

voice
ATHENS

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

**ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΑΓΓΕΛΑΚΗ ΡΟΥΚ**

Η ζωή θέλει κόπο, όχι κόλπο
Του Μάκη Προβατά

ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑ

65 «αλλιιώτικα» κείμενα
του Πάσχου Μανδραβέλη
Του Δημήτρη Φύσσα

ΟΙ ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΟΙ

Πώς είναι να μοιράζεσαι το ίδιο σπίτι με άλλους;

Της Φιλίππας Δημητριάδη

**«Ρε μαμά, ποιος σου
είπε να παραγγείλεις
μαγειρίτσα;»**

(Πιτσιρίκος στη μαμά του, Μεγάλη Τρίτη
απόγευμα, Πατησίων)

**«Επ, τι κάνεις εδώ
πρωτοχρονιάτικα!»**

(Φίλοι 35άρηδες συναντιούνται
στο προαύλιο της εκκλησίας.
Βράδυ Ανάστασης, Βριλήσσια)

Σε ζαχαροπλαστείο, πρωί
Κυριακής του Πάσχα. Δύο κο-
πέλες του καταστήματος βάζουν
κόκκινα αυγά στα τσουρέκια
πριν τα τυλίξουν με σελοφάν. Α-
κολουθεί ο εξής διάλογος:

-Δώσε μου άλλα δύο αυγά.
-Δεν έχει άλλα αυγά.
Βάλε φράουλες.

(Νέο Ψυχικό)

Κοριτσοπαρέα σε καφετέρια,
μικρές και φασιονίστρες, συζητούν
αν θα γίνει πόλεμος με την Τουρκία:
-Αν γίνει πόλεμος, δεν πειράζει.
Λέει η μία. Πάντα ήθελα να πλέξω
τη φανέλα του στρατιώτη.

-Α, κι εγώ. Λέει η άλλη. Πάντα
ήθελα να τραγουδήσω Σοφία
Βόσσου.

(Κολωνάκι, Τετάρτη μεσημέρι)

Συζήτηση
ηλικιωμένων κυριών σε café
-Όλη αυτή η σκόνη από την
Αφρική είναι γεράτη λιπάσματα.
-Αν ήταν έτσι η Σαχάρα θα ήταν
ζούγκλα, ρε.

(Θησείο, Σάββατο πρωί)

**ΕΙΜΑΙ ΛΙΓΟ
ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ**

(Σπρέι έξω από τον Σηπλιωτόπουλο,
Ερμού, Τετάρτη πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Η αγαπημένη στήλη **Athens Voices** στα
ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές
της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Πάννης
Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γρα-
φείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη
αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα
στο **Athens Voice Radio 102.5**

Γιατί δεν ανακηρύσσεται, επιτέλους, η Μαρίνα Πατούλη Μνημείο Πολιτιστικής Κληρονομιάς από την Unesco;

Κανονικά οι εμβληματικές φωτογραφίες από το τσάμικο της
συζύγου του Δημάρχου Αμαρουσίου την ημέρα του Πάσχα
θα έπρεπε να συμπεριληφθούν στα βιβλία του ΟΑΕΔ. Να απο-
τελέσουν μέρος της διδακτέας ύλης της Ιστορίας του Ελληνι-
κού έθνους για να μάθουν οι επόμενες γενιές πώς το DNA μας
επιβιώνει κόντρα στην κρίση και σε κάθε επίθεση.

Διότι, η κυρία Πατούλη, είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια
«εντατική» persona που μοιάζει να ζει απομονωμένη στο
δικό της στιλιστικό σύμπαν. Και είναι φυσικά κάτι πολύ περισ-
σότερο από ένα εικαστικό happening, που δεν το αγγίζουν
αισθητικά ρεύματα και μόδες του συρμού. Στην πραγματικό-
τητα πρόκειται για ένα σύμβολο. Ότι ήταν η Μπουμπουλίνα
για την ελληνική επανάσταση του 1821 είναι η Μαρίνα Πα-
τούλη για την Ελλάδα της δεκαετίας του '90. Και δικαιούται
τον σεβασμό όλων μας.

Δεν είναι μόνο η απaráμιλλη ικανότητά της να ισορροπεί
πάνω στη χωματίνη πίστα-χωράφι με τα τακούνια στιλέτο, α-

φού είναι φανερό ότι πήρε το ρίσκο γιατί δεν ήθελε να χαλά-
σει το χρωματικό σετάρισμα του παπουτσιού με το φόρεμα.
Δεν είναι ούτε η ικανότητά της να συνδυάζει με ανεπανάλη-
πτο τρόπο τον «Μενεγακισμό» και την αισθητική της χρυσής
εποχής της ιδιωτικής τηλεόρασης με τα ρούχα που θυμίζουν
λουσάτη χοροεσπερίδα ύστερα από βαφτίσια σε επαρχία.
Ούτε καν η ικανότητά της να μην αφήνει να φανεί ούτε μια
σταγόνα ιδρώτα, αν και χορεύει ντάλα μεσημέρι. Ούτε καν το
καλόν με τα γρομπαλάκια-πέρλες που θυμίζουν κουκούλια
όπου εκκολάπτονται πεταλούδες. Είναι ότι όλα αυτά συνυ-
πάρχουν με απόλυτη φυσικότητα σε μια έκσταση κεφίου και
προσωπικού θριάμβου πάνω σε κάθε αισθητική.

Γι' αυτό και ίσως το μόνο μελανό σημείο είναι πως αυτό το
υπερθέαμα συνέβη μπροστά σε 120 αρνιά. Που δεν θυσιά-
στηκαν με την αξιοπρέπεια που δικαιούνταν. Καθώς εγκα-
τέλειψαν τον μάταιο τούτο κόσμο με αυτή την εικόνα ως
τελευταία ανάμνηση από αυτό τον πλανήτη.

- ΝΙΚΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

=====

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **STMTS** (Σταμάτης Μήτσιος). Γεννήθηκε το 1993 στην Αθήνα
και είναι τελειόφοιτος της ΑΣΚΤ της Αθήνας. Από πολύ νεαρή ηλικία έχει συμμετάσχει σε εκθέ-
σεις και πραγματοποιήσει συνεργασίες σε Ευρώπη και ΗΠΑ. Έργα του έχουν εκτεθεί σε Μου-
σείο Μπενάκη, Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών, National Hellenic Museum Chicago US κ.ά., επίσης
έχει συνεργαστεί με τους Carpisa, Εκδόσεις Πατάκη, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Δίκτυο Δικαι-
ωμάτων του Παιδιού. Κυρίως ασχολείται με τη ζωγραφική, με την εικονογράφηση και από το
2012 με την τέχνη του δρόμου. Τα έργα του STMTS στον δρόμο είναι από τα πιο αναγνωρίσιμα
και χαρακτηριστικά στην πόλη της Αθήνας, με πιο γνωστό του έργο το οποίο έχει γίνει viral και
σύμβολο τα τελευταία χρόνια, το «I Love Life».

Η ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΠΟΓΔΑΝΟΥ

Επιμέλεια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ - Φωτό: YIANIS ZAHOS

Το πρώτο πράγμα που θα έκανες αν ήσουν δήμαρχος για μία μέρα; Α, έχω πολλά. Μπορώ να πω μερικά; Θα συγκεντρώνω τις δημόσιες υπηρεσίες και τα υπουργεία στην Ομόνοια για να αναβαθμιστεί η περιοχή, να γεμίσουν τα άδεια κτίρια και να συγκεντρωθεί η γραφειοκρατία. Θα έφτιαχνα ένα σοβαρό ξενώνα αστέγων (δεν γίνεται όλα τα κτίρια της Σταδίου να είναι ερειπωμένα και άνθρωποι να παγώνουν στα πεζοδρόμια). Θα αναβάθμιζα την Πατησίων και την Αχαρνών ώστε να δημιουργηθούν ζώνες κατοίκων γι' αυτούς που αγαπούν το κέντρο, στις γειτονιές που άλλοτε ήταν ισότιμες του Κολωνακίου. Θα επανασύστηνα το κίτρινο περιπτερό δίνοντάς του την αξία που έχει στο Λονδίνο ο κόκκινος τηλεφωνικός θάλαμος. Θα πολεμούσα τα άναρχα graffiti με ουσιαστικότερη αστυνόμευση, κυρώσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα σεβασμού του δημόσιου χώρου σε σχολεία και κοινότητες. Θα γέμιζα την πόλη ελιές και νερατζιές. Θα τηρούσα τους νόμους για τις ταμπέλες των καταστημάτων και θα δημιουργούσα μία δυναμική υπηρεσία έγκρισής τους. Θα έφτιαχνα φιλικές διαδρομές για τους τουρίστες. Ουφ! Τα είπα και ξαλάφρωσα!

Η πιο τρελή αθηναϊκή ιστορία; Ήταν, λέει, κάτι παλαβοί εργολάβοι που αποφάσισαν να μπαζώσουν όλα τα ποτάμια της πόλης. Και οι πολιτικοί τούς έδωσαν την ευλογία τους. Άκου, τώρα.

Αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος; Οι φωνές από τον φωταγωγό και τα τζιτζίκια στα πεύκα.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια; Θέλω να τη φαντάζομαι ανανεωμένη. Με το κέντρο να έχει πάρει τα πάνω του, τους τουρίστες να μη σταματάνε μόνο για την Ακρόπολη, το μετρό με 3-4 γραμμές ακόμα, το Εθνικό Αρχαιολογικό και το Πολυτεχνείο να είναι αξιοζήλευτα και το ιστορικό κέντρο να θυμίζει κάτι από το Marais στο Παρίσι.

Ποιο γκρουπ δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της Αθήνας; Θα έφτιαχνα ένα boy band με τον Vassilikos, τον Monsieur Minimal, τον Γιάννη Βογιατζή, τον Πύργη Χριστοδούλου και τον Λουκιανό Κηλαηδόνη για να μας τραγουδήσουν στα χαλίκια ενός θερινού σινεμά ένα διασκευασμένο mashup πάνω στο «Voilà η Αθήνα» (Γιώργος Μουζάκης) και το «Η Αθήνα τη νύχτα» (Μίμης Πλέσσας).

Ένα επίθετο που χαρακτηρίζει ακριβώς τους Αθηναίους; Σταρ-χιδόπουλος.

Κι ένα που δεν τους ταιριάζει καθόλου; Σεβαστουπολίδης.

Πώς βρέθηκες στην Αθήνα; Φύτρωσα στην Πλατεία Καλλιγιά. Μεγάλωσα και έζησα στην Αθήνα μέχρι τα 25, οπότε και έφυγα για Λονδίνο και αργότερα για Νέα Υόρκη. Ξαναβρέθηκα πολύ συνειδητά την περίοδο της κρίσης και έκτοτε ζω σε αυτήν.

3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Τα χαμπλά νεοκλασικά. Οι ταράτσες,

Οι δρόμοι με τις νεραντζιές.

3 πράγματα που, αν έλειπαν, θα την έκαναν λίγο ομορφότερη; Τα άναρχα graffiti, η ανεξέλεγκτη ταμπελοποιία και οι παραβάτες του basic επιπέδου σεβασμού στο δημόσιο χώρο.

Η πρώτη σου δουλειά στην Αθήνα; Βοηθός σκηνοθέτη στην παράσταση «Ο Μαρξ στο Σόχο».

Το πρώτο σου διαμέρισμα; Στην Πλατεία Καλλιγιά, ένα υπέροχο οικογενειακό ρετιρέ στο οποίο παρέμεινα 5 χρόνια. Στο δίπλα δωμάτιο η Μαρία, η καλύτερη συγκάτοικος του κόσμου. Στο αντικριστό διαμέρισμα η αγαπημένη κ. Τασία σε τρυφερά προχωρημένη ηλικία, στον τέταρτο ο παιδικός μου φίλος Παύλος και στο υπόγειο η ευγενέστατη κ. Στέλλα που με καλωσόριζε τα πρωινά μετά από ξενύχτι.

Πού θα ζούσες στην Ελλάδα; Στη Θεσσαλονίκη με πολλή χαρά. Αν ήθελα πιο ήσυχη επιλογή, θα αμφιταλαντευόμουν μεταξύ Ναυπλίου και Ερμούπολης.

Πού ζεις τώρα; Στο βορειότερο σημείο της πόλης, ακριβώς στο όριο της πρωτεύουσας με θέα όλη την Αθήνα.

Το αγαπημένο σου εστιατόριο; Prosopa, Zampano και Άστερ.

Το αγαπημένο σου μπαρ; Ο Κύριος και το Κίνοπο.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου; Ότι δεν θα σου λουπωθεί ποτέ αυτή η πόλη.

Το αγαπημένο σου πιάτο; Τον χειμώνα το πιάτο ημέρας στο Δίπορτο, στο Δημαρχείο, και το καλοκαίρι το τυλιχτό σουβλάκι με γύρο κοτόπουλο και πατάτες σπέσιαλ στον Ζάχο στη Βάρκιζα.

Το αγαπημένο σου σινεμά; Το Αθήναιοι και όλα τα θερινά του κέντρου.

Το αγαπημένο σου θέατρο; Θεωρώ εξαιρετικά όμορφο το Θησεΐον και ιδιαίτερος φιλόξενο το Θέατρο του Νέου Κόσμου.

Το αγαπημένο σου βιβλιοπωλείο; Οι Πλειάδες στο Παγκράτι.

Το αγαπημένο σου καφέ; Το Philos στο Κολωνακί.

Τι λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου ηλικίας; Οι φιλικοί γείτονες στις πολυκατοικίες, τα πορτοκαλί τρόλεϊ, το Μινιόν.

Μια συναυλία που δεν θα ξεχάσεις; Τα «Reflections» του Χατζιδάκι από Raining Pleasure του Σατν Αγγλικανική Εκκλησία.

Ο αγαπημένος σου περίπατος; Να ακολουθώ την παλιά διαδρομή του Ιλισού, από τον Ευαγγελισμό στο Βυζαντινό Μουσείο, μέχρι το Ζάππειο και το Καλλιμάρμαρο.

INFO

Ο Δ.Μ. σκηνοθετεί την παράσταση «**Ορφέας & Ευρυδίκη**» στο Θέατρο του Νέου Κόσμου. Μετά το Πάσχα, κάθε Παρ.-Κυρ. μέχρι το τέλος Απριλίου.

UNITED COLORS
OF BENETTON.

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος της συλλογικότητας για την απαγόρευση στους επιβάτες του Μετρό να καταλαμβάνουν ολόκληρο τον κάθετο στύλο για να στηρίξουν επάνω του την πλάτη τους)

Ο ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΙΣ ΜΑΧΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΔΥΛΙΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ (ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ «ΜΠΑΛΑΡΙΝΑ»)

● Και φυσικά, μετά από έναν ολόκληρο μήνα λεκτικών εκθροπραξιών με τους Τούρκους και κατάχρησης της πολεμικής μουσικής αγωνίας στα ρεπορτάζ των καναλιών με θέμα τα ελληνοτουρκικά, ήρθε τελικά το ζητούμενο:

● Ετοιμαζόμαστε να παραγγείλουμε δύο φρεγάτες!

● Να είσαι ο Πάνος Καμμένος. Να ζεις επιτέλους τη «στιγμή» σου διαδίδοντας για πτήσεις τουρκικών ελικοπτήρων πάνω από τη Ρω...

● Να διατηρείς το πολεμικό κλίμα με εμρηστικές δηλώσεις πιστεύοντας ότι είναι η τελευταία σου ελπίδα να συσπειρώσεις τους οπαδούς σου...

● Και ξαφνικά να σε προδίδει ο φίλος σου. Ο άνθρωπος που έχεις πιστέψει. Που στήθηκες στην ουρά για να του σφίξεις το χέρι στην ορκωμοσία του. Ο Ντόναλντ Τραμπ!

● Ο οποίος με ένα απειλητικό tweet εναντίον της Ρωσίας τραβάει επάνω του, μακριά από εσένα, το παγκόσμιο ενδιαφέρον!

● Είναι λογικό: Οι χρήστες του Facebook που ζουν τον προσωπικό τους μύθο ως διασημότητες και κοινοποιούν κάθε στιγμή τα πάντα για να ενημερώσουν το «κοινό» τους, να ανησυχούν για

τα προσωπικά τους δεδομένα...

● Το ίδιο άλλωστε έκαναν και οι original celebrities της δεκαετίας του '90, όταν ανακάλυπταν πως οι παπαράτσι παραβιάζουν την ιδιωτική τους ζωή...

● Αν πάντως οι παίκτες της ΠΑΕ Παναθηναϊκός ήθελαν να διεκδικήσουν τα δεδομένα τους, μπορούσαν να ακολουθήσουν καλύτερη μέθοδο πίεσης...

● Να πάνε, ας πούμε, όλοι μαζί μέχρι τον Άγιο Δομήνικο και να κάνουν «ενέργειες» τύπου Ρουβίκωνα την ώρα που διεξάγονται τα αθλήματα...

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Παναγιώτης Κουρουμπλής «Μιλώ με ανθρώπους στα μαγαζιά και μου λένε ότι ηρεμήσαμε και έχουμε δουλειά».

Μετάφραση «Όσοι έχουν πιστέψει τόσα και τόσα και δεν τους έχει κατάσχει η εφορία τους λογαριασμούς για χρέη, υπάρχει ελπίδα να πιστέψουν και αυτό...»

Δημήτρης Βέττας «Υπουργός Άμυνας είναι, στην παραμεθώριο πάει, στολή παραλλαγής φορά, δεν είναι μπαλαρίνα».

Μετάφραση «Όσοι δεν φτιάχνονται φορώντας στολές παραλλαγής και παριστάνοντας τους κομάντο, δεν είναι άντρες, είναι ντιγκιντάγκες»

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Υπεύθυνος μπαλαντέζας στην πασχαλινή γιορτή του Δήμου Αμαρουσίου με τα 120 αρνιά που γύριζαν με μηχανάκι

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

● Οι εκπρόσωποι του κράτους που μετά τη «κυλόπιτα» του ΣτΕ στον ΕΦΚΑ συμβουλευθούν με μεγάλη επιμονή τους ελεύθερους επαγγελματίες να συνεχίσουν να πληρώνουν τις υπέρρογκες εισφορές τους με την υπόσχεση ότι θα συμψηφιστούν κάποια στιγμή στο μέλλον, δεν είναι οι ίδιοι που δεν εξοφλούν όσα χρωστάει το κράτος στους ιδιώτες για να παρουσιάσουν πλεόνασμα;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 2

● Οι μισθοί που θα πάνε για τις προσλήψεις όσων στελεχώσουν τον «Μηχανισμό ελέγχου και υλοποίησης όσων εξαγγέλλονται στα περιφερειακά αναπτυξιακά συνέδρια» που οργανώνει το Μέγαρο Μαξίμου, δεν θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν περισσότερο αν πήγαιναν για να χρηματοδοτήσουν όσα έχουν εξαγγελθεί στα αναπτυξιακά συνέδρια;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 3

Αφού πλέον συμφωνάμε με τον Νίκο Παππά το ελληνικό διαστημικό πρόγραμμα μπορεί να εξυπηρετήσει και αμυντικούς σκοπούς, γιατί δεν κοιτάζουμε τον «ελληνικό δορυφόρο» για να δούμε αν είχε δικίο ο Πάνος Καμμένος που λέει ότι το ελικόπτερο πετούσε πάνω από τη Ρω ή το Μαξίμου που λέει ότι πετούσε στα όρια του εναέριου χώρου μας;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Ετεροντροπή» Το συναίσθημα που σου δημιουργείται, όταν βλέπεις κάποιον να γελοιοποιείται προσπαθώντας να φανεί αστείος ή να λέει προφανείς πλιθιότητες

ΑΜΝΗΣΙΑ ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΩΝ

Ο Παναγής Παναγιωτόπουλος «διαβάζει» τη φωτογραφία

CONTRE-JOUR

EUROKINISSIΣΤΕΛΙΟΣ ΜΙΣΙΝΑΣ

Στη μέση και δεξιά της Πλατείας Συντάγματος, εκεί που όταν γίνονται συγκεντρώσεις το πλήθος οφείλει να είναι πυκνό, ένα δέντρο μέσα στο πάρτερι με το γκαζόν, ένα δέντρο με μερικά χαρτιά στον κορμό του. Κόλλες Α4 με μια φωτογραφία. Κάτι εκκεντρικό, θα έλεγε το βλέμμα ενός περαστικού της πλατείας. Σήμερα. Θα πρέπει κανείς να πλησιάσει και να διαβάσει για να πάρει ένα στοιχειώδες ερέθισμα της μνήμης που αποτυπώνεται στο δέντρο.

Στην πραγματικότητα είναι μια στοιχειώδης ανάμνηση, κάπως βιαστική και ψυχρή, αυτή που βλέπουμε να έχει κολληθεί στο δέντρο. Είναι ο απεμπλουτισμένος φόρος τιμής στη μνήμη του Δημήτρη Χριστούλα, που σε ηλικία 77 ετών το πρωί της 4ης Απριλίου 2012 αυτοκτόνησε με περίστροφο στο σημείο αυτό.

Η εικόνα είναι θλιβερή, ουδείς δεν στέκεται ευλαβικά στον τόπο του θανάτου του ανθρώπου αυτού, άνθη ή αυθόρμητα σημειώματα δεν φαίνεται να υπάρχουν. Στην υπόλοιπη πλατεία η ζωή κυλάει κανονικά. Ο Χριστούλας ως μνήμη έχει μια μοναχικότητα αλλόκοτη και μια ψυχρότητα καθηλωτική. Δεν ήταν, όμως, πάντα έτσι. Φαινομενικά, τουλάχιστον.

Ο Χριστούλας υπήρξε ο ήρωας της μνημονιακής θανατολογνείας. Η Ζωή Κωνσταντοπούλου ως πρόεδρος της Βουλής και της Επιτροπής Δημόσιου Χρέους, που είχε συγκροτήσει τότε με τις ευλογίες του πρωθυπουργού και του Προέδρου της Δημοκρατίας και που ήταν προκάλυμμα του δραχμικού πραξικοπήματος το οποίο ετοίμαζε η κυβέρνηση, απέτισε φόρο τιμής το 2015.

Σε αυτά τα ιδανικά είχε καταφύγει και ο αυτόχειρας, που τόσο εντυπωσιακά και τραγικά προέβη στην ύστατη αυτή πράξη στο πιο συμβολικό σημείο της ελληνικής κρίσης.

Η ανάμνηση είναι οδυνηρή για πολλούς λόγους. Ο πρώτος είναι η απελπισία του αυτόχειρα, η μοναχικότητα των ωρών του πριν τον θάνατο. Κατόπιν έρχονται οι συμβολισμοί και το πολιτικό περιεχόμενο που ο ίδιος έδωσε στην πράξη του. Μιας και οι μνήμες του αντιμνημονιακού αγώνα συγκαλύπτονται από την απόλαυση της εξουσίας ορισμένων και το αίσθημα ταπείνωσης των εξαπατημένων, χρήσιμο είναι να θυμηθούμε όσο γίνεται πιο συνοπτικά το περιβάλλον αυτής της προσωπικής τραγωδίας. Ο συνταξιούχος φαρμακοποιός, μέλος πολλών συλλογικοτήτων του αντιμνημονιακού αγώνα, αυτοκτόνησε με περίστροφο στην πιο σκληρή φάση της κρίσης. Σε μία από τις δύο χρονιές της μεγάλης ύφεσης και πριν ακόμα η κυβέρνηση Σαμαρά σταθεροποιήσει στοιχειωδώς την κατάσταση της οικονομίας. Σε μια εποχή μεγάλου ζόφου και

φόβου, αλλά και ψευδών μα ισχυρών προσδοκιών που είχαν καλλιεργήσει στο λαϊκό κίνημα και τις ριζοσπαστικοποιημένες μάζες οι κινητοποιήσεις των αγανακτισμένων τον προηγούμενο χρόνο και οι καταστροφικές συγκρούσεις της ψήφισης του δεύτερου μνημονίου τον Φεβρουάριο του ίδιου έτους. Ο Χριστούλας άφησε τότε ένα ιδιόχειρο (;) σημείωμα γεμάτο απόγνωση, αντιμνημονιακούς κοινούς τόπους και μια θλιβερή έκκληση στα όπλα («οι νέοι, χωρίς μέλλον, κάποια μέρα θα πάρουν τα όπλα και στην πλατεία Συντάγματος θα κρεμάσουν ανάποδα τους εθνικούς προδότες...»). Αποκαλούσε τις κυβερνήσεις κατοχικές. Κηδεύτηκε με πολιτική τελετουργία και αγωνιστικούς επικηδείους ποικίλων συλλογικοτήτων. Τον χαιρέτησε κάποιος από τους Αγανακτισμένους, από το κίνημα Δεν Πληρώνω, από το κίνημα κατά των διοδίων. Όμως, εντέλει, αυτές οι συλλογικότητες ήταν λιγότερο συλλογικές απ' όσο φαινόταν. Δεν κάλυψαν το ψυχικό κενό της χρεοκοπίας του 2010, της απώλειας κοινωνικής θέσης και τον συναισθηματικό αποπροσανατολισμό του καθενός. Μπροστά στη φτώχεια της ατομικότητας, στην κενότητα που εγκαθιδρύθηκε μέσα στη ζωή του προσώπου, απέναντι στη χαλάρωση του κοινωνικού δεσμού και την εξαφάνιση κάθε ορίζοντα για ένα-κάποιο-μέλλον, θα περίμενε κανείς ότι τα κοινωνικά μαγειριά, η ένωση στον αγώνα του δρόμου, οι κοινοί αγώνες στο όνομα της εθνικής αξιοπρέπειας, ο δραχμικός κοινοτισμός, η συλλογική σύγκρουση με την αστυνομία, όλο αυτό, παρά την ψευδαισθητική του φύση, θα είχε μια ανακουφιστική λειτουργία για τον μοναχικό άνθρωπο. Για εκείνον που προσδοκά να σπάσει τον κλοιό μιας μοναξιάς γεροντικής, ενός τέλους ζωής που μοιάζει ματαιωμένη από την ιστορία.

Και όμως, τίποτε. Τίποτε δεν μπόρεσε να μειώσει την αφόρητη μοναξιά του ανθρώπου αυτού. Οι συλλογικότητες ήταν εφήμερες, μικροαστικές στη σύστασή τους, ο αγώνας τους συχνά προσχηματικός, ανεπαρκείς σε κάθε περίπτωση να δώσουν θυσιαστικό περιεχόμενο και συλλογική οντότητα σε μια εποχή βαθιά σφραγισμένη από την προσδοκία της προσωπικής ευημερίας και της αυτοεκπλήρωσης. Μοναχικά ήταν όλα τελικά για τον άνθρωπο αυτόν. Και ας τον αποχαιρέτησαν ως ήρωα οι συλλογικότητες. Τώρα μόνη της η μνήμη του, κρεμασμένη σε ένα δέντρο που τους αφήνει όλους αδιάφορους. Και τότε μόνη η στιγμή και η οδύνη του, κι ας υπήρχε οδυρμός του πλήθους και φαντασίωση ενός λυτρωτικού εμφυλίου που μετέτρεπε αναίσχυντα την τραγική του αυτοχειρία σε πολιτική αυτοθυσία.

Οι διορισμένοι σύντροφοι τελικά ξεχνούν πολύ εύκολα. Το ίδιο επιθυμούν και για εμάς. ●

↑ Έξι χρόνια από την αυτοκτονία του Δημήτρη Χριστούλα στο Σύνταγμα, 4/4/2018

Το πολιτικό τραμπολίνο του Τσίπρα και ο «ξαφνικός έρωτας» με την Κεντροαριστερά

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

**Τη Μεγάλη Πέμπτη, λίγο πριν από την πα-
σαλιάτικη ραστώνη, κανείς στο Μαξίμου
δεν ήταν σε θέση να περιγράψει με ακρί-
βεια τις προσεχείς κινήσεις του πρωθυ-
πουργού στο αμέσως επόμενο χρονικό δι-
άστημα. «Όλα θα εξαρτηθούν από το τεστ
επί του Μακεδονικού» μονολογούσαν (αν
δεν ομολογούσαν) οι πρωθυπουργικοί
σύμβουλοι. Μία ήταν η σταθερά. Η κυβέρ-
νηση δεν επιθυμεί διεξαγωγή εκλογών και
η ιδεατή εναλλακτική θα ήταν να στηθούν
οι κάλπες το 2019.**

Το σκεπτικό είναι το εξής. Μετά το κλείσιμο της 4ης αξιολόγησης και την τροχιοδρόμηση της ελάφρυν-σης του χρέους ακολουθεί η δια-μόρφωση του πλαισίου εποπτείας για τη μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος εποχή. Σε αυτό το πλαίσιο το κυβερνητικό επιτελείο προσβλέπει σε ένα πολιτικό deal. Η συμφωνία αυτή θα ενσωματώνει, αν όλα κυλήσουν κατά τις κυβερνητικές προβλέψεις, τη μείωση του επιβεβλημένου ετήσιου πλεονάσματος και, λόγω των θετικών αποτελεσμάτων ως προς το 2018 (πρόβλεψη), θα απομακρυνθεί το εν-δεχόμενο επιβολής της μείωσης του αφορο-λογήτου και των συντάξεων από τις αρχές του 2019. Αυτό είναι το προσδοκώμενο σενάριο από πλευράς Μαξίμου.

Στην πραγματικότητα ωστόσο το πρόβλημα δεν εξαρτάται από την πορεία της 4ης αξιολό-γησης και τη δρομολόγηση της μετά τα μέσα του Αυγούστου εποπτικής διαδικασίας. Εξαρ-τάται, όσο και αν φαντάζει οξύμωρο, από τη διαπραγμάτευση μεταξύ Αθηνών - Σκοπίων για το «Μακεδονικό» κατ' αρχήν και τις συνομι-λίες Αθηνών - Τιράνων για το «Αλβανικό». Το «Μακεδονικό» ειδικότερα είναι το ζήτημα από το οποίο θα κριθεί εν πολλοίς η κυβερνητι-κή συνοχή αλλά και οι εναλλακτικές συμμαχίες που θα επιδιωχθούν από τον Αλέξη Τσίπρα.

Αν η κυβέρνηση φέρει στη Βουλή μία συμφω-νία με την ΠΓΔΜ, η οποία θα περιορίζεται στο ονοματολογικό και θα περιέχει δεσμεύσεις της FYROM ως προς μελλοντικές θεσμικές και συνταγματικές αλλαγές, τότε το ζήτημα προσλαμβάνει διαστάσεις πολιτικής κρίσης. Η κυβέρνηση διατείνεται πως η όποια συμφω-νία κατατεθεί προς επικύρωση στη Βουλή θα πρέπει να υπερψηφιστεί από 180 βουλευτές. Αυτή η αυξημένη πλειοψηφία είναι πολύ δύ-σκολο να επιτευχθεί. Αφενός διότι το ΚΚΕ εκ προοιμίου δεν θα ανταποκριθεί θετικά λόγω των θέσεών του επί του ΝΑΤΟ. Η Χρυσή Αυγή θα καταψηφίσει για τις γνωστές ακροδεξιές-εθνικιστικές θέσεις της. Η Νέα Δημοκρατία κα-τά τα λαλίστατα στελέχη της δεν θα υπερψη-φίσει για να «χαϊδέψει» τα αυτιά των υπερδε-ξιών ψηφοφόρων της. Το κόμμα των ΑΝΕΛ δεν θα ψηφίσει την κυβερνητική πρόταση. Τοντέ-στιν, μένουν ο Λεβέντης και οι Κεντροαριστε-ροί όπου επικρατεί «η πτήση της πεταλούδας», κοινώς το χάος. Δύσκολα βγαίνει η πολιτική πασιέντζα. Αν λοιπόν ο Αλέξης Τσίπρας δια-γνώσει πως η πολιτική εξέλιωση δεν λύνεται και μάλιστα με 180 «Ναι», τότε δεν θα φέρει

πρόταση στη Βουλή. Πού είναι το πρόβλημα; Στο ότι οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ αναμένουν την υπογραφή της Αθήνας για την έναρξη των ε-νταξιακών διαπραγματεύσεων ΕΕ - ΠΓΔΜ αφε-νός και αφετέρου το ΝΑΤΟ επιζητεί πειστικά την υπογραφή του Τσίπρα για την ένταξη της FYROM στη Συμμαχία ή, στη χειρότερη περι-πτωση, την απόδοση στην ΠΓΔΜ καθεστώτος συμβεβλημένου μέλους, όπως αυτό που απο-λαμβάνει η Σουηδία. Πρόκειται για καθεστώς ουσιαστικά πλήρους μέλους χωρίς θεσμικό μανδύα, που επιτρέπει τη διατήρηση «Ουδε-τερότητας». Πώς θα αντιδράσει, λοιπόν, αρχές Ιουλίου ο πρωθυπουργός σε αυτά τα δύο πιε-στικά αιτήματα; Θεωρητικά υφίσταται και το ανατρεπτικό ενδεχόμενο να υπάρξει σφαιρική - ολιστική συμφωνία με την ΠΓΔΜ και επί του συνταγματικού οπότε ο Αλέξης Τσίπρας θα βρίσκεται «καβάλα στο άλογο», όπως λένε χα-ρακτηριστικά στο Μαξίμου. Κανείς, θεωρητι-κά, δεν μπορεί να το αποκλείσει. Σε μία τέτοια περίπτωση δεν ισχύουν τα παραπάνω και το σκηνικό ανατρέπεται άρδην.

Ο πολιτικός γκρεμός και ο κεντροαριστερός «έρωτας»

Με δεδομένο ότι η παρουσία των ΑΝΕΛ κρίνε-ται ως αντιπαραγωγική, η κυβέρνηση χρησι-μοποιώντας το «Τεστ των Σκοπίων» συναρτά τις πολιτικές εξελίξεις από τον τρόπο που θα μηχανευθεί ο πρωθυπουργός να οικοδομήσει μία νέα πολιτική συμμαχία με ημερομηνία λή-ξης (τις εκλογές) και με πολιτικό πρόσχημα τη Συνταγματική Αναθεώρηση. Για την επίτευξη αυτής της δύσκολης ακροβασίας ο Αλέξης Τσί-πρας χρειάζεται πολιτικό χρόνο. Οι δανειστές τον προσφέρουν διότι απεύχονται πρόωρες εκλογές. Το πολιτικό σκηνικό ωστόσο στο σύ-νολό του είναι αμφίβολο αν συναινεί σε μία πα-ράταση ζωής της σημερινής κυβέρνησης (πό-σο δε μάλλον χωρίς ενεργή κυβερνητική συμ-βολή των ΑΝΕΛ). Με δεδομένο το απρόβλε-πτον που χαρακτηρίζει τον Λεβέντη, η εναλλα-κτική του Μαξίμου στοχεύει κυρίως τον Σταύ-ρο Θεοδωράκη και τους «Κινηματίες» της αλ-λαγής, εκτός Βενιζέλου και Λοβέρδου. Η τελι-κή πολιτική σούμα «στηρίζει κυβέρνηση» μεν, δεν επαρκεί για μεγαλύτερες πλειοψηφίες δε. Θα είναι κυβέρνηση «ειδικού σκοπού» με άλ-λοθι τις συνταγματικές αλλαγές. Δεν θα περι-λαμβάνει το ενδεχόμενο αλλαγής εκλογικού νόμου με απλή αναλογική διότι θα χρειάζονται τουλάχιστον 200 ψήφοι στη Βουλή. Άλλωστε, αυτήν την «ιδέα» την έριξε στο τραπέζι η Νέα Δημοκρατία ως σενάριο για να ταραξει τα νερά και μόνον. Ο Πάνος Σκουρλέτης, ως καθ' ύλην αρμόδιος άλλωστε, «σαρκάζει» στις κατ' ιδίαν συνομιλίες του τη σπουδή την οποία επέδει-ξαν διάφορα ΜΜΕ να υιοθετήσουν αυτό το σε-νάριο. Όλα τα παραπάνω ισχύουν υπό τις πα-ρούσες εξελίξεις και χωρίς να γίνεται αναφο-ρά στη δυναμική των ελληνοτουρκικών ζητη-μάτων τα οποία μονοπωλούν τη μιντιακή του-λάχιστον επικαιρότητα και διατηρούν επικοι-νωνιακά μία αναμφισβήτητη (και καθοριστική) αυτονομία. **■**

Όσο κι αν ψάξεις, στα τελευταία 8 χρόνια, δεν θα βρεις περίοδο με τόσο ήπιο πολιτι-κό κλίμα όσο αυτή που διανύουμε σήμερα. Ο λαός αποκαμωμένος από την κρίση, σου-βλάκια ζητάει και λαχεία και δεν χρειάζεται πλέον αιτήσεις για τη Γερμανία. Οι δανει-στές είναι ενθουσιασμένοι με την πάρτη μας, οι πλειστηριασμοί προχωρούν κανο-νικά, οι μικρές καθημερινές επαναστάσεις διευκολύνονται από τις αρχές κατά το δυνατόν. Ούτε καταλήψεις στα σχολεία δεν γίνονται πια. Οι τσαμπουκάδες με τους Τούρκους λογίζονται ως στοιχεία του φολ-κλόρ της περιοχής και δεν ανησυχούν τους πολίτες. Η κυβέρνηση ετοιμάζεται να υπο-δεχθεί την έξοδο από τα μνημόνια με τιμές αρχηγού κράτους. Μαξιλάρια υπάρχουν.

Το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ είναι στιβαρό σε βαθμό που να μη γεννά ούτε παραπο-λιτικά νέα. Ο κυβερνητικός συνασπι-σμός είναι σταθερός στο μέτρο που ο Πάνος Καρμένος δεν δείχνει διατεθειμένος να εγκαταλείψει την υπουργική καρέκλα. Και γιατί άλλωστε; Η υπόθεση της FYROM δεν φαίνεται να προχωρά, αλλά ακόμα και αν έρθει στη βου-λή το επάρατο για πολλούς «σύνθετο όνομα», υπάρχουν 151 plus πρόθυμοι να το ψηφίσουν επιτρέποντας στους ΑΝΕΛ να διατηρήσουν μια κάποια αξιοπρέπεια. Η κυβέρνηση αυτή παρόλο το ανύπαρκτο ωφέλιμο έργο είναι η αγαπημένη του πολιτικού συστήματος. Αντί να χάνει βου-λευτές, κερδίζει. Πότε με τα συμβούλια εξωτερι-κής πολιτικής και πότε με τη συνταγματική ανα-θεώρηση, η μικρή αντιπολίτευση σπεύδει να της δώσει ανάσες. Φιλάκια ζωής. Συμφώνησαν άρα-γε όλες οι συνιστώσες του ΚΙΝΑΛ αν η υπόθεση της Novartis είναι σκευωρία; Η μόνη παραφωνία είναι ότι υπολείπεται στις δημοσκοπήσεις κατά

Δέκα πράγ-ματα που σου έμαθαν οι Βραζιλιάνοι

Του ΠΕΡΙΚΛΗ ΔΗΜΗΤΡΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Το ξέρεις, ο Λουίς Ινάσιο Λούλα ντα Σίλ-βα δεν είναι ένας οποιοσδήποτε πολίτης. Ήταν ένας πολύ δημοφιλής πρόεδρος και αν διεκδικούσε ξανά το αξίωμα θα εκλεγόταν με είκοσι μονάδες διαφορά από τον αντίπαλό του. Αλλά να που αυτός ο άνθρωπος βρέθηκε στη φυλακή χωρίς να διαλυθεί μια χώρα. Χωρίς να πλώσει και να πολωθεί το πολιτικό σύστημα, χωρίς να μοιραστεί ο Τύπος στα δύο, χωρίς να καλλιεργηθεί ο δικασμός για να φτάσει το δη-λητήριό του από την κορυφή της κοινωνικής πυραμίδας στη βάση. Το ξέρεις. Στη δική σου χώρα δεν θα ήταν καθόλου έτσι. Στη δική σου χώρα ποτέ δεν ξεχώρισαν τα σκάνδαλα από τη σκανδαλογία, στη δική σου χώρα τα πά-ντα γίνονται πολιτικός πολτός. Στη χώρα σου ένα σκάνδαλο βαφτίζεται «πολιτικό» ακόμη κι όταν δεν είναι, επειδή σημασία έχει η πολιτική εξόντωση. Στη χώρα σου, πολιτικοί προανα-γέλλουν δικαστικές διώξεις.

2 Δεν έχει τόσο σημασία πώς έφτασε ο Λούλα στη φυλακή. Σημασία έχει ότι υπάρχει μια διακριτή γραμμή, ένα απολύτως ευκρινές όριο που χωρίζει την πολιτική από τη Δικαιοσύνη. Ότι δεν υπάρχουν πολιτικοί που κάνουν τους δικαστές με κομματικές προανα-κριτικές επιτροπές και δικαστές που κάνουν

Η ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΩΣ ΕΝΕΣΗ

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

10 μονάδες. Και αυτό γεννά έναν εκνευρισμό.

Η Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη δεν είναι το κόμμα που θα κάνει εκρηκτική αντιπολίτευση. Και το τρίτο μνημόνιο, αυτό του ΣΥΡΙΖΑ, υπέγραψε και στη Βουλή συμπεριφέρεται κόσμια και στα εθνικά θέματα δείχνει ανεκτική και τις εμρηψτικές δηλώσεις αποφεύγει. Ούτε εκλογές δεν ζητάει πια. Και να 'θελε δηλαδή δεν μπορεί να γίνει κακιά. Είναι και ο αρχηγός της τόσο πριγκηπικός. Ούτε αντισυγκεντρώσεις μπορεί να κάνει, ούτε γισούρτια να πετάξει, ούτε μνημόνια να σκίσει, ούτε μαχητικές πορείες να διοργανώσει, ούτε φωτιές να βάλει. Ακόμα και η συμμετοχή της στις δύο μεγάλες συγκεντρώσεις για το «Μακεδονικό» πέρασε κάτω από τα ραντάρ. Κάτι σαν να ντρέπονταν που έχει μια κάποια απήκηση σε εθνικιστές, δεξιούς ψηφοφόρους. Όταν οι απέναντι συγκυβερνούν με τους ΑΝΕΛ και δεν μιλάει ούτε ο πιο σκληρός αριστερός εθνομνημονιστής. Και όμως αυτή η ευρωπαϊκού τύπου αντιπολίτευση κατηγορήθηκε ως δικαστική. Ίσως γιατί τολμά να υπάρχει.

Είναι άστοχο να αναρωτιόμαστε τι θα συνέβαινε αν ο Παπανδρέου ή οι «Σαμαροβενιζέλοι» έκαναν κατασχέσεις λογαριασμών, έβγαζαν σπίτια στο σφυρί, έπαιζαν με το δικαστικό σύστημα, έστηναν σκάνδαλα-παρολί, «έχαναν» δυο στρατιωτικούς, βασάνιζαν τους μετανάστες ή άφηναν το έγκλημα και την πρέζα να κάνουν πάρτι. Θα είχαν πέσει πριν καν διανοηθούν κάτι από αυτά.

Οι κοινωνικά ευαίσθητοι βουλευτές τους δεν θα το είχαν επιτρέψει. Γι' αυτό και κάποιοι εξ αυτών έφεραν τον ΣΥΡΙΖΑ. Για να μη συμβεί τίποτα από αυτά. Μάλιστα, σήμερα, απομεινάρια εκείνης της εποχής λένε να γυρίσουν νέα σελίδα και να φτιάξουν μαζί τους τη νέα αριστερά μιας και ο άλλος κόσμος, αυτός της κρατικοδίαιτης σοσιαλδημοκρατίας, είναι ακόμα εφικτός. Νομίζουν.

Διότι μετά την κυβερνώσα αριστερά ποιος θα τολμήσει να διαμαρτυρηθεί για δυσβάσταχτους φόρους, ή για κομματικό κράτος, για κακή εκπαίδευση ή επικίνδυνη περιθαλψη; Η χαρά του κάθε κρατιστή, η χαρά του κάθε κρατικοδίαιτου επιχειρηματία είναι εδώ. Αλλά και η χαρά του μπάχαλου, για ισορροπία. Ο σοσιαλιστικός καπιταλισμός με τα λεφτά της μεσαίας τάξης είναι πάντα εδώ και δεν χρειάζεται να κυνηγάμε το μεγάλο κεφάλαιο. Το οποίο παραδοσιακά είναι με το γκουβέρνο. Και αν δεν είναι, και ντοκουμέντα υπάρχουν και ανακριτικές υπηρεσίες, για να σφίγγουν οι...

Η εθνοσωτήριος αριστερά και τα λεφτά των πολιτών σκουπίζει και έντονα πλεονασματική διαχείριση κάνει και δημόσιες επενδύσεις δεν κάνει και το χρέος ανεβάζει. Πώς τα καταφέρνει; Και διορισμούς κάνει και πελατειακές σπατάλες και χρήμα θα έχει να σπρώξει στη σύντομη προεκλογική περίοδο που ετοιμάζει. Μεταμνημονιακά και «πριν πάρουν χαμπάρι» οι θεσμοί το κόλπο. Αλλά και δυσκοιλία είναι στις ξένες επενδύσεις, τις οποίες να μην επικαλείται αλλά φρο-

ντίζει να αποτρέπει μιας και αφαιρούν ισχύ από το εγχώριο, πολιτικά διαπλεκόμενο κεφάλαιο. Γιατί να διαμαρτύρονται οι «ελίτ» του τόπου;

Σε ένα τέτοιο περιβάλλον οι συζητήσεις για το όνομα των γειτόνων ή για τη συνταγματική αναθεώρηση είναι σοβαροφανής κουβέντα να γίνεται. Να εκτίθενται οι χρήσιμοι ηλίθιοι ή να προπονούνται οι πονηροί προξενιπτες (για πάρτη τους γυρεύουν). Μελεδάκια γίνονται και ανάποδα ψαλίδια που θα ζήλευε και ο Χριστιάν Ρονάλντο. Και η μεταφορική, δεν ξέρω αν είναι ΑΕ, ετοιμάζει νέα αγωγή για πολίτευτν. Διότι τρία κόμματα περί την εξουσία δεν χωρούν. Σύντομα θα μείνουμε με μια κεντροδεξιά που θα την εκπροσωπεί η ΝΔ (όχι όλη) και μια κεντροαριστερά που θα την εκπροσωπεί ένα νέο συνεργατικό σχήμα τμημάτων των ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ και όσων άλλων περιφέρονται στο χώρο. Γι' αυτό και δεν πρέπει να είναι και πολύ πτητημένος, ο πτητημένος ΣΥΡΙΖΑ.

Η αριστερά δεν πρέπει να φύγει απαξιωμένη. Είναι χρήσιμη μιας και ακόμα πουλάει στους πολυάριθμους πολιτικά αφελείς αυτού του τόπου. Εξυπηρετεί πολλούς και γι' αυτό πρέπει να έχει ρόλο την επόμενη μέρα. Ακόμα και αν μετατραπεί σε παράγοντα ανωμαλίας με την απλή αναλογική ή την εκλογή του ΠΤΔ. Αυτή η αριστερά έχει δείξει στοιχεία απίθανης προσαρμοστικότητας στο ευρωπαϊκό περιβάλλον, μεγάλη ικανότητα διείσδυσης στο βαθύ κράτος, μηχανική ελαστικότητα σε επενδύσεις εξ ανατολών, ανοχή στη λαοφιλή χαμηλή παραβατικότητα, δυσανεξία στην αριστεία και την παιδεία και παραδοσιακή φιλία προς τον ανεπαρκή δημόσιο τομέα. Και όλα αυτά με το αριστερό ηθικό πλεονέκτημα, που λείπει από τη δεξιά. Το ισχυρότερο πολιτικό διαβατήριο. Απορώ γιατί είναι 10 μονάδες πίσω. Δεν θα εκπλαγώ αν τη δω να μαζεύει ψήφους από τα

αριστερά και δεξιά της και να ανακάμπτει. **Αν δεν προχωρήσει το σύνθετο όνομα**, ένα κύμα υπόρρητης λατρείας από τη λαϊκή δεξιά θα το δεχτεί. Πιθανόν και η ίδια η κυβέρνηση να κάψει τη λύση στο Σκοπιανό στην προσπάθεια αποσυμπίερωσης της ΝΔ. Διότι τους αριστερούς τους έχει δεδομένους ό,τι και να κάνει. Έχουν ήδη αρχίσει οι προετοιμασίες για να γίνουν οι επόμενες εκλογές με ένα δίλημμα. Δεξιά - Αριστερά. Μετά το μαστίγιο της Novartis, το καρότο της συναίνεσης είναι στη βιτρίνα. «Πώς βλέπετε την πιθανή συνεργασία με το ΣΥΡΙΖΑ; Εεεε, αν αλλάξει βαθιά εντός του το συζητάμε...». Γιατί να μην αλλάξει, έχει ήδη αλλάξει, ας είναι καλά η εξουσία. Το μυστικό είναι να μείνει η Ελλάδα σε αυτές περίπου τις συνθήκες που ζούμε σήμερα, ως βιότοπος του κρατικοδίαιτου πολιτικού και επιχειρηματικού συστήματος.

Και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένας σθεναρός εγγυητής. Ανεξάρτητα αν ο Μητσοτάκης θελήσει ή όχι να συγκρουστεί με τον κρατισμό, αν γευτεί νίκες ή πτηθεί ολοσχερώς, μια αυθεντική κρατικιστική δύναμη σαν την αριστερά εξυπηρετεί. Και πρέπει να μας βρίσκεται, αχρείαστη να είναι. Εξυπηρετεί από πονηρούς κομπραδόρους μέχρι «βαλκάνιους επενδυτές», από προοδευτικούς καθηγητές μέχρι αποχαλινωμένα φρικιά, από άθεους και πολιτικά ορθούς μέχρι εραστές του θείου φωτός, από τουρκοφάγους μέχρι vegan και εναλλακτικούς, από ακροδεξιούς μέχρι ακροαριστερούς.

Γι' αυτό μόλις σφίξανε ελαφρώς τα γάλατα και ξεχείλισε κάπως η οργή άρχισαν οι μαλαγανιές περί συναίνεσης και μη δικαστικού κλίματος. Αντιγηραντική θεραπεία με ενέσεις, όχι υαλουρονικού, αλλά συναινετικού οφέλους για την τόσο πολύτιμη αριστερά. Πτώση μεν, αλλά ελεγχόμενη και στα μαλακά. Γιατί έχουμε και δουλειές. **Α**

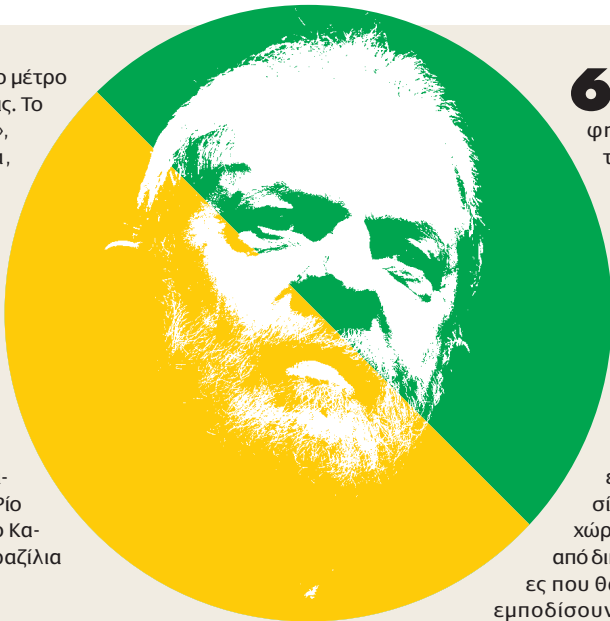
πολιτική πριν βγάλουν την τήβεννο. Ότι παντού και πάντα ένας πολιτικός που διώκεται θα καταγγέλλει ότι πέφτει θύμα πολιτικής δίωξης – ο Λούλα στη Βραζιλία, ο Σαρκοζί στη Γαλλία, ο Νετανιάχου στο Ισραήλ. Αλλά πουθενά αυτή δεν είναι μια δήλωση που προστατεύει σαν ασάβινο τείχος από τις συνέπειες του νόμου. Πουθενά δεν υπάρχει ένας νόμος περί «ευθύνες υπουργών» που εμποδίζει τη δικαστική εξουσία να αγγίξει τη νομοθετική και την εκτελεστική ή να λειτουργήσει ανεξάρτητα από αυτήν. Παντού η Δικαιοσύνη κάνει τη δουλειά της απερίσπαστη από το περιρρέον πολιτικό περιβάλλον, πουθενά η δουλειά της δεν γίνεται αντικείμενο πολιτικής σπέκουλας. Πιο λιανά; Να κατηγορηθούν οι «δέκα» από τη Δικαιοσύνη. Αλλά όχι να κατηγορηθούν από τον Τσίπρα, τον Κοντονή και τον Βαξεβάνη.

3 Παρατήρησε στις φωτογραφίες τους οπαδούς του, αυτούς που έχουν χίλιους λόγους να είναι οπαδοί: Χάρis σε αυτόν βγήκαν από τη φτώχεια, από μια φτώχεια που δεν πίστευαν ότι θα βγουν ποτέ. Για να του δείξουν την ευγνωμοσύνη τους κατασκηνώνουν μαζί, με εκατοντάδες άλλους έξω από τις φυλακές, θέλουν να του συμπαρασταθούν, πιστεύουν εξάλλου στην αθωότητά του, είναι σίγουροι ότι του την έστησαν, ότι τον μισούν γι' αυτά που έκανε γι' αυτούς και πολλούς ακόμη σαν αυτούς. Με τη διαμαρτυρία τους ασχολούνται σχεδόν οι πάντες, τα μέσα ενημέρωσης, οι πολιτικοί επιστήμονες, οι κοινωνιολόγοι, οι επικοινωνιολόγοι, σύμμαχοι και αντίπαλοι του ειδώλου τους. Αλλά να που η διαμαρτυρία τους αφήνει παγερά αδιάφορους τους δικαστές.

4 Ακόμη και από αυτούς τους οπαδούς, τους οπαδούς που πίνουν νερό στο όνομα του επίγειου θεού τους, ούτε ένας δεν ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση που απηύθυνε λιγότερο ή περισσότερο έμμεσα ο ίδιος να ξεπεράσει

η διαμαρτυρία το μέτρο της διαμαρτυρίας. Το «αιματοκύλισμα», με άλλα λόγια, δεν έγινε μια αυτοεκληπρωμένη προφητεία. Το αίμα είναι πολύτιμο για να खुθεί. Και κανένας σύμμαχος του προφήτη δεν απείλησε ότι εάν μπει ο προφήτης φυλακή θα γίνουν το Ρίο ντε Τζανέιρο, το Καράκας και η Μπραζιλία «Πεκίνο».

5 Αναρωτήθηκαν πώς είναι στα πορτογαλικά το «κωλόσπιτο»; Lar de merda; Casa de merda; Κάπως αλλιώς; Κι έπειτα, πώς θα είναι ολόκληρη η φράση «Ε, όχι να πέσουμε και για ένα κωλόσπιτο»; Το «κωλόσπιτο» του Λούλα είναι μια τριώροφη βίλα με πισίνα και υπέροχη θέα στη θάλασσα. Τα στοιχεία σε βάρος του δεν είναι αυτό που λέμε «συντριπτικά»: ένα συμβόλαιο κτήσης του 2005 στο όνομα της γυναίκας του (αυτή είναι η πεθαμένη πια Μαρίζα Λετίτσια), φωτογραφίες που δείχνουν το ζεύγος να επιστατεί των εργασιών, οι μαρτυρίες ενός φύλακα, των γειτόνων, των οικοδόμων ότι συμπεριφέρονταν σαν να ήταν τα «πραγματικά αφεντικά». Θυμήσου ότι εδώ κανένας δεν ενδιαφέρθηκε για το δάνειο ενός κάποιου Τζορτζ Χάλακ, έμπορου όπλων από τον Λίβανο. Και –κυρίως– εάν και πώς αποπληρώθηκε.

6 Στην Ιταλία η Αριστερά άφησε κατά μέρος τις έριδες που την ταλανίζουν για να ενωθεί γύρω από μια δήλωση υπέρ του Λούλα. Στη δήλωση εκφράζεται μεταξύ άλλων «η μεγάλη ανησυχία να δηλητηριαστεί η εκλογική διαδικασία σε μια μεγάλη χώρα σαν τη Βραζιλία από δικαστικές ενέργειες που θα μπορούσαν να εμποδίσουν έναν από τους πρωταγωνιστές να συμμετάσχει

ελεύθερα σε αυτή». Ανάμεσα σε αυτούς που υπογράφουν είναι ο Ρομάνο Πρόντι και ο Μάσιμο Ντ' Αλέμα. Αλλά δες το σκόλιο του Πάολο Μιέλι, πρώην διευθυντή των εφημερίδων «La Stampa» και «Corriere della Sera». Ειδικά οι πολιτικοί, λέει, οφείλουν να σέβονται τις δικαστικές αποφάσεις ακόμη και όταν αμφισβητείται η κρίση τους. Και –κυρίως– ότι η αλληλεγγύη που προκύπτει από την ιδεολογική συγγένεια δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να επηρεάσει την κρίση μας. Τι συμβαίνει; Ισχύουν διαφορετικά κριτήρια όταν μπαίνει στο στόχαστρο της Δικαιοσύνης κάποιος «δικός μας»;

7 Συγκράτησε το όνομά της. Λέγεται Ρόζα Βέμπερ, είναι 69 χρονών και έχει τη φήμη μιας δικαστίνας με υψηλή αίσθηση καθήκοντος. Είναι επίσης αυτή που αρνήθηκε να ικανοποιήσει

το αίτημα του Λούλα να μη φυλακιστεί μέχρι την τελική κρίση του δικαστηρίου. Ήταν η ενδέκατη ψήφος στη συνεδρίαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, όπου πέντε δικαστές τάχθηκαν υπέρ της φυλάκισης και πέντε κατά. Μπορεί να έχει κάνει και λάθος. Αλλά θα πρέπει να αναγνωρίσεις ότι αυτή η δικαστίνα ενσαρκώνει ένα δικαστικό σύστημα που δεν εξαρτάται από την πολιτική εξουσία.

8 Φαντάσου τη σκηνή. Ο Λούλα ανακοινώνει στο συγκεντρωμένο πλήθος ότι δεν πρόκειται να μπει στη φυλακή, θα πάει λέει να δει το ματς Παλμείρας - Κορίνθιας. Ποδόσφαιρο. Αλλά είναι οι ίδιοι του οι δικηγόροι που του επισημαίνουν ότι θα ήταν πιο σοφό εκ μέρους του να παραδοθεί στις Αρχές. Αυτή είναι μια σοφή νομική συμβουλή σε μια χώρα όπου λειτουργεί στοιχειωδώς το δικαιοκτικό σύστημα. Κι όπου κανένας δικηγόρος δεν θεωρεί ότι ο πελάτης του, ακόμη κι αν αυτός είναι ο Λούλα, τίθεται υπεράνω του νόμου.

9 Δεν σου διαφεύγει η βασική ένσταση, ο κίνδυνος να εκφυλιστεί μια δημοκρατία σε κράτος δικαστών. Μην ξεχνάς όμως ότι αυτό είναι ένα επιχείρημα που χρησιμοποιήσαν κατά κόρον τύποι σαν τον Μπερλουσκόνι. Και πρέπει να είσαι βέβαιος ότι κάθε φορά που οδηγείται στη φυλακή ένας πολιτικός για διαφθορά, ακόμη περισσότερο ένας δημοφιλής πολιτικός, η δημοκρατία βιώνει έναν θεσμικό θρίαμβο.

10 Δεν θα ήθελες να οδηγηθεί ο Λούλα στη φυλακή με ελικόπτερο. Θα ήθελες να οδηγηθεί όπως θα οδηγούσαν οι Αρχές στο κελί του έναν οποιονδήποτε πολίτη. Εντάξει, δεν μπορείς να ζητάς και τα πάντα από μια χώρα της Λατινικής Αμερικής. Ξέρεις στο κάτω-κάτω ότι στη δική σου χώρα είσαι υποχρεωμένος να αρκεστείς σε πολύ, μα πολύ λιγότερα. ●

Ο γνωστός αρθρογράφος **Πάσχος Μανδραβέλης** κυκλοφόρησε πρόσφατα το βιβλίο «Κρίση και ακρισία», με τίτλο που θυμίζει έντονα δυο λέξεις από το κλείσιμο στα «Ελληνικά» του Ξενοφώντα («Ακρίσια και ταραχή»...). Στο βιβλίο αυτό, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος, ο Πάσχος συγκέντρωσε μια επιλογή από την αρθρογραφία του των τελευταίων ετών: συνδυάζοντας πρωτότυπη επιλογή θεμάτων (ακόμα και πολύ «μικρών»), οικονομική γνώση, πολιτικό κριτήριο, σοβαρή δημοσιογραφική «στοιχειοθεσία», ενίοτε και λεπτή ειρωνεία, «συλλαμβάνει» με μοναδικό τρόπο πτυχές της μακράς κρίσης που βιώνουμε τόσα χρόνια. Έτσι γεννήθηκε η συνέντευξη που ακολουθεί, η οποία προσπαθεί να μεταδώσει κάτι από τη σπιρτάδα και το πνεύμα του βιβλίου.

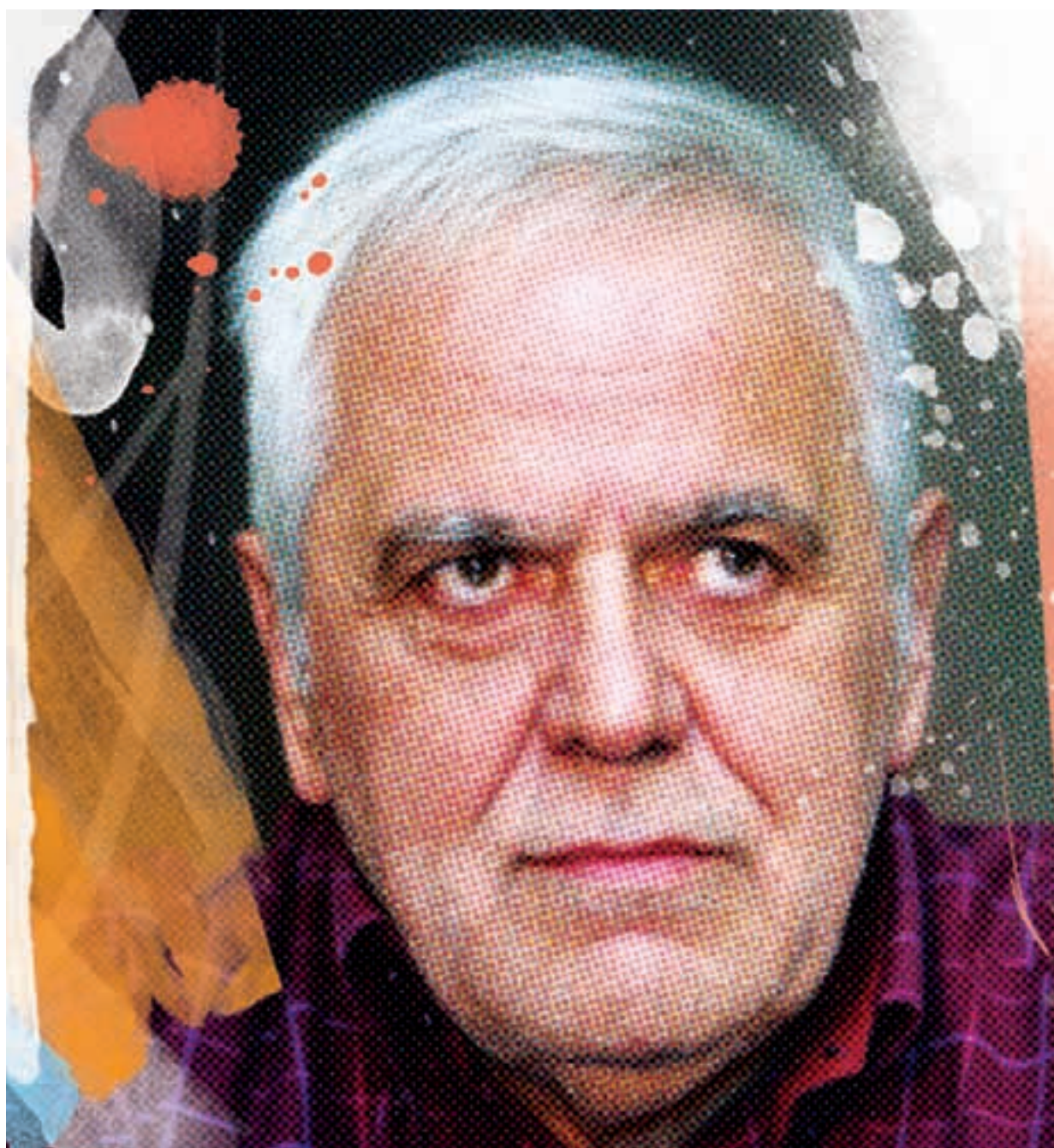
Πώς προέκυψε ο τίτλος και πώς ο υπότιτλος του βιβλίου; Απέρριψες άλλους; Ποιους; Στριφογύριζε καιρό στο μυαλό μου το ερώτημα του τίτλου και προφανώς απέρριψα πάρα πολλούς, τους οποίους δεν θυμάμαι. Και όπως συμβαίνει πάντα, όταν δουλεύεις συνεχώς στο μυαλό σου κάποιο ερώτημα, ξεπηδά μια απάντηση που ταιριάζει καλύτερα. Ξαφνικά...

Από πού προέρχεται η εικόνα στο εξώφυλλο και πώς «κολλάει» με τα κείμενα; Ήταν πρόταση του εκδότη Πάννη Παπαδόπουλου, που «κόλλησε» θαυμάσια με το περιεχόμενο της συλλογής. Η εικόνα προέρχεται από τα πανηγύρια στο Σύνταγμα μετά το καταστροφικό δημοψήφισμα. Ήταν το αποκορύφωμα της ακρίσιας μέσα στην κορύφωση της κρίσης.

Γιατί ένιωσες την ανάγκη εσύ, ένας δημοσιογράφος - αναλυτής - δημοσιολόγος, να συμπληρώσεις τμήμα της αρθρογραφίας σου σε βιβλίο; Ήθελα πολύ να γράψω ένα βιβλίο για την κρίση. Απέτυχα. Όταν γράφεις επί μακρόν μικρά κείμενα 500 - 1.000 λέξεων δεν έχεις την

ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑ 65 «ΑΛΛΙΩΤΙΚΑ» ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΑΣΧΟΣ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗΣ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ
ΦΥΣΣΑ
d.fyssas@gmail.com

απαιτούμενη πειθαρχία για να παράγεις μεγάλα κείμενα. Ύστερα ένιωθα πως είχαν γραφτεί τα πάντα για την κρίση και κάποια τα είχα γράψει εγώ. Επομένως η συλλογή κειμένων ήταν η μόνη διέξοδος για να «ξαναπείς» αυτά τα οποία, παρά την κρίση, δεν διορθώσαμε.

Τα 65 κείμενα διαλέχτηκαν ανάμεσα σε πόσα; Ήταν δύσκολη η επιλογή; Γράφω κάθε μέρα τη στήλη μου στην εφημερίδα και πολλάκις δίνω κείμενα και αλλού, που σημαίνει κατά μέσο όρο 360 κείμενα το χρόνο. Από το 2005, μού είχε γίνει εμμονή πως το μοντέλο της ελληνικής οικονομίας θα «σκάσει» και επομένως από τότε η αρθρογραφία μου επικεντρώνεται στις διάφορες πτυχές της «κρίσης που έρχεται». Αυτό σημαίνει ότι είχα να διαλέξω ανάμεσα σε 4.000 περίπου κείμενα. Δύσκολη επιλογή, διότι υπήρξαν κείμενα τα οποία φώτιζαν τις αιτίες της κρίσης και τώρα ίσως μοιάζουν αποσπασματικά.

Για παράδειγμα, υπάρχουν κείμενα κατά της επανίδρυσης της Αγροφυλακής, σκέψεις που έδειχναν ανάγλυφα ότι οδηγούμασταν στον δημοσιονομικό κατήφορο, αλλά δεν χώρεσαν στο βιβλίο. «Στη συγκυρία που βρίσκεται η χώρα δεν χρειάζεται

καμιά Αγροφυλακή. Χρειάζεται πρώτα απ' όλα να συμμαζέψει τα ελλείμματα. Αυτή τη στιγμή ο δημόσιος κορβανάς είναι σαν τον πίθο των Δαναΐδων. Όσο κι αν τον γεμίζουν τα φοροεισπρακτικά μέτρα τόσο αδειάζει από τις σπατάλες του κράτους...» («Οι περιττοί δραγάτες», «Αγγελιοφόρος», 10.7.2005)

Υπάρχει ένας Πρόλογος δύο κειμένων, το «ψητό» με τέσσερα τμήματα (το τελευταίο ίσο με το άθροισμα των άλλων τριών) κι ένας «Σαν Επίλογος», με το σημαδιακό άρθρο «Ενα πρωινό του 2031». Ο πραγματικός Πρόλογος είναι ένα αλληγορικό κείμενο του 2005, το «Ενα πολιτικό παραμύθι» (όπως το χαρακτήρισα τότε), που παρομοιάζει την Ελλάδα με ένα παρωχημένο «Nissan», το οποίο ανοίχτηκε διά της ONE στις λεωφόρους της παγκοσμιοποίησης. Σε εποχές ευφορίας για τη χώρα φοβόμουν ότι το σύστημα δεν τσουλάει: «Το στρόφομετρο τρεμόπαιζε στις 5.000 στροφές, εκεί λίγο πριν τα κόκκινα. Όλοι ξέραμε πως χρειάζεται αλλαγή μηχανής για να επιταχύνουμε και να μην μείνουμε στο δρόμο». Έλεγα ότι υπάρχει κίνδυνος να ζήσουμε τα χειρότερα στις λεωφόρους, όπου «κυκλοφορούν πολλές νταλικές που

«Κρίση και Ακρίσια. 65 κείμενα για μια ταραγμένη δεκαετία, Πάσχος Μανδραβέλης, εκδ. Παπαδόπουλος, σελ. 272, € 14,99

μεταφέρουν εμπορεύματα από τη μια άκρη του κόσμου ως την άλλη. Κάποιες απ' αυτές μάς έχουν πάρει το ένα φτερό και είναι ζήτημα χρόνου πότε θα μας διαλύσουν και το σασί...», κάτι που ζήσαμε μετά το 2009. Ο Επίλογος είναι ένα κείμενο συγκρατημένης απελπισίας του 2011, τότε που είχε φουντώσει ο «αντιμνημονιακός αγώνας». Κατέληγε ότι σε είκοσι χρόνια από τώρα «ουδείς γεννημένος πριν το 1995 θα έχει το δικαίωμα να μπει στο Capital.gr, και να αναρωτηθεί “γιατί τότε, το 2011, δεν σώθηκε η χώρα;” Διότι η απάντηση θα είναι απλή: “επειδή δεν την έσωσες εσύ. Επειδή καθένας περίμενε κάποιον άλλο να τη σώσει. Και αυτός ο άλλος ήθελε να αλλάξουν όλα, εκτός –φυσικά– από τα κεκτημένα του”. Ελπίζω ότι τότε, το 2031, θα έχει αλλάξει τουλάχιστον αυτό. Θα έχουμε σταματήσει να κοροϊδευόμαστε μεταξύ μας...». («Ένα πρωινό του 2031», medium.gr)

Με ποιους σκοπούς αρθρογραφείς; Εννοώ, υπάρχουν στο πίσω μέρος του μυαλού σου (ή και στο μπροστινό) προγραμματικές αρχές ή ευγενικοί σκοποί, που προσπαθείς να τους εκπληρώσεις; Όχι, δεν είναι τόσο σύνθετα τα πράγματα. Πολύ λάκικς γράφω με οργή για όσα γίνονται και θα τα πληρώσουμε όλοι. Την παραμονή του

δημοψηφίσματος, για παράδειγμα, ήμουν οργισμένος: «Η δειλία του κ. Τσίπρα να πάρει αποφάσεις ως πρωθυπουργός έριξε διά του δημοψηφίσματος τη χώρα στα βράχια. Με το ΟΧΙ η κυβέρνηση προσπαθεί να κάψει και τα σωσίβια. Όταν το καταφέρουν κι αυτό, ο ΣΥΡΙΖΑ θα “το ρίξει πάλι στην παλαβή”. Λογικό. Αφού περνάει...» («Ένα παλαβό δημοψήφισμα», Καθημερινή, 4.7.2015) Άλλες φορές, πάλι, είναι η ανάγκη να κραυγάσω. Πώς βγάζεις φωνή «ΠΡΟΣΕΧΕ!», όταν βλέπεις κάποιον απρόσεκτο να βαδίζει προς μια βαθιά λακκούβα; Όπως το 2010, τότε που ο Γιώργος Παπανδρέου είπε το «ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε», φώναζα ότι υπάρχει και τρίτη κακή επιλογή: «Ο μεγαλύτερος κίνδυνος όλων είναι να επαναπαυθεί πάλι το σύστημα στην παράταση που θα πάρουμε για την αποπληρωμή του δανείου των 110 δισ. Να μη βουλιάζουμε, αλλά ούτε να αλλάξουμε. Να τακτοποιήσουμε λίγο τα νούμερα χωρίς να εκσυγχρονίσουμε την ελληνική οικονομία και την κοινωνία σε βάθος. Να βολευτούμε και πάλι σε εκείνη τη μίζερη κατάσταση μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας, μέχρι τη στιγμή που η διεθνής συγκυρία θα στραφεί πάλι εναντίον μας και θα ξανατρέχουμε» («Η τρίτη κακή επιλογή», Καθημερινή, 5.12.2010)

Υπάρχουν ζητήματα που έρχονται και επανέρχονται στα κείμενά σου; Ποια και γιατί; Είναι πολλά αυτά που, παρά την κρίση, δεν διορθώνονται. Για παράδειγμα συζητήσαμε επί μακρόν αν έχουμε μεγάλο ή μικρό κράτος και δεν συζητάμε καθόλου για το πόσο πολύ συγκεντρωτικό κράτος είναι. Το κεντρικό πολιτικό σύστημα κρατά για την πάρτη του όλες τις κρίσιμες αποφάσεις για μονάδες όπου δεν ξέρει καν τι γίνεται. Ο υπουργός Εσωτερικών διαφεντεύει Δήμους τους οποίους πιθανότατα δεν ξέρει κατά πού πέφτουν, και ο υπουργός Παιδείας έχει τον τελικό λόγο για εκλογές καθηγητών σε ΑΕΙ τα οποία πιθανότατα δεν έχει ποτέ επισκεφτεί. Οι υπουργοί γίνονται κυνηγοί αρμοδιοτήτων για να κάνουν τα ρουσφέτια τους, «γονατίζοντας» τη λειτουργία Δήμων, ΑΕΙ, ΔΕΚΟ κ.ά. Έτσι φουντώνει η διαφθορά και διαιωνίζεται το πελατειακό κράτος. Αν, για παράδειγμα, οι Δήμοι έπαιρναν απευθείας τον ΕΝΦΙΑ κι ένας Δήμαρχος αποφάσιζε να μονιμοποιήσει 10.000 άτομα (όπως κάνει με τα λεφτά μας τώρα ο κ. Σκουρλέτης) το κόστος θα έπεφτε στους δημότες, οι οποίοι θα ζητούσαν τον λόγο. Η αποκέντρωση αρμοδιοτήτων δεν εξασφαλίζει καλύτερους ανθρώπους, αλλά πιο άμεσο έλεγχο της σπατάλης.

Υπήρξαν φορές που μετά από κάποιο κείμενό σου άλλαξε κάτι; Ενδιαφέρθηκε η Δημόσια Διοίκηση να βελτιώσει κάτι κακώς κείμενο; Έστω, σου απάντησαν καν; (Εννοώ επί της ουσίας, όχι με βρισιές, αγωγές ή μηνύσεις). Το ελπίζω. Θέλω να πιστεύω ότι έβαλα ένα λιθαράκι στη θεσμοθέτηση της «Διαύγειας», αφού πολύ πριν υπάρξει έγγραφο: «Το μεγαλύτερο ίσως όπλο κατά της διαφθοράς είναι η διαφάνεια. Όταν οι πολίτες γνωρίζουν πώς ξοδεύεται το δημόσιο χρήμα, η διασπάθιση μειώνεται (...) Είναι σημαντικό να δημοσιοποιούνται ηλεκτρονικά όλα τα πεπραγμένα του δημόσιου τομέα. Από τις συμβάσεις που συνάπτουν κάποιες επιχειρήσεις στο Δημόσιο μέχρι και τις προσλήψεις (...) Κάθε μεμονωμένος πολί-

της θα ελέγχει μόνο τα θέματα που τον ενδιαφέρουν και όχι όλο το εύρος των κρατικών αποφάσεων, αλλά εδώ ισχύει ο κανόνας των μεγάλων αριθμών: Όσο αυξάνει ο αριθμός των οιονεί ελεγκτών, τόσο πιο δύσκολη γίνεται η διαφθορά. Κάποιος, κάπου θα δει τη “λαδιά”» («Απογραφές», Καθημερινή, 6.9.2006) Και το επαναλάμβανα συχνά. Π.χ. «Όλοι οι διαγωνισμοί, όλες οι αποφάσεις πρέπει να βγαίνουν στο διαδίκτυο. Έτσι θα διαχέεται ο έλεγχός τους. Εκατοντάδες δημοσιογράφοι και χιλιάδες πολίτες θα γίνουν οιονεί ελεγκτές όλων των προμηθειών του Δημοσίου. Ο φόβος, από μόνος του, ότι κάποιος μπορεί να αντιληφθεί τη “λαδιά” δημιουργεί αντικίνητρο στη διαφθορά». («Η τιμή των πολιτικών», Καθημερινή, 26.6.2008)

Γιατί το τμήμα του βιβλίου που αφορά άμεσα την «πρώτη φορά» των ΣΥΡΖΑΝΕΛ είναι τόσο μεγάλο; Πατί είναι το καινούργιο και «απο-γοπτευτικό». Είναι εκπληκτικό πώς ένας πολιτικός χώρος χωρίς προηγούμενη διοικητική εμπειρία, απαλλαγμένος από τις «αμαρτίες του παρελθόντος», το μόνο που κάνει καλά είναι να αναπαράγει, μεγεθυμένες μάλιστα, όλες τις παθογένειες του παρελθόντος. Μα όλες! Πελατειακό κράτος; Στα κόκκινα. Νεποτισμός; Απίστευτος. Προώθηση «ημετέρων» χωρίς προσόντα σε κρίσιμες θέσεις; Ξαν να μην υπάρχει αύριο. Σπατάλες; Στα ύψη. Ψέματα; Χωρίς καν την αιδώς των προηγούμενων. Για μένα είναι μεγάλο μυστήριο πώς οι σημερινοί κυβερνώντες κατάφεραν σε τρία χρόνια να γίνουν χειρότεροι από εκείνους που ψέγαμε τα προηγούμενα σαράντα.

Πώς σου φαίνεται που είσαι τόσο συχνά «κόκκινο πανί»; Ποιοι και γιατί σε «κυνηγάνε» με τόσο πάθος; Ισχύει για σένα ότι ο αντιλαϊκισμός επιφέρει ένδοξη απομόνωση; Στην αρχή μού φαινόταν πολύ περίεργο. Μετά συνήθισα. Συνέβαλαν σ' αυτό και τα «παιδιά» που έκαναν «παρεμβάσεις» με αυγά στη μούρη μου, έσπασαν το αυτοκίνητό μου δυο φορές, ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ Κοζάνης που μου... απαγόρευσε την είσοδο στην περιοχή κ.ά. (γέλια)

Πέρα από την πλάκα, όμως, αυτό που δεν μπορούσα (και ίσως να μην μπορώ ακόμη) να καταλάβω είναι γιατί κάποιοι οργίζονται, όταν επισημαίνεις εμφανέστερες παθογένειες. Έβλεπες, για παράδειγμα, ότι η κρατική «Ολυμπιακή» έχανε 1,5 εκατ. ευρώ την ημέρα. Έλεγε: «κάτι πρέπει να κάνουμε γι' αυτό. Δεν περισσεύουν τα λεφτά...». Αμέσως άρχιζαν οι δίκες προθέσεων: «τα λέει αυτά γιατί είναι “ανάληπτος”, “νεοφιλελεύθερος”, “θέλει να ξεπουλήσει τον εθνικό πλούτο” κ.ά.» Τώρα βλέπουμε το μπάχαλο στα Πανεπιστήμια με το αποκαλούμενο άσυλο. Ναρκωτικά, παραβατικότητα, κλοπές, μαθήματα που δεν γίνονται κ.λπ., ενώ ο αρμόδιος υπουργός Παιδείας περιμένει –λέει– το «ρωμαλέο φοι-

τητικό κίνημα», για να πατάξει την παραβατικότητα. Ε, ακόμη και σήμερα, όταν μιλάς για την κατάργηση του νόμου που αποτρέπει την αστυνομία από το να κάνει τη δουλειά της, κινδυνεύεις. Να σημειώσουμε εδώ ότι τη δεύτερη φορά που ήρθα αντιμέτωπος με τα «επιχειρήματα» κάποιων αντιεξουσιαστών, δηλαδή μου έριξαν αυγά εντός πανεπιστημιακού χώρου, ήταν επειδή είχα καταφερθεί κατά του ασύλου. «Οι επιτιθέμενοι δεν ήταν της σχολής» είχαν έρθει για να προστατεύσουν το άσυλο του πανεπιστημίου, από τις ιδέες των καθηγητών του». Αυτό ειπώθηκε τότε. («Το άσυλο, τα αυγά και τα επιχειρήματα», Καθημερινή, 27.11.2009)

Ποια θα έλεγες ότι είναι τα κύρια προβλήματα στην Ελλάδα σήμερα (στο πολιτικό - οικονομικό - κοινωνικό επίπεδο); Η διογκούμενη ημιμάθεια. Σήμερα, λόγω του δι-

αδικτύου, όσοι αγνοούν βασικά πράγματα νομίζουν ότι ξέρουν τα πάντα, επειδή διάβασαν κάποιο σύνθημα στο Twitter ή κάποιο απλοϊκό post στο Facebook. Αυτό είναι χειρότερο από την άγνοια, διότι αυτή τουλάχιστον σε προφυλάσσει από τη «βεβαιότητα» ότι μάς ψεκάζουν ή ότι κάπου υπάρχει ένα «λεφτόδενδρο», το οποίο δεν μπορούμε να εκμεταλλευτούμε, επειδή κάποια «σκοτεινά κέντρα» μπαίνουν στη μέση. Σ' αυτή τη διογκούμενη ημιμάθεια οφείλεται και η αμφισβήτηση των γιγαντών, άλλων επιστημόνων, ειδικών, ακόμη και των πολιτικών. Έρχεται για παράδειγμα ο γιατρός, που έχει φάει τη ζωή του μελετώντας τις ασθένειες, και λέει ότι τα παιδιά πρέπει να κάνουν εμβόλια. Και πετάγεται η κυρά Σούλα, που διάβασε ένα post στο Facebook, και τον αμφισβητεί. Οι παλιότεροι τουλάχιστον –που απλώς αγνοούσαν και δεν ήταν ημιμαθείς– σέβονταν τον κόπο του γιατρού να μάθει.

...Και ποια τα θετικά δεδομένα (στα ίδια πεδία); Ελπίζω ότι αυτή η διογκούμενη ημιμάθεια είναι... παιδική ασθένεια του ψηφιακού μας πολιτισμού. Σκέφτομαι ότι ο δρόμος προς τη γνώση αναγκαστικά περνά από το στάδιο της ημιμάθειας, αρκεί οι άνθρωποι να συνεχίσουν να διαβάζουν...

Συνολικά, είσαι αισιόδοξος ή απαισιόδοξος για τη συνέχιση της πορείας μας; Είμαι φύσει αισιόδοξος, αν και εσχάτως ανησυχώ πολύ για τα πιθανά ατυχήματα. Η χώρα μέσα από δοκιμές και λάθη (τα οποία πληρώνει) θα βρει τον δρόμο της, αρκεί να μη συμβεί κάτι ανεπανόρθωτο, σαν αυτό που κινδυνεύσαμε να πάθουμε το καλοκαίρι του 2015. Και το ατύχημα που φοβάμαι πολύ περισσότερο τώρα είναι η ενίσχυση του ακροδεξιού λαϊκισμού, ατύχημα για το οποίο η χώρα είναι ιδεολογικά και ψυχολογικά πανέτοιμη. Βοηθούν πολλοί –με την κυβέρνηση πρώτη– προς αυτή την κατεύθυνση... **■**

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΓΓΕΛΑΚΗ

ΡΟΥΚ

ΑΓΙΑ ΑΠΛΟΤΗΤΑ

Του ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Το ραντεβού μας ήταν απογευματινό για να πάμε για καφέ και γλυκό, σε ένα από τα αγαπημένα της μέρη, το «Φίλιον» στη Σκουφά. Την ήξεραν όλοι εκεί και μέχρι να καθίσουμε άκουσε πάνω από δέκα φορές να τη χαιρετάνε και να την αποκαλούν κάποιοι «κυρία Ρουκ» και άλλοι «Κατερίνα».

«Κατερίνα με φώναζαν μάλλον οι πιο κοντά στην ηλικία μου. Άλλωστε είναι μαγαζί που έχει αρκετούς ηλικιωμένους, αλλά μην τους το πεις».

Όταν οι άνθρωποι συναντιούνται, αυτό δεν σημαίνει πως είναι κιόλας μαζί. Εδώ, όμως, οι άνθρωποι δίνουν την αίσθηση ότι είναι και μαζί. Ακριβώς. Άκου τι έγινε... Πριν λίγες μέρες πέρασα έξω από δυο τρία μαγαζιά που ήταν γεμάτα από νέους. Όλοι κοίταζαν τα κινητά τους ή κάτι έγραφαν σε αυτά, και σχεδόν κανένας δεν μιλούσε με κανέναν. Μου έκανε τόση εντύπωση.

Μόλις σας είδα σκέφτηκα ότι ο άνθρωπος στη ζωή του στην πραγματικότητα γεμίζει ένα εκμαγείο με τις πράξεις του, με τη δημιουργία του, και στο τέλος, όταν σπάσει αυτό το εκμαγείο, αποκαλύπτεται το σχήμα που έδωσε ο ίδιος στη ζωή του. Τώρα, κοντά στα ογδόντα σας, μπορείτε να υποθέσετε, παρότι ακόμη το γεμίζετε, τι σχήμα θα έχει το εκμαγείο της δικής σας ζωής; Δεν έχω ιδέα. Θα δουλεύω μέχρι το τελευταίο δευτερόλεπτο, οπότε το δευτερόλεπτο που θα σπάσει το δικό μου εκμαγείο εγώ δεν θα είμαι πια εδώ για να μάθω. Από τις πράξεις μας φτιάχνεται όλη μας η ζωή. Βέβαια υπάρχει το ταλέντο, η θέληση, η λαχτάρα για ζωή, αλλά όλα αυτά αποδεικνύονται από τις πράξεις μας. Και τελικά είναι αδύνατον να ξεχωρίσεις τι είναι ιδέα στη ζωή και τι είναι πράξη, γιατί στο τέλος γίνονται όλα μία πραγματικότητα. Η πράξη, η ανάσα, η εξέλιξη της ζωής, η φαντασία, η έλλειψη δύναμης ή θέλησης, όλα αυτά είναι ένα. Δεμένα. Το ένα επηρεάζει το άλλο. Αλλά εσύ δεν το αντιλαμβάνεσαι.

Στην πραγματικότητα, τη δική σας δύσκολη μοίρα ►

Η Κατερίνα Αγγελάκη Ρουκ στο «Φίλιον», με τον Μάκη Προβατά

την κάνετε σκεπτόμενη και συνεργό σας. Δεν την είδατε ως ανταγωνιστή και ως εχθρό. Γεννήθηκα με ένα ελάττωμα, τραύμα το οποίο, αν δεν το πολεμούσα, θα ήμουν δούλος του όλη μου τη ζωή. Θα ήμουν ανάπηρη. Το κακό και το καλό ταυτόχρονα είναι ότι αυτό έγινε με τη γέννησή μου, δεν ήταν ένα ατύχημα που μου έτυχε σε κάποιο σημείο της ζωής μου, οπότε όλη μου η ψυχολογία θα ήταν δεμένη γύρω από αυτό. Ήμουν ένας σπόρος που βγήκε στη γη με αυτό το «ελάττωμα», και λίγο-λίγο έφυγαν τα εισαγωγικά και στη θέση τους έμπαιναν άλλα χαρακτηριστικά.

Εκδώσατε καινούργια βιβλία. Συνεχίζετε να γράφετε. Στην ουσία, η ζωή αυτό δεν «περιμένει» από εμάς; Να δημιουργούμε και να γερνάμε, να γερνάμε και να δημιουργούμε; Δεν περιμένει. Εύχεται. Γιατί γήρας σημαίνει σταδιακή εξασθένηση όλων των δυνάμεων, διανοητικών και φυσικών. Θέλει ιδιαίτερη τύχη και μαζί θέληση για να κρατάς όσο γερνάς.

Θεωρείτε κακή εφεύρεση τον καθρέφτη; Φυσικά. Έχω γράψει ένα ποίημα για τον καθρέφτη. Η «Εξομολόγηση στον καθρέφτη». Να σας το διαβάσω; Μου δείχνει το αντίτυπο του βιβλίου της που είχα μαζί μου. Το παίρνει και διαβάζει με έναν εκπληκτικό τρόπο, και θεατρικά σα να είναι μόνη της στο μαγαζί.

Υπάρχει μία λέξη που την ακούτε συχνά να τη χρησιμοποιεί αυτή η γενιά, και σας θυμώνει ότι δεν γνωρίζει το περιεχόμενό της και τη χρησιμοποιεί με μία ευκολία; Δεν είναι η λέξη, είναι ο λόκληρη η γλώσσα που έχει τόσες λέξεις αγγλικές, και ο φόβος ότι η ελληνική γλώσσα θα γίνει «καρέτα-καρέτα» κάποτε. Είδος προς εξαφάνιση. Η Ελλάδα αυτή τη στιγμή δεν έχει κάτι να προσφέρει σε έναν νέο με ταλέντο. Ένα παιδί με ταλέντο θα πρέπει να φύγει στο εξωτερικό και να περιμένει να βελτιωθούν εδώ οι συνθήκες για να επιστρέψει. Δηλαδή υπάρχει το «εξ' από δω» στην κυριολεξία.

Υπήρξε κάποια στιγμή που υποψιαστήκατε ή δαισθανθήκατε ότι αυτή η κατάσταση έρχεται, ή σας αιφνιδίασε κι εσάς; Όχι, με αιφνιδίασε η σημερινή κατάσταση των πραγμάτων. Βεβαίως είχα συνηθίσει να ζω σε μια κοινωνία που υπήρχαν μεγάλες και για άλλους φοβερές δυσκολίες, αλλά αυτό τώρα είναι κάτι διαφορετικό.

Από την άλλη όμως μοιάζει σαν ο νεοέλληνας να μη θέλει να βάλει κόπο σε ό,τι κάνει. Θέλει όλα να τα κατακτήσει άκοπα... Δεν νομίζω ότι υποσυνείδητα έχει συνδυάσει το χρήμα με τη σκληρή δουλειά και τον κόπο. Νομίζει ότι έρχεται έτσι, εξ ουρανού. Εκ κόλπου. Ο Έλληνας νομίζει ότι η ζωή θέλει κόπο, όχι κόπο...

Μου φαίνεται ότι η μεγάλη πλειοψηφία των νεοελλήνων ζει εγκλωβισμένη μεταξύ τρόμου και δικαιολογίας, γι' αυτό πορευόμαστε λίγο σαν κακομοίρηδες. Δεν ξέρω αν συμφωνείται σ' αυτό. Απόλυτα. Ένας λαός μεγαλώνει και η επιτυχία είναι συνώνυμο μιας εφεύρεσης, ενός κόλπου δηλαδή. Και όσο πιο κολπατζής είσαι, τόσο βρίσκεις τον τρόπο. Βέβαια το κόλπο δεν είναι απαραίτητα ανέντιμο...

Προσπαθώ να σας σκεφτώ να βρίσκεστε ακούσια σε ένα σκηνικό βίας. Σε μια δημόσια υπηρεσία και ξαφνικά εμφανίζονται αυτοί του Ρουβίκωνα... Ποια θα ήταν η αντίδρασή σας; Δεν μπορώ να με φανταστώ να είμαι σε ένα τέτοιο χυδαίο σκηνικό. Όπως δε μπορώ να φανταστώ να πετάω.

Η βία σας είναι τόσο ξένη; Φυσικά. Και ούτε την έχω υποστεί ποτέ.

Είναι μια χονδροειδής προσέγγιση των πραγμάτων... Κυρίως ζωώδης.

Είναι κυρίως χαρακτήρας; Βέβαια. Είναι και με ποιους γονείς μεγαλώνεις, τι ακούς ακόμα κι όταν δεν καταλαβαίνεις τι λένε ακριβώς.

Είναι σαν τα βιβλία; Έχει γράψει ο Νίτσε ότι από τα βιβλία δεν μπορείς ποτέ να μάθεις τίποτα περισσότερο από τις εμπειρίες που ήδη έχεις. Στα βιβλία δίνεις σημασία σε αυτά που ο χαρακτήρας σου και οι εμπειρίες σου επιβάλλουν. Εσάς ποιο βιβλίο σας έχει τακτοποιήσει πιο πολύ τη σκέψη; Αυτός που με σημάδεψε από πολύ νωρίς είναι ο Καβάφης. Επειδή από πολύ μικρή ήμουν εξοικειωμένη με τα γραπτά, δεν θυμάμαι πότε διάβασα πρώτη φορά Καβάφη. Μου φαίνεται σα να τον ήξερα από πάντα. Κι αυτό που με τρέλαινε στον θαυμασμό, ήταν ότι κάθε λέξη είχε σοφία και ουσιαστική ποίηση. Δεν πρόδιδε η μία την άλλη. Σαν δίδυμες αδερφές: Η σοφία και η ποίηση.

Στη δική σας ποίηση δεν προσπαθείτε να γίνετε γλωσσοπλάστης ή να φτιάξετε μια λέξη που να εντυπωσιάσει. Επιλέγετε κανονικές λέξεις, όπως μιλάμε μεταξύ μας, και τις βάζετε στη σφή θέση. Δεν ξέρω. Όμως πρέπει να έχεις κι ένα γούστο, όπως έχεις για όλα. Δηλαδή, είναι ορισμένες λέξεις που δεν μου αρέσουν. Τώρα σκέφτομαι τυχαία τη λέξη «τζάμι». Θα βάλω «γυαλί». Δεν θα έβαζα ποτέ τη λέξη «κουρμπέτι», δε βάζω ποτέ αργκό λέξεις. Πρέπει να υπάρχει η καλαισθησία των συλλαβών.

Ποια είναι εκείνη η διαδικασία που μια κοινή λέξη την κάνετε να αποκτά ξαφνικά ένα εξαίσιο νόημα; Την έμπνευση εγώ την αισθάνομαι σα να μπαίνω σε ένα δωμάτιο. Δεν εξαρτάται από μένα να μπω, απλά μπαίνω, και όταν είμαι εκεί μέσα, η καρέκλα, ο τοίχος, η κλειδαριά, οτιδήποτε με εμπνέει. Γράφω και οι λέξεις έρχονται η μία μετά την άλλη και μετά, όταν ξαναδιαβάζω το ποίημα, σκέφτομαι «Α! αυτό ήθελα να πω;».

Οι ποιητές απευθύνεστε κυρίως στο μέλλον και γι' αυτό είστε σκληροί με το παρόν. Η Αχμάτοβα έγραψε εκείνον τον συγκλονιστικό στίχο «Αυτή είμαι. Σας εύχομαι μίαν άλλη καλύτερη». Εκπληκτικής ακρίβειας πρόταση που μόνο ένας ποιητής μπορεί να βρει. Και αντικειμενική αυτοσυνείδηση...! Κι εγώ θα έγραφα υστερόγραφο: «Κι άμα τη βρείτε, να μου γράψετε».

Όταν ερχόμασταν μου είπατε για το γκράφιτι που θα θέλατε να γράψετε σε έναν τοίχο στα Εξάρχεια: «Ήταν ωραία κάποτε εδώ». Θα βάζατε και κάποια υποσημείωση; Θα έβαζα: «Κάποτε δεν ήμουν εδώ». Άλλος τόπος, άλλη ζωή.

Έχετε φανταστεί ποτέ τη ζωή σας χωρίς να γράφετε ποιήματα; Όχι! Και δεν ξέρω πώς θα είχα αντικρύσει ή χειριστεί την αναπηρία μου αν δεν έγραφα ποιήματα. Νομίζω ότι υποσυνείδητα χρησιμοποίησα την ποίηση για φάρμακο. Για να αντέξω την αναπηρία μου. Και τώρα που με τα γεράματα στερεύει η ποίηση, με χαρά είδα ότι μεταφράζεται σε κάτι άλλο. Οι διάλογοι, και οι μονόλογοι που έβγαλα τελευταία, που δεν είναι ποίηση, αλλά είναι έμπνευση. Κι αυτό με βοηθάει πάρα πολύ!

Σας γνωρίζω κάποια χρόνια και όσο πάτε γλυκαίνετε απέναντι στα πράγματα. Γλυκαίνει η ματιά σας... Ίσως γιατί πλησιάζω στην έξοδο.

Ναι, αλλά η ύπαρξη είναι καλύτερη από την ανυπαρξία. Ε, ακριβώς αυτό ήθελα να σου πω. Η ζωή για όλα. Δεν υπάρχει άλλος Θεός... Ζωή. Η ζωή είναι θεά και ο θεός είναι ο χρόνος. Ζευγάρι: Ο χρόνος και η ζωή. Δεν χωρίζουν ποτέ.

Και όποιος χάνει χρόνο, χάνει ζωή... Η ζωή προχωράει και παρακάμπτει αυτούς που περιμένουν... **A**

ΤΟ ΣΚΡΑΤΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΥ!

☰	ΣΚΡΑΤΣ	🔍
📍	Πρακτορεία ΟΠΑΠ	
📍	Λαχειοπώλες	
📍	Περίπτερα	
📍	Μίνι μάρκετ / Ψιλικά	
📍	Βενζινάδικα	
📍	ΕΛΤΑ	

Τώρα οι επιθυμίες σου γίνονται πραγματικότητα
όχι μόνο στα πρακτορεία αλλά όπου και αν βρίσκεσαι.

ΣΚΡΑΤΣ
Τύχη στη στιγμή

ΤΟ ΣΚΡΑΤΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ Α.Ε. - ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΠΑΠ.

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ: ΕΣΕΠ - Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΤΥΧΕΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΠΟ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ.
Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ - ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ: 1114

ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

**Πώς είναι να
μοιράζεσαι το ίδιο
σπίτι με άλλους;
Ένα νέο φαινόμενο
για τα ελληνικά
δεδομένα συμβαίνει
εδώ και λίγο καιρό
στην Αθήνα**

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

σοι έχουν ζήσει στο εξωτερικό είναι πιθανότατα πιο εξοικειωμένοι με το μοντέλο των πολλών συγκατοίκων. Η διαρρύθμιση των κατοικιών στην κεντρική και κυρίως τη βόρεια Ευρώπη διευκολύνει αρκετά την κατάσταση. Επιπλέον, σε ακριβές πόλεις, όπως είναι για παράδειγμα το Λονδίνο, δύσκολα υπάρχει και άλλη επιλογή. Στην Ελλάδα το φαινόμενο είναι σχετικά καινούργιο και παρατηρείται ως απότοκο της κρίσης, μετουσιωμένο πια σε συνθήκη της νέας πραγματικότητας. Μέχρι σήμερα γνωρίζαμε τις συγκατοικήσεις μεταξύ φοιτητών. Τώρα, νέοι που μόλις έχουν βγει στην αγορά εργασίας, που κυνηγούν το όνειρό τους στα δημιουργικά επαγγέλματα ή τις τέχνες, πίνουν μαζί μεγάλα σπίτια και μοιράζονται τα έξοδα. Αν και τα αθηναϊκά διαμερίσματα δεν ευνοούν τη συγκέντρωση πολλών ατόμων, το κέντρο της πόλης έχει ακόμα μερικά 4άρια και 5άρια να προσφέρει, πολλές φορές ακόμα και ανακαινισμένες νεοκλασικές μονοκατοικίες, παρά την (πανευρωπαϊκή) πληγή του Airbnb που έχει καταλάβει όλα τα διαθέσιμα σπίτια στις δημοφιλείς γειτονιές. Πέρα από το προφανές οικονομικό όφελος, πόσο εύκολη υπόθεση είναι η συγκατοίκηση με παραπάνω από ένα άτομο; Αναζητήσαμε παρέες συγκατοίκων που ζουν στο κέντρο της Αθήνας και τους εκφράσαμε τις απορίες μας.

ΟΙ ΣΥΓΚ

Ο Γιάννης και «Οι Μήτσοι» από την **Κυψέλη**

Οι Συγκατοικοί
Γιάννης (25), σπουδάζει ηθοποιός, εργάζεται σε καφέ.
Δημήτρης (22), μηχανικός σκαφών αναψυχής, αδερφός του Γιάννη.
Δημήτρης (25), μουσικός (ντραμς), εργάζεται σε καφέ.
Το σπίτι 4άρι (3 υ/δ, κουζίνα, σαλόνι, 2 μπάνια) στη Νέα Κυψέλη, στον 4ο όροφο νεόδμητης πολυκατοικίας.
Τα έξοδα €520 ενοίκιο - €250 ανά άτομο μαζί με όλα τα λειτουργικά έξοδα το μήνα.

Τα αδέρφια Γιάννης και Δημήτρης και ο Μήτσος (προς διευκόλυνση λόγω της συνωνυμίας) μεγάλωσαν μαζί στον Βόλο, από όπου και κατάγονται. Ήρθαν όλοι στην Αθήνα για να εργαστούν και να κυνηγήσουν «αυτό που θέλουμε πραγματικά να κάνουμε», όπως λέει χαρκτηριστικά ο Γιάννης, που άφησε τις σπουδές του στη Διοίκηση Επιχειρήσεων για την ηθοποιία, ενώ ο Μήτσος γύρισε την πλάτη στη Λογιστική του ΤΕΙ Θεσσαλίας για χάρη της μουσικής. «Ήρθαμε Αθήνα με τον αδερφό μου για δουλειά και μετά κατεβάσαμε και τον Μήτσο. Αρχικά «οι Μήτσοι» έμεναν μαζί, ενώ εγώ συγκατοικούσα με έναν άλλο φίλο μας» εξηγεί ο Γιάννης. Τα δεδομένα άλλαξαν το καλοκαίρι που μας πέρασε και τα δύο αδέρφια με τον παιδικό τους φίλο αποφάσισαν να πιάσουν ένα σπίτι από κοινού. Τελικά μπήκαν

στο διαμέρισμα που τους βρίσκουμε σήμερα να αράζουν με τον σκύλο τους τον Ozzy, τον περασμένο Δεκέμβρη. Η Κυψέλη περισσότερο τους επέλεξε, παρά την επέλεξαν οι ίδιοι. Δυ-

σκολεύτηκαν αρκετά να βρουν σπίτι σε περιοχή του κέντρου εξαιτίας του Airbnb, ενώ πολλά διαθέσιμα δεν άξιζαν καν τον κόπο να τα δουν από κοντά. «Αποφασίσαμε να δίνουμε κάτι παραπάνω σε ενοίκιο, αλλά να τα γλιτώσουμε από τη θέρμανση. Το σπίτι είναι καινούργιο, έχει διπλά τζάμια και αυτόνομη θέρμανση, έτσι έχουμε πάντα ζεστή και ζεστό νερό. Πολύ πιο συμφέρον από το να έχουμε ο καθένας στο δωμάτιό του μικρές σόμπες που καίνε ρεύμα. Επίσης, έχει και πυλωτή που τη χρειαζόμαστε γιατί έχουμε και οι τρεις μηχανάκια» λέει ο Δημήτρης.

Ευγενής άμυλα

Τα αγόρια δεν τσακώνονται για τις δουλειές του σπιτιού. Δεν συναντώνται άλλωστε μεταξύ τους συχνά εξαιτίας των διαφορετικών ωραρίων τους. «Είμαστε στη γύρα όλη μέρα και αυτό μας δυσκολεύει να συνεννοηθούμε καμία φορά. Αλλά τηλεφωνιόμαστε π.χ. και λέμε «Θα 'σαι σπίτι; Βγάλε τον Ozzy βόλτα», «Θα πας μάγκες; Πάρε μου ένα κωλόχαρτο»» εξομολογείται ο Γιάννης. «Υπάρχει μία ευγενής άμυλα μεταξύ μας. Ο Δημήτρης, ας πούμε, που ξυπνάει πιο νωρίς απ' όλους, ακούει το ξυπνητήρι μου και

μου φωνάζει «Σήκω», ή αν εγώ σηκωθώ και δω τα παπούτσια του Δημήτρη στο σαλόνι θα καταλάβω ότι κοιμάται ακόμα και θα τον ξυπνήσω να μην αργήσει στη δουλειά».

Τα πρακτικά

Σε ένα σπίτι με κρεβατοκάμαρες σε σχετικά κοντινές αποστάσεις έχουν άραγε ενοχλήσει ποτέ ο ένας τον άλλο κάνοντας σεξ; Καταλήγουν πως έχουν στο μυαλό τους να είναι διακριτικοί, αν κάποιος κάθεσαι π.χ. στο σαλόνι, και ποτέ δεν έχουν ακούσει ο ένας τον άλλο.

Κάνοντας το τίποτα κάτι

«Θα γυρίσεις σπίτι μία νεκρή μέρα και θα βρεις κάποιον, πέρα από τον Ozzy φυσικά. Θα βρεις τον Μητσάρα να κάθεται στον καναπέ. Ε, ξέρεις ότι δεν θα λιώσειςμόνος σου» λέει ο Δημήτρης για τα καλά της συγκατοίκησης. «Ουσιαστικά το «τίποτα» γίνεται «κάτι» προσθέτει ο Γιάννης. Όσο για το αν σκέφτονται ποτέ να πιάσουν σπίτι ο καθέναςμόνος του, λένε ομόφωνα πως είναι νωρίς για μια τέτοια σκέψη. Οι δουλειές τους δεν το επιτρέπουν. «Είναι μικρό το τίμημα του να μένεις με άλλους δύο, σε σύγκριση με αυτά που παίρνεις» καταλήγει ο Μήτσος. ▶

κάτοικοι

Η τετράδα απ' τα Εξάρχεια

Καθισμένοι περιμετρικά ενός ξύλινου τραπέζιου που κοσμεί μια μεγάλη γλάστρα με μικρά καττάκια, οι τέσσερις ένοικοι του διμερισματος στα Εξάρχεια τραγουδούν τον ύμνο του σπιτιού, το «Say My Name», των Destiny's Child. Πρόκειται για ένα απόσπασμα της καθημερινότητάς τους και όχι για κάποιο σκετς για τις ανάγκες της φωτογραφισής. Η Αναστασία, η Ζέτα και ο Δημήτρης μένουν μαζί τα τελευταία χρόνια, ενώ πριν από έξι μήνες προστέθηκε στην παρέα τους ο Αχιλλέας, που ήρθε από τη Θεσσαλονίκη απ' όπου και κατάγεται, καθώς είναι μέλος θεατρικής ομάδας και έχει παραστάσεις. Η Αναστασία και η Ζέτα αποφάσισαν να μείνουν μαζί, αλλά εξαρχής ήθελαν να συγκατοικήσουν και με άλλα άτομα, έτσι ώστε να μοιραστούν ακόμα πιο πολύ τα έξοδα. Και οι δύο είχαν εμπειρία συγκατοίκησης. Έβελαν μία αγγελία αναζητώντας συγκατοικο και σε αυτήν ανταποκρίθηκε ο Δημήτρης, όταν ψάχνοντας και ο ίδιος συνειδητοποίησε πως γνώριζε την Αναστασία, αν και είχαν να μιλήσουν πέντε χρόνια. Τρεις καφέδες μετά έδωσαν τα χέρια και ο Δημήτρης αφού πέρασε την εξέταση της Ζέτας – «είχε χαρτί και μολύβι και σημείωνε διάφορα, την παραπλάνησα προφανώς και νόμιζε ότι θα περνάει καλά», αστειεύεται ο ίδιος –, πήγε να δει το διαμέρισμα την ημέρα που τα κορίτσια πήραν τα κλειδιά.

Ευτυχισμένοι στα Εξάρχεια

Τα Εξάρχεια τους αρέσουν πολύ. Η Αναστασία σημειώνει πως ήδη μία διετία πριν μετακομίσουν έβγαιναν στη γειτονιά και είχαν δημιουργήσει στέκια. Το γεγονός ότι είναι μία περιοχή στην καρδιά της πόλης, με πολύ νέο κόσμο και έντονη νυχτερινή ζωή, τους κάνει να νιώθουν όμορφα. Για κάποιον που δεν έχει ζήσει (σ) τα Εξάρχεια ωστόσο, η περιοχή φαντάζει δύσκολη για να μείνει κανείς. Τα παιδιά το διαψεύδουν. «Είναι μία περιοχή με τόσο διαφορετικό κόσμο και πολλή κουλτού-

ρα, σου δίνει πάρα πολλές πληροφορίες. Για ανθρώπους που θέλουν να δουν και να πάρουν πράγματα, ειδικά σε ηλικίες σαν τις δικές μας, 25-30, είναι όμορφο να μένεις στα Εξάρχεια. Είναι πολύ ωραίο να ζεις σε μία περιοχή που είναι εύκολο να βγεις έξω, να πας σε μπαρ, να κάνεις τη βόλτα σου. Ακόμα πιο ωραίο και σημαντικό όμως είναι ότι έχει ανθρώπους που έχουν είτε την ιδεολογία τους είτε τη λόξα τους και αυτός είναι ένας πολύ καλός συνδυασμός» εξυμνεί τη γειτονιά του ο Δημήτρης, και ο Αχιλλέας, που είναι νεοφερμένος στην πόλη, συμφωνεί: «Δεν είχα ιδέα από Αθήνα, τώρα που κάπως την έμαθα, δεν νομίζω ότι θα μπορούσα να μένω αλλού πέρα από τα Εξάρχεια».

Σύστημα προς αποτυχία

Στην κουζίνα του σπιτιού βρίσκεται ένα πινακάκι που αναγράφει τα ονόματα των ενοίκων και τα δωμάτια του σπιτιού. Αν όλα πάνε καλά, μερικά από αυτά θα αποκτήσουν από ένα πράσινο αυτοκόλλητο, από την καρτέλα που κρέμεται και αυτή στον πίνακα. Πρόκειται για το τελευταίο σύστημα διαμοιρασμού των υποχρεώσεων του σπιτιού. «Έχουμε βρει κατά καιρούς κάποια συστήματα για να μοιράζουμε τις δουλειές και να οργανωνόμαστε, αλλά δεν λειτούργη-

σαν πάνω από δύο τρεις μέρες. Είμαστε τέσσερα άτομα, εκ των πραγμάτων, δύο από εμάς να μαγειρέψουν π.χ. γίνονται όλα χάλια ξανά. Έχουμε ακόμη ένα σύστημα προς αποτυχία αυτή την περίοδο» δείχνουν το πινακάκι γελώντας. «Βάζουμε επιβράβευση για κίνητρο, έχουμε ποινές, κάνουμε συνελεύσεις» εξηγεί η Αναστασία. «Προσωπικά τα βρίσκω καταπληκτικά αυτά τα προγράμματα, θα λειτουργούσαν σίγουρα σε άλλους!» σχολιάζει περιπαικτικά ο Δημήτρης.

Διατροφικές & άλλες συνήθειες

«Τρώμε πολύ διαφορετικά πράγματα. Ο Αχιλλέας, ας πούμε, τρώει κάθε μέρα πι-

Οι Συγκατοικοί

Αναστασία (25), εργάζεται στην εξυπηρέτηση πελατών, σχεδιάζει και δημιουργεί φανζίν. **Ζέτα** (25), γραφίστρια - video artist. **Αχιλλέας** (27), ηθοποιός, σπουδάζει Πολιτικός Μηχανικός. **Δημήτρης** (29), εργάζεται στις πωλήσεις.

Το σπίτι 5άρι (4 υ/δ, κουζίνα, σαλόνι, 2 μπάνια) στα Εξάρχεια (περιοχή Μουσειού, στον 1ο όροφο πολυκατοικίας. **Τα έξοδα** €400 ενοίκιο - €200 ανά άτομο μαζί με όλα τα λειτουργικά έξοδα τον μήνα.

τόγυρο, εγώ προσπαθώ να είμαι vegan, ο Δημήτρης ζει με φραπέ, η Αναστασία τρώει ό,τι να 'ναι αλλά θα έχει πάντα μέσα κανέλα και πορτοκάλι...», απαριθμεί τις διατροφικές συνήθειες του σπιτιού η Ζέτα, αλλά ο Αχιλλέας την προλαβαίνει: «Και ό,τι μαγειρεύει η Ζέτα έχει πάντα πολύ σκόρδο!». Ομολογούν πως δεν χωρίζουν τα ψώνια του σούπερ μάρκετ. Ο καθένας αγοράζει ό,τι θέλει και οποιοσδήποτε μπορεί να το χρησιμοποιήσει. Αν και δεν το έχουν συζητήσει ποτέ, δεν έχουν ακούσει ποτέ ο ένας τον άλλο να κάνει σεξ. Αφενός η διαρρύθμιση του σπιτιού είναι ιδιαίτερα ευνοϊκή και τα δωμάτια έχουν μεταξύ τους αποστάσεις, αφετέρου, όπως χαρακτηριστικά λέει η Αναστασία, και να είχε ακούσει κάποιος κάτι, πιθανότατα δεν θα ενοχλούνταν και δεν θα το σχολίαζε.

Καλύτεροι άνθρωποι

Ως συγκατοικοί περνούν αρκετές ώρες μαζί, με διάφορες ιεροτελεστίες που δημιουργούνται κατά καιρούς, όπως τα "live sessions". Αράζουν όλοι στον καναπέ, ο Αχιλλέας παίζει κιθάρα και τραγουδούν κλασικά και σύγχρονα pop κομμάτια, ή «μόνο ποιότητα», όπως λέει η Ζέτα. «Νιώθω ότι εξελίσσομαι με τη συγκατοίκηση», συνεχίζει, «αποβάλλεις κάποια χούγια που μπορεί να έχεις, προσαρμόζεσαι. Νομίζω ότι σου δίνει πολλά πράγματα. Η συγκατοίκηση με έχει αλλάξει. Όταν ξεκίνησα να μένω με τα παιδιά ήμουν άλλος άνθρωπος, έχω καλύτερεύσει σε πολλά πράγματα». Όλοι συμφωνούν μαζί της, ακούγονται ενθουσιώδη «ναι!», «κι έμενα μου έχει δώσει πάρα πολλά!» και αρχίζουν να διηγούνται ιστορίες για το πώς έχουν επηρεάσει ο ένας τον άλλον στο φαγητό, για παράδειγμα, ή ακόμα στην εργασιακή τους συμπεριφορά. Όσο μιλούν, από τον 5ο όροφο της πολυκατοικίας ακούγεται στη διαπασών «Το χαμόγελο της Τζοκόντα» του Χατζιδάκι. Δεν ενοχλούνται, μάλλον διασκεδάζουν με τον ιδιόρρυθμο γείτονα. Σε εκείνους έχει γίνει ποτέ κάποια παρατήρηση; «Ο Αχιλλέας παίζει ντραμς και ο δικηγόρος από το ισόγειο στέλνει μηνύματα σε εμένα. Προχθές μου έγραψε, "Ζέτα, μήπως ο Αχιλλέας να αλλάξει όργανο ή να παίζει μετά τις 8;"». **A**

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη
τη συνέντευξη
στο site

ΟΤΑΝ Ο ΕΥΘΥΜΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ ΤΟΝ ΣΠΥΡΟ

ΤΟ «ΟΤΑΝ, ΟΤΑΝ.» ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΜΕ ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ - ΦΩΤΟ: ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΒΕΡΗΣ

●●● Πριν χρόνια, παραμονές Χριστουγέννων, έφτασε στα χέρια μου ένα δώρο από μία διαφημιστική εταιρεία, ένα ανυπόγραφο βιβλίο που, ας πούμε, διαφήμιζε το στιλ της και την ατάκα της, με έναν πολύ ιδιαίτερο, μοντέρνο τρόπο. Είχε ωραίο, σκληρό, υφασμάτινο σκούρο μπορντό εξώφυλλο, γιορτινό, και χρυσά γράμματα στον τίτλο που έγραφε «**Χριστουγεννιάτικες ιστορίες**». Μέσα, οι σελίδες του ήταν κενές, λευκές ± ή μάλλον ροζ. Όλες όλο ροζ. Μόνο σε μερικές υπήρχαν σε μελετημένα σημεία, στις γωνίες ή στο κέντρο, παλιές λιθογραφίες, χέρια, μάτια, ποδήλατα, έλκηθρα, εικόνες παλιών εκτυπώσεων βικτοριανής εποχής, από αυτές που αγαπούν να διαλέγουν από τους καταλόγους οι γραφίστες. Μαζί, και μία ακαριαία ατάκα σε κάθε σελίδα. Σύντομες, μονολιθικές φράσεις που έμοιαζαν καθημερινές, εξομολογητικές, σε πρώτο πρόσωπο, αλλά είχαν μία υπέροχη ανατροπή μέσα τους. Έναν υπερρεαλιστικό τρόπο να σου ακυρώνουν το χριστουγεννιάτικο mood, τη θαλπωρή και τη σύμβαση. Αυτό το βιβλίο έγινε ένα από τα αγαπημένα μου, στις σελίδες του ζωγράφισα και σημείωσα πράγματα πολύ δικά μου ± με έναν τρόπο ταίριαξε απόλυτα η ζωή μου, τότε, με εκείνες τις αναποδογυρισμένες «εορταστικές» σελίδες του βιβλίου.

●●● Μερικά χρόνια αργότερα, το 2009, εντελώς απρόοπτα, γνώρισα τον **Ευθύμη Φιλίππου** ± εκείνες τις μέρες τελείωναν με τον Λάνθιμο τα γυρίσματα του «Κυνόδοντα». Πολύ ευγενικός, μου χάρισε το βιβλίο του που μόλις είχε κυκλοφορήσει τότε, «**Κάποιος μιλάει μόνος του κρατώντας ένα ποτήρι γάλα**». Ξεφυλλίζοντας την επιμελημένη, στρωτή, όμορφη έκδοση, μικρή σε σχήμα να την κρατάς εύκολα μαζί σου, διαβάζοντας σκόρπιες φράσεις, ένιωσα αδιόρατα την ίδια αίσθηση που μου είχε προκαλέσει εκείνο το χριστουγεννιάτικο βιβλίο. Τον ρώτησα και, ναι, είχα δίκιο, ο Ευθύμης ήταν ο άνθρωπος που είχε δημιουργήσει εκείνο το ασυνήθιστο χριστουγεννιάτικο δώρο. Έτσι άρχισα να αγαπάω τη γραφή του Φιλίππου και τον τρόπο που την εκδίδει μέσω της κομψής, βραβευμένης και επιλεκτικής εκδοτικής ΜΝΡ: έναν φινετσάτο, φιλολογικό τρόπο, με σκληρό υφασμάτινο εξώφυλλο, με γραμματοσειρές Times New Roman και Gill Sans σε ωραίο, βαρύ χαρτί Munken Lynx των 120 γραμμαρίων. Είναι φοβερό πόσο κοντά μπορεί να σε φέρει με κάποιον άνθρωπο μία γραμματοσειρά τη σωστή στιγμή.

●●● Το «Κάποιος μιλάει μόνος του κρατώντας ένα ποτήρι γάλα» έγινε το αγαπημένο μου βιβλίο του, έχει έναν καταγιστικό λόγο

που σου παγώνει το αίμα και ταυτόχρονα κάνει να ξεσπάει το διάφραγμά σου σε τρελό γέλιο.

Με τον «**Δημήτρη**», το άλλο του βιβλίο του 2015, αφιερωμένο στον μεγάλο τραγουδιστή Δημήτρη Μητροπάνο, με θραύσματα αναμνήσεων και συζητήσεων με και για αυτόν, άρχισαν να μπαίνουν και φωτογραφίες ανάμεσα στα κείμενα του Ευθύμη. Λεπτομέρειες σημαντικές για τη στιγμή: ένα χέρι στον αέρα κρατώντας ένα μικρόφωνο, ένας αναπτήρας επάνω σε ένα τραπέζι.

●●● Τώρα ήρθε ένα άλλο βιβλίο από τον Ευθύμη σε συνεργασία με τον αγαπημένο φωτογράφο, **Σπύρο Στάβερη**, και πάλι σε μία προσεγμένη έκδοση των ΜΝΡ που βάζει εικόνες δίπλα στα κείμενά του. Το «**Όταν, Όταν.**», μαύρο με κατακόκκινα γράμματα στο εξώφυλλο, έχει συγκεντρωμένα παλιότερα και νέα κείμενα του Ευθύμη μαζί με μία συλλογή φωτογραφιών του Σπύρου Στάβερη. Διηγήματα, στίχοι, θεατρικά έργα και συνεντεύξεις, ελεύθερα όλα χωρίς χρόνο, θέμα και ύφος, που ακολουθούνται από τις πάντα εγκάρδιες, αυθόρμητες φωτογραφίες του Στάβερη. Δύο κόσμοι μέσα σε ένα βιβλίο. Βάλθηκαν να προσπαθώ να βρω τρόπο να ενώσω αυτά τα δύο έργα, ήταν μία απολαυστική εμπειρία γεμάτη μεταφορές και υπερρεαλιστικές σκέψεις. Ο Φιλίππου γράφει με μία κατατονική απλότητα για πράγματα καθημερινά σαν τις ατάκες στις ταινίες του, που οδηγεί σε μία φλυαρία γεμάτη σιωπές και ποίηση, σαν αυτή που θα άκουγες κρυφά σε οποιοδήποτε σπίτι, σε κάθε οικογενειακό τραπέζι. Σκόρπιες κουβέντες, μέσα από τα δόντια, που οδηγούν συνειρμικά σε σενάρια που χάνονται αυτόματα στον αέρα. Υποδόρια αστείες, με κυνικό χιούμορ και το συναίσθημα της καθημερινότητας, μία αγάπη στεγνή, λιτή και αληθινή. Σαν γάβγισμα σκύλου. Α, ναι, ο Ευθύμης Φιλίππου συχνά μέσα στα κείμενά του βάζει να υπάρχουν σκυλιά ± κι ο Κυνόδοντας άλλωστε τι είναι;

●●● Κάπως έτσι είδα και τις φωτογραφίες του Στάβερη. Με ένα πλούσιο συναίσθημα, ακαριαίες στιγμές της ζωής που περνάει από μπροστά σου σαν παρέα πιτσιρικάδων μέσα σε αυτοκίνητο, Σαββατόβραδο ± μέσα σε 10 δευτερόλεπτα τους έχεις χάσει από μπροστά σου και μένεις να κάνεις στο μυαλό σου ιστορίες. Ένα γάβγισμα σκύλου σε ένα μπαλκόνι. Φώτα ομίχλης σε παραλία, νύχτα. Ένα χαμόγελο στο δρόμο, μία συναυλία, μία κατάληψη. Τα 80s, τα 90s, παλιές και νέες φωτογραφίες φυλαγμένες σε κουτιά παπουτσιών. Νομίζω εκεί βρίσκεται η χρυσή τομή στο «Ο-

ταν, Όταν»: η νοσταλγία, το ακαριαίο συναίσθημα, η ανατροπή αυτού που νομίζεις συνηθισμένο, καθιερωμένο σαν τα Χριστούγεννα.

●●● Βρείτε τον τρόπο που συνυπάρχουν ± η φωτογραφία του Σπύρου Στάβερη με τον σκύλο, και το «**Ε, σκύλε**», ένα από τα κείμενα του Ευθύμη Φιλίππου: «**Ε, σκύλε. Μην περπατάς μπροστά μου όσο ξεκουράζομαι γιατί μου κρύβεις τη θέα στις φτέρες και μου λερώνεις το καθαρό τσιμέντο, που μόλις έχω πλύνει. Ξεκουράζομαι γιατί η μέρα είναι δύσκολη. Και η νύχτα που πέρασε επίσης. Αυτό σημαίνει ότι δεν κοιμήθηκα καλά και το πρωινό που πήρα δεν ήταν αρκετό για να μου χαρίσει τη διαύγεια που χρειάζομαι. Όσο δουλεύω, έτρωγα αμύγδαλα και κουνούσα το δεξί μου πόδι κάτω από το γραφείο και κάπως έτσι περνούσε η ώρα. Αυτό που ένιωσα μόλις έκλεισα την πόρτα του γραφείου πίσω μου ήταν συγκίνηση, για όλα αυτά που έχω καταφέρει. Ποιος μπορεί να μου πει ότι δεν υπήρξα άξιος και να το αποδείξει με επιχειρήματα; Κανένας.**

Ε, σκύλε, μην κοιμάσαι εκεί που δεν έχει σκιά γιατί μου θυμίζει το περσινό καλοκαίρι. Αρκετά μεσημέρια πέρυσι το καλοκαίρι ο ήλιος δεν έφευγε με τίποτα κι όλοι κοιμόμασταν εκεί που δεν έχει σκιά. Μιλάγαμε μεταξύ μας, γελάγαμε μερικές φορές με πράγματα που ήταν αστεία και φλυαρούσαμε. Τα χόρτα του βουνού τα τρώγαμε με λεμόνι. Τα ψάρια της θάλασσας επίσης. Τα μακαρόνια όχι.

Ε, σκύλε, μη γαβγίζεις και μη σκοτώνεις γάτες γιατί δεν έχει κανένα νόημα. Δεν τελειώνουν ποτέ οι γάτες. Όλο γίνονται κι άλλες, με το που θα γυρίσεις το κεφάλι σου.

Ε, σκύλε, σταμάτα να μου γλείφεις τα πόδια κι άμα θες να μου δείξεις την ευγνωμοσύνη σου, μάθε να μιλάς ή τρέξε μέχρι εκεί και φέρε το κουκουνάρι που σου πέταξα πριν δέκα χρόνια. Ήσουν μικρός τότε κι εγώ ήμουν πιο αδύνατος και σου πέταξα ένα κουκουνάρι, αλλά εσύ δεν κουνήθηκες από τη θέση σου, μόνο κοίταζες μια το χέρι σου και μια την ομπρέλα δίπλα στις ξαπλώστρες. Ύστερα εγώ μπήκα στη θάλασσα και κάθισα για αρκετή ώρα βουτώντας το κεφάλι μου κάθε πέντε λεπτά στο νερό για να δροσιστώ λίγο. Ένα ζευγάρι κοιμόταν πάνω στην προβλήτα δεξιά και είχαν τυλίξει τα σώματά τους με πετσέτες. Καβούρια μικρά και μεγάλα κατέβαιναν από τον χωματόδρομο γρήγορα και άλλα ανέβαιναν αργά για να φύγουν από δω.»

→ (panikoval500@gmail.com)

ΟΤΑΝ, ΟΤΑΝ.

ONASSIS YOUTH FESTIVAL

Για τρεις ημέρες το πολιτιστικό σύμπαν της Συγγρού, τα καμαρίνια, η σκηνή και τα καθίσματα της πλατείας μπροστά από τη Μικρή Σκηνή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση γεμίζουν φωνές, γελάκια, ψιθύρους, πεταμένα σακίδια και ξεχασμένα φούτερ. Δεν είναι κατάληψη, είναι τα παιδιά, για την ακρίβεια η αξιολάτρευτη ακαταστασία και βαβούρα της ορμής που φέρει αυθόρμητα καμιά εκατοστή εφήβων οι οποίοι ξαφνικά τριγυρνάνε στη Στέγη επειδή ανεβάζουν παράσταση στο πλαίσιο του Onassis Youth Festival. Με τα άγχη και τις αγωνίες τους, γεμάτοι ενθουσιασμό, ρυθμίζουν τις τελευταίες λεπτομέρειες πριν από τη μεγάλη μέρα, εκείνη που χωρίς ακόμα να το ξέρουν θα αποτελεί για πάντα μία από τις πιο δυνατές αναμνήσεις της εφηβικής και μαθητικής τους ζωής. Τα πολλά ξενικά ονόματα που αναγράφονται στους συντελεστές μαζί με τα συνήθη ελληνικά ονοματεπώνυμα των συμμετεχόντων μαθητών –δηλωτικά της νέας ανθρωπογεωγραφίας των τάξεων του ελληνικού σχολείου– μόνο αισιοδοξία για το μέλλον γεννούν, μαζί με χαρά. Χαρά για όσα σχολεία δράττονται της ευκαιρίας και λαμβάνουν μέρος στο ξεχωριστό θεατρικό φεστιβάλ της Στέγης, τους καθηγητές που στηρίζουν την προσπάθεια των παιδιών και τους επαγγελματίες σκηνοθέτες και λοιπούς συντελεστές που

στέκονται έμπρακτα δίπλα τους. Αλλά και για αυτούς τους πολύ τυχερούς μαθητές, που χάρη σε μία αξιόλογη πρωτοβουλία ανακάλυψαν το θέατρο, τα σπουδαία αρχαιοελληνικά κείμενα, έμαθαν τι θα πει συνεργασία, δούλεψαν ομαδικά για την επίτευξη ενός κοινού στόχου, γέλασαν, έκλαψαν ακόμα, ήρθαν αντιμέτωποι με τους φόβους τους, ίσως ξεπέρασαν τον εαυτό τους, για να τον μάθουν τελικά καλύτερα.

Η Αντιγόνη, λοιπόν, ως αληθινή έφηβη αυτή τη φορά, τα βάζει με την οικογένειά της, ο Προμηθέας τιμωρείται γιατί έκανε αυτό που θεωρούσε σωστό, η Θεογονία παρουσιάζεται σαν ένα χειροποίητο «μαύρο» κουκλοθέατρο και ο οίκος των Ατρείδων έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τους μαθητές. Ηρωικές επαναστάσεις των γραμμάτων συναντούν άλλες πιο γνώριμες, εφηβικές, έρωτες, καβγάδες,

ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΝΟΥΝ «ΚΑΤΑΛΗΨΗ» ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

Παιδιά από 9 γειτονιές της Αθήνας
κάνουν αρχαία κλασικά κείμενα
παραστάσεις σε ένα ξεχωριστό
θεατρικό φεστιβάλ

Της ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ

πόλεμος και αδικίες που δεν παλιώνουν ποτέ, δημιουργούν νέες διασυνδέσεις με τον κόσμο των μαθητών επί σκηνής. Εκεί που η Στέγη δίνει φωνή σε όσους σήμερα είναι ήδη το μέλλον μας, στους μαθητές από εννέα γειτονιές της Αθήνας που καλούνται να ξεπεράσουν φόβους και αναστολές ανεβαίνοντας στη Μικρή Σκηνή, με στόχο να την κατακτήσουν.

Φέτος, από 13 έως 15 Απριλίου, το **Onassis Youth Festival** αναδεικνύει το ταλέντο των εφήβων μέσα από κλασικά αρχαιοελληνικά κείμενα. Σκηνοθέτες και θεατρικές ομάδες συνεργάστηκαν με τα παιδιά δίνοντάς τους μαζί νέα πνοή. Δούλεψαν ασταμάτητα όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς στη σχολική τάξη και τώρα έφτασε η στιγμή να παρουσιάσουν τη δουλειά τους, σε εννέα ξεχωριστές παραστάσεις που απηχούν μέσα από τα σπουδαία αυτά κείμενα της αρχαιοελληνικής γραμματείας τις σκέψεις και τις αναζητήσεις της εφηβικής κοινότητας.

Όπως υποστηρίζουν οι άνθρωποι της Στέγης, η νεότητα είναι κατάσταση· μια κατάσταση του μυαλού. «Αυτό που θέλουμε εμείς να καταφέρουμε με το Onassis Youth Festival είναι να αφήνουμε αυτούς που είναι νέοι να είναι όντως νέοι, να σκέφτονται δραστικά και αντιδραστικά, να σκέφτονται με τον τρόπο που αντιστοιχεί στην ορμή και στη φόρα που αξίζει να έχει αυτή η ηλικία. Στο Onassis Youth Festival, παιδιά από γειτονιές της Αθήνας καταπάνονται με τα αρχαία κλασικά κείμενα, τα κάνουν παραστάσεις και, πάνω από όλα, τα κάνουν δικά τους. Άλλωστε, όταν η Αντιγόνη τα έβαζε με τον βασιλιά της πόλης της ήταν μόλις 16 ετών» σχολιάζει η **Αφροδίτη Παναγιωτάκου**, διευθύντρια Πολιτισμού του Ιδρύματος Ωνάση. **A**

Η «**Θεογονία**» του Ησίοδου (σκηνοθεσία: Αννέτα Στεφανοπούλου, Χριστίνα Στουραϊτή), η «**Οδύσσεια**» του Ομήρου από την ομάδα 4Frontal (Θανάσης Ζερίτης, Αριστέα Σταφυλαράκη), οι «**Μεταμορφώσεις**» του Οβίδιου από την ομάδα Ντουθ (Βάσια Ατταριάν, Μυρτώ Μακρίδη), τα «**Ηθικά Νικομάχεια**» του Αριστοτέλη από την ομάδα Cheek-Bones (Στέφανος Αχιλλέως, Αγγέλικα Σταυροπούλου), τα **ταφικά επιγράμματα** σε φανος Αχιλλέως, Αγγέλικα Σταυροπούλου), η σκηνοθεσία Βίκυς Γεωργιάδου και συνεργασία Φοίβου Συμεωνίδη, η «**Ορέστεια**» του Αισχύλου σε σκηνοθεσία Κάτιας Γκουλιώνη και Άγγελου Φραντζή, ο «**Ιων**» του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Αναστασίας Γιαννάκη και Άρη Λάσκου, ο «**Προμηθέας Δεσμώτης**» του Αισχύλου σε σκηνοθεσία Ρηνιώς Κυριαζή και συνεργασία Γιούλης Καρναχωρίτη, καθώς και η «**Αντιγόνη**» του Σοφοκλή σε σκηνοθεσία Θανάση Δόβρη και συνεργασία Μαρίας Παρασύρη, όπως δεν τα φανταζόσασταν ποτέ.

Λύκειο
Πετρούπολης

INFO

13-15 Απριλίου 2018,
Μικρή Σκηνή στη Στέγη
Ιδρύματος Ωνάση, Συγ-
γρού 107, www.sgt.gr/gre/SPG2011
Η είσοδος στις παρα-
στάσεις είναι δωρεάν,
με δελτία εισόδου, τα
οποία διανέμονται
μία ώρα πριν από την
έναρξη της κάθε παρά-
στασης.

10 ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΜΑΘΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

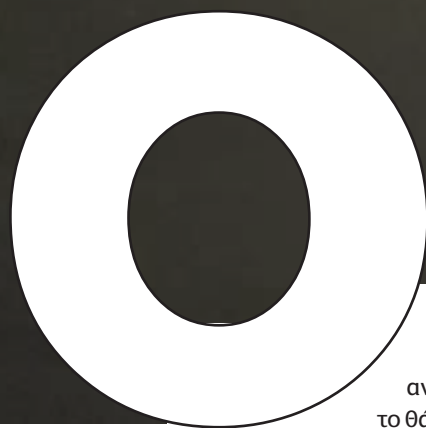
γράφοντας τον θεατρικό μονόλογο

Ζητήσαμε από τη συγγραφέα και πρωταγωνίστρια του έργου «Ολυμπιάδα ή Ζει ο βασιλιάς Αλέξανδρος;»

Κάτια Σπερελάκη να μας δώσει μερικές άγνωστες πτυχές της ζωής

της μητέρας του μακεδόνα στρατηλάτη

Της ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ

Ολυμπιάδα, η μητέρα του Αλέξανδρου, του ένδοξου ανδρός που είπαν Μέγα μετά το θάνατό του, δεν είναι η τυπική μητέρα ενός διάσημου άνδρα. Δεν θα μπορούσε μάλλον η γυναίκα που γέννησε εκείνον που στη σύντομη ζωή του έφτασε πιο μακριά από οποιονδήποτε άλλο να είναι μία συμβατική περίπτωση. Η βασίλισσα της Μακεδονίας και της Ηπείρου έχει μείνει στην ιστορία ως αυθύπαρκτη προσωπικότητα, μια δυναμική γυναίκα που πήρε μέρος και καθόρισε τα γεγονότα ως ηγέτιδα και κληρονόμος της εξουσίας του Φίλιππου και του Αλέξανδρου.

Ως ένας από τους επτά μονολόγους που παρουσιάζονται στον Πολυχώρο Vault, στο πλαίσιο του θεατρικού πρότζεκτ «Ο γιος μου», ο μονόλογος της Κάτιας Σπερελάκη «Ολυμπιάδα ή Ζει ο Βασιλιάς Αλέξανδρος;», σε σκηνοθεσία **Σήφη Μάινα**, με την Κάτια Σπερελάκη στο ρόλο της Ολυμπιάδας, αποκαλύπτει στοιχεία για τη ζωή του σπουδαίου άνδρα της ιστορίας με τη γυναικεία οπτική της μητέρας του. Βέβαια για τις επιλογές και τις πράξεις της ως το τέλος, η γυναίκα που κέρδισε κυρίως υστεροφημία μέσω του γιου της ανασυνθέτει τη δική της ζωή, η οποία αναπόφευκτα γέννησε τον μύθο του Αλέξανδρου. Η Ολυμπιάδα πάλεψε με κάθε μέσο για να εγκαθι-

δρύσει την κυριαρχία της ενάντια στις άλλες συζύγους του Φίλιππου και στα παιδιά τους, εξασφαλίζοντας για τον Αλέξανδρο ένα μέλλον ως βασιλιά έτσι ώστε να εκπληρώσει το όνειρο του πατέρα του. Και μετά τον πρόωρο θάνατο του Αλέξανδρου, έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι της για να σώσει την αυτοκρατορία. Η ζωή της ήταν συναρπαστική και το τέλος της ηρωικό. Η σκηνοθετική προσέγγιση της παράστασης εστιάζει σε μια φανταστική απολογία μιας φανταστικής Ολυμπιάδας, της οποίας την προσωπικότητα οι συντελεστές ελπίζουν ότι απέδωσαν πιστά, όπως πράγματι ήταν κι όχι όπως την έπλασαν οι εχθροί και οι θαυμαστές της.

INFO

Η παράσταση αρχίζει ξανά 14/4 και θα κρατήσει μέχρι τέλη Μαΐου, κάθε Σάββατο 19.15 & Κυριακή 21.15. Πολυχώρος VAULT THEATRE PLUS, Μελενίκου 26, Γκάζι, Βοτανικός, 2130356472, 6949534889

Κείμενο - Ερμηνεία: Κάτια Σπερελάκη
Σκηνοθεσία: Σήφης Μάινας. Σκηνικά: Λήδα Σπερελάκη
Κοστούμια: Βασιλική Σύρμα. Φωτισμοί: Άκης Σαμόλης.
Φωτογραφίες: Βασίλης Βρεττός, Χριστίνα Φυλακτοπούλου.

Μελετώντας την προσωπική ιστορία αυτής της γυναίκας για να γράψει το μονόλογο της, ζητήσαμε από την **Κάτια Σπερελάκη** να μας γράψει μερικά πράγματα που ίσως δεν ξέρουμε για τη μητέρα του Αλέξανδρου.

1. Αν και βασίλισσα των Μακεδόνων, ήταν από την Ήπειρο, πριγκίπισσα της Μολοσσίας. Ο γάμος του Φίλιππου μαζί της του επέτρεψε να αποκτήσει μεγάλη επιρροή στο βασίλειο των Μολοσσών, που κορυφώθηκε όταν εκθρόνισε το θείο της Ολυμπιάδας, Αρρύβα, κι εγκατέστησε στη θέση του τον αδερφό της, Αλέξανδρο τον Μολοσσό.

2. Πολυξένη, Μυρτάλη, Ολυμπιάδα (έτσι την ονόμασε ο Φίλιππος), Στρατονίκη. Η Ολυμπιάδα άλλαξε αρκετές φορές όνομα όσο ζούσε. Το αρχικό της όνομα κατά πάσα πιθανότητα ήταν το «Πολυξένη», αφού ταιριάζει με τα «τρωικά» ονόματα της δυναστείας των Αιακιδών (η Πολυξένη ήταν κόρη του Πριάμου και πρότυπο γυναικείας αρετής). Σύμφωνα με τη δυναστική γενεαλογία των Αιακιδών, η Ολυμπιάδα ήταν απόγονος του Αχιλλέα, του Νεοπτόλεμου, της Εκάβης, της Ανδρομάχης και του Έλενου, και η ζωή της είχε αρκετές ομοιότητες με αυτές των ηρωίδων από τις οποίες καταγόταν.

3. Σύμφωνα με τον Πλούταρχο, η Ολυμπιάδα και ο Φίλιππος γνωρίστηκαν –και ερωτεύτηκαν– στη Σαμοθράκη ως μύστες στα Καβείρια Μυστήρια. Αλλά, πάλι, ο Πλούταρχος έζησε κάποιους αιώνες αργότερα...

4. Λέγεται πως στα νιάτα της ήταν ιέρεια του Μαντείου της Δωδώνης και ότι στον καιρό της τη θεωρούσαν μάγισσα. Η σχέση της με τα φίδια έχει μείνει θρυλική. Και το πώς τα χρησιμοποίησε για να χτίσει τον μύθο του Αλέξανδρου, επίσης.

5. Η Ολυμπιάδα ήταν η μόνη από τις πέντε συζύγους του Φίλιππου που είχε χρυσελεφάντινο άγαλμά της μέσα στο Φιλίππειο. Μετά τη μάχη της Χαιρώνειας, όπου ο Φίλιππος νίκησε τους Αθηναίους και τους Θηβαίους, διέταξε να χτιστεί στην Αλτιδα, τον ιερό χώρο της Ολυμπίας, ένας ναός αφιερωμένος στον εαυτό του και την οικογένειά του. Ήταν η πρώτη φορά στην ελληνική ιστορία όπου ένας ιερός ναός αφιερωνόταν σε ανθρώπους και όχι σε θεούς.

6. Επειδή και η υπομονή, ακόμα και για τις βασίλισσες, έχει τα όριά της, κάποια στιγμή, όταν ο Φίλιππος παντρεύτηκε (για πέμπτη φορά) την Κλεοπάτρα-Ευρυδίκη και την έκανε κι αυτή νόμιμη σύζυγο και βασίλισσα, η Ολυμπιάδα τον εγκατέλειψε και επέστρεψε στη Μολοσσία, όπου έγινε αντιβασίλισσα και επίτροπος του ανήλικου εγγονού της Νεοπτόλεμου μαζί με την κόρη της, Κλεοπάτρα.

7. Τα μεπερδεμένα οικογενειακά χαρακτήριζαν τη ζωή της Ολυμπιάδας από μικρή. Ο αδελφός του πατέρα της παντρεύτηκε την αδελφή της και η κόρη της τον αδελφό της. Άρα ο εγγονός της ήταν και ανιψιός της.

8. Σύμφωνα με μια μαρτυρία, κατά τη διάρκεια του πολέμου της διαδοχής η Ολυμπιάδα οδήγησε τον στρατό της ντυμένη σαν μαινάδα με τύμπανο στο χέρι ενάντια στην Αντέα - Ευριδίκη, η οποία οδήγησε το δικό της στρατό με πλήρη πολεμικό εξοπλισμό. Η Ευριδίκη τελικά βρέθηκε αιχμάλωτη της Ολυμπιάδας επειδή οι στρατιώτες της αρνήθηκαν να πολεμήσουν ενάντια στη μητέρα του Αλέξανδρου.

9. Ο Κάσσανδρος διέταξε να θανατωθεί η Ολυμπιάδα και το σώμα της να παραμείνει άταφο, όμως γνωρίζουμε ότι η Ολυμπιάδα ετάφη τελικά στην Πύδνα μαζί με άλλους Αιακίδες που πολέμησαν μαζί της ως το τέλος, καθώς και απογόνους της οι οποίοι ανέφεραν στους επιταφίους τους ότι κατάγονται από εκείνην – μία σχεδόν μοναδική περίπτωση από την αρχαιότητα αναφοράς σε ηρωική καταγωγή από γυναίκα σε ανδρικούς τάφους.

10. Ήταν κοκκινομάλλα. Φυσική. **A**

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ
ΓΙΟΡΤΗ
ΤΟΥ QUEER
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

OUTVIEW FILM FESTIVAL

Για 11η χρονιά το μεγαλύτερο φεστιβάλ φύλου της πόλης
αγκαλιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα

Queercore

Bixa

Λεσβιακές ιστορίες

Colby Does America

Τάσεις που ξεπήδησαν τη δεκαετία του '80 στα υπόγεια club «ελευθεριακών» γειτονιών με πολύχρωμες σημαίες, κινήματα και μόδες που αναβιώνουν κι εξελίσσονται σήμερα στις μητροπόλεις του κόσμου, πρωταγωνιστούν στο φετινό Outview Film Festival. Για ενδέκατη χρονιά το μεγαλύτερο

φεστιβάλ φύλου της πόλης επιχειρεί ένα ταξίδι στον χρόνο, αγκαλιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, αφουγκράζεται τις σύγχρονες ανάγκες και παλεύει για έναν κόσμο ισότητας. Το κίνημα **Queercore** της punk και new wave σκηνής των δεκαετιών του '80 και του '90, η σκηνή του **Voguing** και η πιο δυναμική έκρηξη του παγκόσμιου **LGBTQI+** κινήματος είναι πιο παρόντα από ποτέ.

Το Outview επιστρέφει με επτά ημέρες queer κινηματογράφου, προβολές βραβευμένων φιλμ στην Ταινιοθήκη, ανοιχτές συζητήσεις με θεματικές γύρω από τα θέματα: Ισότητα Ανέναντι στις Γυναίκες στο Χώρο του Κινηματογράφου, Hospice Care, Gentrification / Εξευγενισμός, Ελληνικό Queer Σινεμά, My Body - My Home, αλλά και παράλληλες εκδηλώσεις, ενδιαφέροντες προσκεκλημένους και πολλά πάρτι.

Η πρωταγωνίστρια της ταινίας «Kiki», **Gia Marie Love**, θα παρευρεθεί στην προβολή, ενώ με αφορμή την υπόθεση του πολυβραβευμένου ντοκιμαντέρ που επικεντρώνεται στην ιστορία επτά νέων, μέσα από τις προετοιμασίες και τις θεαματικές τους εκτελέσεις στο Voguing, θα ακολουθήσει **Voguing Show** στο club BEQueer (21/4, Κελεού 10, Κεραμεικός). Ο **Yony Leyser**, σκηνοθέτης της ταινίας «Queercore: How to Punk a Revolution», θα βρεθεί επίσης στην προβολή, μετά το τέλος της οποίας θα ακολουθήσει Queercore party με guest την πιο διάσημη ακτιβίστρια / drag queen του Βερολίνου, **Gloria Viagra**, στο club Boiler (20/4, Βλαχάβα 9, Ψυρρή). Ο **Colby Keller**, βετεράνος της πορνό βιομηχανίας, που τα τελευταία δέκα χρόνια έχει εμφανιστεί σε περισσότερες από εκατό ταινίες, θα παρευρεθεί στην Alexander Sauna, όπου τα gogoboyς θα δώσουν Wet Show μετά την προβολή της σειράς «Colby Does America». Η σειρά αποτελεί ένα φιλόδοξο, συνεργατικό καλλιτεχνικό πρότζεκτ που βασίζεται στη μαγνητοσκόπηση των ερωτικών περι-

INFO

19-25 Απριλίου,
Ταινιοθήκη της
Ελλάδος, Ιερά
Οδός 48 & Μεγ.
Αλεξάνδρου
134-136, Μετρό
Κεραμεικός,
outview.gr/cms

πετειών του σε 50 πολιτείες της Αμερικής.

Το φεστιβάλ θα ανοίξει η ταινία «*I dream in another language*» από το Μεξικό, η οποία απέσπασε το Βραβείο Κοινού στα Φεστιβάλ του Sundance και της Florida, ενώ ταινία λήξης αποτελεί το βρετανικό «*Just Charlie*» που απέσπασε βραβεία στα κινηματογραφικά φεστιβάλ της Τσεχίας και του Καίρου. - **Ηρώ Παρτσακουλάκη**

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

REEBOK FLOATRIDE RUN

Επιδόσεις από... άλλο πλανήτη

▶ Στα αθλητικά παπούτσια είναι πολλές οι φορές που χρειάζεται να διαλέξεις, αν θέλεις να είναι άνετα ή να έχουν καλύτερη απόδοση. Τι θα έκανες, όμως, αν σου λέγαμε ότι υπάρχει ένα παπούτσι που συνδυάζει και τα δύο; Το ήδη αγαπημένο **Floatride Run** επιστρέφει αναβαθμισμένο και αλλάζει τα δεδομένα στο τρέξιμο. Χάρη στην

τεχνολογία Floatride Foam η οποία έχει χρησιμοποιηθεί και για τη δημιουργία μιας πολύ ελαφριάς μπότας για τη Nasa προσφέρει τον ιδανικό συνδυασμό στήριξης και απόκρισης για να νιώθεις ότι «επιπλέεις», καθώς τρέχεις. Το χωρίς ραφές πάνω μέρος του παπουτσιού από Ultraknit χαρίζει ευελιξία και αφήνει το πόδι να αναπνέει,

ενώ το υποστηρικτικό περιμετρικό πλαίσιο αφρού ισορροπεί το πόδι σε κάθε διασκελισμό. Έχοντας κερδίσει το βραβείο Best Debut στον οδηγό παπουτσιών του αμερικανικού περιοδικού Runner's World, το **Reebok Floatride Run** δεν είναι «ακόμη ένα running παπούτσι» αλλά ο απόλυτος σύμμαχός σου στο τρέξιμο.

PEPE JEANS

Μπουφάν από οικολογικό δέρμα με τύπωμα στην πλάτη

NINA RICCI

Γυναικείο limited edition άρωμα από τη σειρά Monsters

THE BODY SHOP

Προϊόντα περιποίησης με άρωμα φράουλας €21,50

SWATCH

Γυαλιά ηλίου

BENETTON

Πουκάμισο με γεωμετρικό σχέδιο

SPRINGFIELD

Τσαντάκι με κεντήματα και φούντες €22,99

HERMÈS

Μεταξωτό φουλάρι 90x90cm €360

SOPHIE DELOUDI

Ολόσωμο μαγιό mod. Rosa €165

SISLEY

Αμάνικο φόρεμα με λεπτομέρεια διάφανεia

CONVERSE

Υφασμάτινο sneaker με τύπωμα €69

ESSENCE

Κραγιόν colour up! shine on €2,90

GLAMAZON

Πόσο ματαιόδοξες! Ε, και;

Κορίτσια, απροσδιόριστης ηλικίας, ρίχνονται στη μάχη

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Women of a certain age. Η Τίνα Τέρνερ υμνεί τις γυναίκες μιας ορισμένης, μιας κάποιας, μιας απροσδιόριστης ηλικίας. Ποια είναι αυτή η ηλικία; Μια ηλικία που δεν θέλεις να ακούς και αισθάνεσαι ή δείχνεις πολύ νεότερη από αυτή. Women who have made mistakes

Κοιτάζεται στον καθρέφτη. Περασμένα σαράντα. Και βάλε. Βάλε όσο θες. Καράτια δεν τα λες. Αλλά When you look at her that way. Γίνεται και πάλι παιδί.

Γυναίκες που στα μικράτα τους ήθελαν να είναι η Μπρουκ Σιλντς στην «Ατέλειωτη αγάπη». Και συγκλονίζονταν στο άκουσμα του θρυλικού ντουέτου της Νταϊάνα Ρος με τον Λάιονελ Ρίτσι. Κάτι λεπτά αργότερα, ο χρόνος είναι έννοια σχετική, στο Λύκειο φόρεσαν το αμπέχονο και άφησαν την ινδική φούστα από τσεβρέ και μικροσκοπικά καθρεφτάκια να σέρνεται στα πατώματα. Σκαρώνοντας με τον μαρκαδόρο το σύμβολο της ειρήνης στη χακί, πάνινη τσάντα.

Γυναίκες που όταν πέρασαν κι άλλα λεπτά αποθέωναν την Ντέμμι Χάρι των «Μπλόντι», κι έμεναν με το στόμα ανοικτό στη θέα του «άγριου» αγοριού με τη μοτοσικλέτα. Ή ονειρεύονταν τη δική τους, όταν έπαιζαν μπιλιάρδο στο σχεδόν άβατο των σφαιριστηρίων.

Γυναίκες που όταν κοιτάζουν φωτογραφίες της μητέρας τους, στην ίδια ηλικία με εκείνες σήμερα, νιώθουν ότι δεν έχουν μεγαλώσει. Η φωτογραφία της μαμάς μυρίζει ευδατική ladas και ηρωτόγονο μπαλαγιάζ που μεγάλωνε όλες τις γυναίκες, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Κοιτάζεται ξανά στον καθρέφτη.

Μια δεκαετία πίσω αρκούσε μόνο η μάσκα κι έξω από την πόρτα. Σήμερα; Τρεις κρέμες προηγούνται του μακιγιάζ για να στρώσει το μέικαπ. Πιθανόν να τη λυπούνται οι νεότερες γυναίκες όταν την βλέπουν τρέντι, περιποιημένη ή υπερβολικά «τεντωμένη». Δεν ξέρουν. Ίσως είναι ίδιος μικρός οίκτος που ένωθε και εκείνη όταν παρατηρούσε τις «γυναίκες μιας κάποιας ηλικίας» να έχουν απλώσει άτσαλα το ρουζ, να φορούν έντονο κραγιόν κι εκείνη την απίθανη πράσινη ή γαλάζια φαντεζί σκιά στα βλέφαρα.

Δεν ήξερε τι έρχεται. Δεν γνώριζε τι την περιμένει. Εκείνες οι γυναίκες ήθελαν να κάνουν αντίσταση. Να παραμείνουν στο παιχνίδι. Να μείνουν εκεί. Να απωθήσουν τις κροτίδες του χρόνου. Το jaw line που χάνει τη φόρμα του και την τυραννία των μπράτσων.

Ξεκίνησε γιόγκα. Κατανυκτικά. Όσες τσατουράγκες και να κάνει, το μπρατσάκι δεν πρόκειται να χάσει το νερούλιασμά του. Και η κοιλίτσα δεν θα γίνει σαν της Έμιλι Ραταϊκόφσκι στην καμπάνια των μαγιό Inamorata.

Δεν είναι κακό. Μεγαλώνει. Είναι αναπόφευκτο. Είναι σοφότερη τώρα. Θέλει να είναι ευλογημένος άνθρωπος, με καλή υγεία ή τουλάχιστον ελεγχόμενη. Αλλά δεν μπορεί να αποχωριστεί τα κραγιόν της, το primer, το foundation, τις φυτευτές βλεφαρίδες, το τατουάζ στα φρύδια, τη βαφή στη ρίζα κάθε 26 μέρες και όλο το υπέροχο πανηγύρι της ματαιοδοξίας.

Δεν είναι κακό που μεγαλώνει. Το αποδέχεται. Αυτό δεν σημαίνει πως της αρέσει κιόλας.

CITY GUIDE

ΑΡΓΥΡΗΣ
ΠΑΝΤΑΖΑΡΑΣ

Επιστρέφει με έναν πολιτικό
μονόλογο στο Θέατρο του
Λευτέρη Βογιατζή

Μετά τη θεατρική αγανάπαυση επιστρέφει από τις 23 Απριλίου, στο Θέατρο του Λευτέρη Βογιατζή, με τον μονόλογο «Κοινό Λόγο», μια παράσταση που φέρει από τα θεμέλια τη δική του υπογραφή, καθώς μαζί με την Ελίνα Μαντίδη συνυπογράφει τη δραματουργία και τη σκηνοθεσία. Πηγή έμπνευσης αποτέλεσαν το «Υπόγειο» του Ντοστογιέφσκι και τα «Ημερολογιακά τετράδια» του Νιζίνσκι. Χωρίς άλλον ηθοποιό - συμπαίκτη στη σκηνή, αλλά με τους υπόλοιπους συντελεστές της παράστασης να «εισβάλλουν στη σκηνή». Θέλουν, όπως αποκαλύπτει στην Athens Voice... «να δούμε τις ραφές του θεάτρου, ή μάλλον να το “ξηλώσουμε” εντελώς – κι όλα αυτά δουλεύοντας στον χώρο του Λευτέρη».

- ΓΙΩΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

INFO

«Ένας καλός λόγος»

Καλλιτεχνική ομάδα Momentum

Σκηνοθεσία - Δραματουργία:

Ελίνα Μαντίδη & Αργύρης Πανταζάρας

Ερμηνεία: Αργύρης Πανταζάρας

Από 23 Απριλίου, κάθε Δευτ.&Τρ. στο Θέατρο της
Οδού Κυκλάδων (Κυκλάδων 11 & Κεφαλληνίας,
Κυψέλη, 2108217877)

www.athensvoice.gr

Διαβάστε τη συνέντευξη
του Αργύρη Πανταζάρα

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια:
ΝΕΝΕΛΑ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Το πρώτο **vegan** σουβλάκι σερβίρεται τώρα στα Εξάρχεια

Το **Amanita Grill** άνοιξε με τυλιχτά και γύρο μανιταριών

Πριν μία εβδομάδα ακριβώς, ένας μαυροπίνακας στήθηκε έξω από τον αριθμό 43 στη Θεμιστοκλέους. Ενημέρωνε τους περαστικούς ότι εδώ, στο ολοκαίνουργιο μαγαζάκι των Εξαρχείων, μπορεί κανείς να βρει γύρο... μανιταριών. Ναι, ακριβώς! Το Amanita grill σερβίρει την πιο νόστιμη χορτογική εκδοχή του πιτόγυρου. Οι ιδιοκτήτες του, ο Αντώνης και ο Βασίλης, εργάζονται εδώ και χρόνια στην εστίαση. Ο ένας ως restaurant manager σε γνωστά εστιατόρια της Αθήνας, ο άλλος ως μάγειρας στη Νέα Υόρκη. «Βαρεθήκαμε όμως να δουλεύουμε για άλλους, βαρεθήκαμε και να βλέπουμε να ανοίγουν όλο τα ίδια και τα ίδια μαγαζιά.

Έτσι αποφασίσαμε να κάνουμε κάτι δικό μας, κάτι διαφορετικό». Αφού στην παρέα μπήκε και η Έφη (που ως αρχιτέκτονας επιμελήθηκε τον χώρο), την Κυριακή των Βαΐων γεννήθηκε το Amanita Grill.

Amanita είναι ένα γένος μανιταριών που περιλαμβάνει 65 είδη (στο οποίο ανήκουν και τα στρουμφόσπιτα, άσχετο). Ωστόσο τα μανιτάρια που χρησιμοποιούν τα παιδιά

είναι πορτομπέλο και πλευρώτους, που μαρινάρονται με μπαχαρικά και στη συνέχεια σοτάρονται στο γκριλ. Το κύριο χαρακτηριστικό, όμως,

που κάνει αυτό το ξεχωριστό σουβλάκι αρεστό σε όλους, είναι η πατάτα. Εννοείται φρέσκια, κόβεται μπροστά σου και τηγανίζεται σε 80% έξτρα παρθένο ελαιόλαδο (και μάλιστα ψυχρής έκθλιψης) και 20% ηλιέλαιο. Είναι σίγουρα η πιο νόστιμη τηγανητή πατάτα που έχεις δοκιμάσει και σε λίγο καιρό θα σερβίρεται και μόνη της σε κωνάκια, όπως της αξίζει.

Προς το παρόν, στο Amanita Grill θα βρεις τρεις λικουδιές: το Red Amanita με γύρο μανιταριών, αβοκάντο, vegan μαγιονέζα (πολύ καλή), σάλτσα ντομάτας και σαλάτα (€2,5), το Yellow Amanita με γύρο μανιταριών, αβοκάντο, vegan μαγιονέζα, μουςτάρδα και σαλάτα (€2,5), ενώ υπάρχει ακόμα και το Amanita Kebab, δηλαδή σουτζουκάκια από φακή με σάλτσα ντομάτας, που σερβίρονται μαζί με τυρί κρέμα από αμύγδαλο και σαλάτα (€2,5). Σύντομα όμως θα κάνουν την εμφάνισή τους και διάφορα πιάτα ημέρας, όπως ντάκος, μουςακάς και λαζάνια, όλα χορτοφαγικά και χωρίς ζωικά παράγωγα.

Αξίζει να το δοκιμάσεις, ακόμα και αν δεν είσαι vegan ή έστω χορτοφάγος. Γιατί οι πρώτες ύλες είναι φοβερές, η μαεστρία του σεφ μεγάλη και τελικά στο χέρι σου καταλήγει ένα τυλιχτό με ασύγκριτη νοστιμιά. Εξάλλου, όπως λέει και ο Βασίλης: «Στην πραγματικότητα είμαστε ένα ταχυφαγείο φυτικής μεσογειακής διατροφής για όλους».

Θεμιστοκλέους 43-45, Εξάρχεια, 2111822343, Δευτ.-Σάβ. 13.30-01.00

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Σάντουιτς με άλειμμα μαλακής φέτας; Στου Κωσταρέλου γρήγορα!

↘ Εδώ και 80 χρόνια το Τυροκομείο Κωσταρέλου φτιάχνει μία από τις καλύτερες φέτες της Αττικής, αν όχι της χώρας. Με εκλεκτές πρώτες ύλες, με την τεχνογνωσία και τη μέθοδο της παραδοσιακής τυροκόμησης, κυκλοφορεί σε τρεις εκδοχές: σκληρή, μέτρια ή μαλακή. Σε αυτή την τελευταία θα σταθούμε, μια που το κατάστημα του Κωσταρέλου στο Κολωνάκι είχε τη νόστιμη ιδέα να αλείψει αυτό το ωραίο προϊόν σε ακόμη ωραιότερο ψωμί και να δημιουργήσει ένα άκρω λαχταριστό σάντουιτς σε τρεις εκδοχές. Αν στην επόμενη... λιγούρα είστε κοντά, δοκιμάστε τη μαύρη μπαγκέτα με άλειμμα φέτας, μουςτάρδα και εστραγόν, κασέρι Τυρνάβου, μπριζόλα χοιρινή Δράμας, αγγούρι, ντοματίνια και baby μίζουνα, το ψωμί brioche με άλειμμα φέτας, chutney κρεμμυδιού και μαύρης σοκολάτας, γραβιέρα Κωσταρέλου με χαμηλά λιπαρά, χοιρινό ψητό Δράμας με βότανα, παντζαρόφυλλα και ντοματίνια ή το σταρένιο ψωμί ολικής άλεσης με άλειμμα φέτας, μαρμελάδα σύκου και λάδι τρούφας, τσαλαφούτι Κωσταρέλου, γαλοπούλα ψητή Δράμας, μουςταρόφυλλα και μίζουνα. Τη μαλακή φέτα θα τη βρείτε σε όλα τα καταστήματα του δικτύου Τυροκομείο Κωσταρέλου, ενώ τα σάντουιτς μόνο στο κατάστημα στο Κολωνάκι. Μπορείτε να τα απολαύσετε επιτόπου, να τα πάρετε μαζί σας ή να τα παραγγείλετε τηλεφωνικά. *Πατριάρχου Ιωακείμ 30-32, Κολωνάκι, 2107259000*

Γίνε τρουφοκυνηγός!

↘ Αυτές τις μέρες ξεκινάει το κυνήγι τρούφας στα Μετέωρα, που διοργανώνεται από το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Μετεώρων και το Μουσείο Μανιταριών και θα διαρκέσει μέχρι τέλος Οκτώβρη. Η διαδικασία έχει ως εξής... Μαζί με εξειδικευμένα τρουφόσκυλα και έμπειρους τρουφοκυνηγούς ξεκινάτε έναν περίπατο μέσα στο δάσος αναζητώντας το σπάνιο μανιτάρι. Μόλις ανακαλύψετε την τρούφα (γνωστή και ως «Βασίλισσα της γαστρονομίας») οι σεφ του μουσείου θα σας φτιάξουν επιτόπου μια απίθανη τρουφομακαρονάδα! Στη συνέχεια θα επιστρέψετε στο Μουσείο για μια ξενάγηση, αλλά και για μια γευσιγνωσία μεταξύ διαφόρων ειδών μανιταριών. *Οι τιμές είναι αρκετά χαμηλές, αλλά για περισσότερες πληροφορίες επισκεφθείτε το www.trufflehunting.net ή καλέστε στο 2432024959.*

**ΠΟΥ
ΤΡΩΜΕ**
Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ
ΒΝΑΤΣΙΟΥ

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

Εκεί που δεν πέφτει πολύ φως

Ανέκαθεν η ωραία μπαλίτσα παιζόταν σε αυτά τα «σκοτεινά» σημεία

Πάντα είχα την αίσθηση πως στο γήπεδο της τέχνης οι προβολείς είναι λάθος ρυθμισμένοι. Οι γωνίες του γηπέδου, οι άκρες των γραμμών που παίζουν τα εξτρέμ, συχνά είναι εντελώς σκοτεινές. Ειδικά για την Ελλάδα δε, θεοσκότεινα... Ανέκαθεν η ωραία μπαλίτσα παιζόταν σε αυτά τα «σκοτεινά» σημεία, την ώρα που το πλήθος κοιτάζε το λουσμένο από φως τίποτα. Θαμπωμένο από τις ξανθιές, από τους κοιλιακούς

φέτες, από τα ημίγυμνα σώματα και τη ρυθμική ένταση, έχει ξεχάσει να κοιτάει εκεί που υπάρχουν (έστω και στοιχειώδεις) μελωδίες, καλές προθέσεις, πραγματική αγάπη και σεβασμός για την τέχνη. Τι κι αν όλα αυτά δεν δίνουν πάντα σπουδαία αποτελέσματα; Στον χώρο του αοράτου υπάρχει μια αλήθεια που τις περισσότερες φορές δεν έχει το σημείο που συγκλίνουν οι προβολείς.

Moderator - *Sinner's Syndrome*

Ο Moderator ξέρει να χτίζει... Έχοντας την ικανότητα για μελωδίες που είναι ευχάριστες, εύληπτες, απλές και ευρείας αποδοχής, προσθέτει με ικανότητα και μαεστρία χρήσιμα και αποτελεσματικά δομικά υλικά

(φωνητικά, spokenword, πνευστά, αποσπάσματα από παμπάλαια δισκάκια «φτηνής» pop, ρετρό sampls) και χτίζει τραγούδια και συνθέσεις που δείχνουν και ακούγονται ολοκληρωμένα, εύστοχα και ολίγον μελοδραματικά ώστε με ευκολία να εκμαυλίζουν συναισθήματα. Έτσι, καθώς πέφτει το απόγευμα και αρχίζει να σκοτεινιάζει, έχουμε ένα downtempo άλμπουμ με στοιχεία triphop, με πολλές vintage αναφορές, με ατμόσφαιρα που δημιουργεί μια αίσθηση νοσταλγίας αλλά παραμένει απολύτως συνδεδεμένη με το τώρα κι έτσι –χωρίς να το καταλάβεις– ο δίσκος κυλάει ευχάριστα και τελειώνει χωρίς να κουράσει, να κάνει κοιλιά ή να δείξει σημεία κόπωσης, παρά την επαναλαμβανόμενη βασική ιδέα.

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Άκης Μπαρούτας - *Επιστρέφω στη Γη*

Σεμνά και ταπεινά αλλά όχι χωρίς προσωπικότητα. Το 2ο άλμπουμ του μουσικού από τη Θεσσαλονίκη δίνει

ένα πιο ξεκάθαρο στίγμα των προθέσεων αλλά και των ικανοτήτων του. Με βάρος στο στίχο –που ακόμη θέλει δρόμο για να γίνει πραγματικά ενδιαφέρον–, με μελαγχολική διάθεση και θεματολογία που κινείται –κάτι σαν κόνσεπτ άλμπουμ– μεταξύ διαστήματος, μεταφυσικών αναζητήσεων και προσωπικών δαιμόνων, ο Άκης Μπαρούτας δημιουργεί 10 τραγούδια που χωρίς να είναι δείγματα σπουδαίας τραγουδοποιίας, έχουν ένα προσωπικό στίγμα, τίμιες προθέσεις, τον βάσανο του ανθρώπου που έχει ανάγκη να εκφραστεί και τα ψήγματα αληθινής δημιουργικότητας που μας λένε ότι τα πράγματα μπορεί να εξελιχθούν καλύτερα στο μέλλον.

Συνθετικοί - *Την τρέλα θα αγγίζω*

Δύο παιδιά (όχι και τόσο παιδιά πια, αλλά τότε που πρωτοξεκίνησαν...) που εδώ και χρόνια ζουν τον μύθο τους σε ένα νησί του Ιονίου, κάνοντας ηλεκτρονική pop από τότε που κάτι τέτοιο ήταν λίγο ως πολύ παράταιρο. Κι αν όσα έκαναν στο παρελθόν σκεπάστηκαν εύκολα και γρήγορα από τη λήθη του χρόνου, τα τελευταία χρόνια οι νεότερες γενιές τους ανακάλυψαν και πάλι δίνοντάς τους το φιλί της ζωής. Κι εδώ έχουμε ένα γκρουπ πραγματικής και σεβαστικής αγάπης για τη μουσική που προσπαθεί, περισσότερο με την καλή πρόθεση παρά με τις σπουδαίες ικανότητες, να εκφραστεί δημιουργικά. Το κάνουν χρόνια, έχουν γράψει πολλά χιλιόμετρα με τη μουσική και αξίζουν μιας προσοχής κι ενός ενδιαφέροντος πέρα από την πρώτη εντύπωση που κάνει πολλούς να είναι επικριτικοί. Μόνο τότε μπορείς να βρεις –όπως και σε πολλές ακόμη παρόμοιες περιπτώσεις– την άδολη αγάπη για κάτι, την τίμια πρόθεση, την ειλικρινή διάθεση που κάνει τα τραγούδια τους να έχουν την αξία τους.

Δίκαια οι ίδιοι ξεσπούν σε ένα σημειώμά τους στο fb: «Απορούμε με μερικούς ανόητους που, από τη στιγμή που δεν γουστάρουν τη μουσική μας, κάθονται και ασχολούνται με κακοήθεια... Δώστε κι εσείς, βρε γελόιοι, όλη τη ζωή σας την άδεια στη μουσική και μετά τα ξαναλέμε...».

→ makismilatos@gmail.com

Bangies

AGENDA

10 λόγοι να μην κάτσεις σπίτι

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Συναυλίες, πάρτι και μουσικές παραστάσεις vs παντόφλα, πιτζάμα και πλήξη. Ο Πάσχος έφυγε, η πόλη γύρισε. Εσύ τι έχεις στο πλάνο; Συναυλίες, πάρτι και μουσικές παραστάσεις κορυφής κάνουν τις νύχτες του Απριλίου να περνούν καλύτερα.

ΠΕΜΠΤΗ

Η ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΤΟΥ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΟΥ

Η ατμόσφαιρα της Μέσης Γης ζωντανεύει για μια βραδιά στο **Death Disco** μέσα από τραγούδια, εικόνες, αφηγήσεις και grrg στιγμές. Φανταστική νύχτα στις **12/4** για κάθε φίλο του Τόλκιν με το support του επίσημου ελληνικού συλλόγου για το συγγραφέα και τη Fantasy Choir live με ρεπερτόριο από την τριλογία του «*Άρχοντα των Δαχτυλιδιών*». Precious...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΜΙΑ ΒΡΑΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΟ ΑΝΕΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μουσικοί που επέλεξε ο δημιουργός στην πορεία του μετά τα Διάφανα Κρίνα ζωντανά στη σκηνή μαζί με τους συνοδοιπόρους του. Τα Αντισώματα μας καλούν στο **Κύτταρο** στις **13/4** όπου **Γιάννης Αγγελάκας, Παύλος Παυλίδης, Υπόγεια Ρεύματα, The Boy, Λόλεκ, Edgar Alan Band, Alex & Stef, Nomik, Βάση Ντούλσι, Μανώλης Αγγελάκης και Στάθης Ιωάννου, Norma, Νίκος Πλάτανος & Ground Zero** θα ερμηνεύσουν τραγούδια του θάναυ αλλά και δικά τους. Μαζί τους, οι **Νίκος Γιούσεφ, Ειρήνη Τηνιακού, Σοφία Ευκλείδου, Γιώργος Κατσάνος, Αλέκος Βασιλάτος, Τηλέμαχος Μούσας & Χρήστος Λιάτσος**.

BANG, BANG ΞΑΝΑ ΜΕ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ-ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Δύο κόσμοι που διαφέρουν σε ένα πρόγραμμα που ενώνει. Από την τζαζ ατμόσφαιρα ενός κλαμπ της Νέας Υόρκης στην πίστα μιας

ελληνικής ντίσκο. Ελληνικά και ξένα τραγούδια των 50s και 60s αλλά και pop των 80s. Τοιτσάνης και Διονυσίου μαζί με Elvis Presley και Dusty Springfield. Ο **Δώρος Δημοσθένους** και η **Λένα Κιτσοπούλου** «επιστρέφουν στον τόπο του εγκλήματος» στη σκηνή του **Passport Κεραμεικός - Upstairs** για το Bang, Bang #2. Στις **13 & 20/4**.

ΚΟΣΜΙΚΑ ΑΓΟΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Cosmic Boys για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Το δίδυμο των γάλλων μουσικών παραγωγών **Sebastien Bevil** και **Gaby Meynadier** που φιγουράρει στα Top 10 του Beatport, τα μεγάλα clubs και τα ηλεκτρονικά φεστιβάλ, έρχεται για μια minimal techno βραδιά στο **Steam** στις **13/4** από την Technotropia.

ΓΚΡΟΥΒΕΣ ΣΤΟ ΝΑΟ

Hip hop γκρούβες, funky μπασογραμμές, soul μελωδίες. Οι **Bangies** βγαίνουν στις **13/4** από το υπόγειό τους για μια συναυλία στο **Temple** παρέα με τους **Blammo** και τον **Fastbird**.

KARENN META TA MEΣANYXTA

Συνθεσάιζερ, μπάσο, χορός, αυτοσχεδιασμός. Οι **Analogue** υποδέχονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα τους **Karenn** για ένα αποκλειστικό δίωρο live performance, στο τελευταίο τους guest event για αυτή τη σεζόν, στις **13/4** στο **six d.o.g.s**. Μαζί τους στα decks, οι ιδιοκτήτες και residents της Analogue, **Jerm, Mr.M & a.metz**.

ΦΑΝΤΑΣΜΙΚΟΙ

Sillyboy's Ghost Relatives σε ένα ιδρωμένο live στις

13/4 στο **Crust** με after party, από τη φαμίλια της Just Gazing Records με τον **Spiros Panagopoulos** να τραβάει το κανάλι.

ΣΑΒΒΑΤΟ

Ζ ΟΠΩΣ ΖΗΣ' ΤΟ

Το λιμνέτο του **Βαγγέλη Χατζηγιαννιδή**, βασισμένο στο ομότιτλο μυθιστόρημα του **Βασίλη Βασιλικού** που έγινε ταινία και θεατρικό έργο, σε μουσική διεύθυνση των **Μηνά Μπορμπουδάκη - Νίκου Βασιλείου** και σκηνοθεσία της **Κατερίνας Ευαγγελάτου**, συνεχίζει τις παραστάσεις του στην **Εναλλακτική Σκηνή** της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. **14-18/4** και με αγγλικούς υπέρτιτλους.

ΠΡΑΪΜ ΤΑΪΜ

Η **Κατερίνα Ζάγκλα** ανεβάζει στις **14/4** την πρώτη της προσωπική παράσταση στο **ΙΛΙΟΝ Plus** και μεταμορφώνει τη σκηνή του σε ραδιοφωνική ζώνη με γνωστές επιτυχίες και νέα κομμάτια από το επικείμενο άλμπουμ της. Guest εμφανίσεις από τη **Μάγδα Βαρούχα** και τον **Χρίστο Θεοδώρου**.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ IN THE WOODS...

Οι experimental Νορβηγοί που ξέφυγαν από το black metal και επαναδραστηριοποιήθηκαν δισκογραφικά με το «Pure» 17 χρόνια μετά το μυθικό «*Strange in Stereo*» του 1999, για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Χωρίς τους αδερφούς Botteri πια, θα βρίσκονται στο **Κύτταρο** στις **15/4** για την πιο πειραματική Κυριακή που θα ακούσεις και θα δεις στην Αθήνα. ●

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Η υπόσχεση της αυγής (LA PROMESSE DE L'AUBE) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ερίκ Μπαρμπιέ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Πιέρ Νινέ, Σαρλότ Γκενσμπούρ, Ντιντιέ Μπουρμπόν

Από την παιδική του ηλικία στην Πολωνία με τα σημάδια του Μεγάλου Πολέμου αλλά και της Οκτωβριανής Επανάστασης μέχρι την εφηβική του ζωή στη Νίκαια, κι από εκεί στα φοιτητικά του χρόνια στο Παρίσι και στη σκληρή του εκπαίδευση ως πιλότος κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, η ταινία αφηγείται την απίστευτη ιστορία του διάσημου γάλλου (λιθουανικής καταγωγής) συγγραφέα Ρομέν Γκαρί (1914-1980), που το πραγματικό του όνομα ήταν Ρομάν Κατσέβ.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το αυτοβιογραφικό μυθιστόρημα του Γκαρί μεταφέρεται στο σινεμά. Είχε προηγηθεί η ταινία «Υπόσχεση της αυγής» του Ζιλ Ντασέν το 1970, με τη Μελίνα Μερκούρη στο ρόλο της μητέρας του ήρωα. Όπως και σε εκείνο το φιλμ έτσι κι εδώ το βάρος της διαμόρφωσης της προσωπικότητας του συγγραφέα πέφτει στη θεατρική φιγούρα της αφοσιωμένης αλλά και εύθραυστης συναισθηματικά μάνας. Από τη σκληρή, σχεδόν ασπρόμαυρη και τρομακτικά φτωχή παιδική ηλικία του Ρομέν Γκαρί μέχρι τις ρομαντικές περιπέτειες και τα ηρωικά κατορθώματα σε Αγγλία, Αιθιοπία, Μεξικό, η κυρίαρχη εικόνα της μάνας που τρέφει μεγάλες ιδέες για τον γιο της προκαλώντας τα γέλια των γειτόνων και την ντροπή του δύσμοιρου μικρού, δίνει τη ρότα που θα ακολουθήσει ο Μπαρμπιέ σε όλη τη διαδρομή της ταινίας, η οποία κέρδισε το βραβείο κοινού μπίρας Fischer στο πρόσφατο γαλλόφωνο φεστιβάλ της Αθήνας. Φράσεις όπως «ο γιος μου θα γίνει μεγάλος και τρανός», «θα σώσει τη Γαλλία» κι άλλα τέτοια πικάντικα, που δεν σταματά να εκστομίζει με στόμφο η θεατρίνα μάνα —είτε ο Ρομέν είναι μικρό παιδί είτε στρατιώτης που ετοιμάζεται για τον πόλεμο—, συνθέτουν τον πυρήνα της σκέψης αλλά και της καρδιάς του συγγραφέα, που στοχεύει πλέον να γίνε σπουδαίος όχι τόσο από δική του ανάγκη αλλά από χρέος προς εκείνη. Η πασιφική βιογραφία του Μπαρμπιέ, εύπεπτη και φιλική προς το πλατύ κοινό, μοιρασμένη μεταξύ της κωμικής υπερβολής και του ακραίου μελοδραματισμού, διασώζεται πάντως από τη μετριοπάθεια χάρη στις ερμηνείες και τη δύναμη της πραγματικής ιστορίας. Ο Πιέρ Νινέ δίνει όλη την πολυμορφική διάσταση του χαρισματικού συγγραφέα που βασανίστηκε από τα τραύματα της καταγωγής και της παιδικής ηλικίας, αλλά η Σαρλότ Γκενσμπούρ σε έναν κόντρα ρόλο κερδίζει τα εύσημα για τη γουστόζικη, πληθωρική ερμηνεία της μητέρας του ήρωα που θα ταίριαζε γάντι σε μια ηθοποιό τύπου Άννα Μανιάνι ή Σοφία Λόρεν. Η σύγκριση και μόνο με αυτά τα ιερά τέρατα είναι επίτευγμα!

ΑΚΟΜΗ

► Η υποψήφια για Ξενογλωσσο Όσκαρ «Προσβολή» (L'Insulte) (**) του Ζιαντ Ντουεϊρί είναι ένα μελό, τραβηγμένο από τα μαλλιά που επιδιώκει άστοχα να αρθρώσει κάποια ουσιαστική πρόταση γύρω από τον πολιτικό και θρησκευτικό φανατισμό, με αφορμή μια απλή παρεξήγηση που μετατρέπεται σε έκρηξη οργής μεταξύ ενός χριστιανού λιβανέζου κι ενός παλαιστίνιου πρόσφυγα. ► Κωμικός σουρεαλισμός και παιδικότητα συνθέτουν το πορτρέτο του γάλλου «Γκαστόν, ο γκαφατζής» (*½). ► Ο τρομοκρατικός πυρετός γύρω από την ισλαμική «επιθετικότητα» κάνει όργια στο απερίγραπτα κακόγουστο και προβοκατόρικο «Συνωμοσία» (½) του πάλαι ποτέ σπουδαίου Μάικλ Απτεντ («The world is not enough»), που εδώ παίρνει στο λαιμό του και γνωστούς ηθοποιούς (Ν. Ραπιάς, Ο. Μπλουμ, Μ. Ντάγκλας).

MUST

100 ΧΡΟΝΙΑ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ

Στο πλαίσιο των εορτασμών για τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν (1918-2018) η Weirdwave σε συνεργασία με το Σουηδικό Ινστιτούτο και το Thelmgar Bergman Foundation διοργανώνουν το «Μια Αικονιότητα κι ένας Αιώνας Μπέργκμαν», ένα αφιέρωμα προβολών των σημαντικότερων ταινιών του μεγάλου σκηνοθέτη. 19-22/4, Άστορ (Σταδίου 28, Στοά Κοραή) & Ανδόρα (Σεβαστουπόλεως 117)

ΤΟ OUTVIEW FILM FESTIVAL ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ!

Φέτος πραγματοποιείται ένα ταξίδι στον χρόνο, προκειμένου να εντοπιστούν τα κινήματα που ξεπήδησαν από τη δεκαετία του '80, όπως το Queercore, η σκηνή του Voguing και η πιο δυναμική έκρηξη του παγκόσμιου LGBTQI+ κινήματος. Με τις φρενιές θεματικές συζητήσεις (Ισότητα Ανέναντι στις Γυναίκες στο Χώρο του Κινηματογράφου, Hospice Care, Gentrification / Εξευγενισμός, Ελληνικό Queer Σινεμά, MyBody - MyHome), το διάσημο φεστιβάλ αποδεικνύει έμπρακτα για άλλη μια χρονιά ότι αγκαλιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και αφουγκράζεται τις σύγχρονες ανάγκες (19-25/4, Ταινοθήκη της Ελλάδας)

JUST THE FACTS

Η υπόσχεση της αυγής (*½)

Από τη Μελίνα στην Γκενσμπούρ

Προσβολή (**)

Θρησκευτικά και φυλετικά μίσση

Κυρία Χάιντ (**)

Στο μυαλό και το εργαστήρι του Ρόμπερτ Λούις Στίβενσον

Γκαστόν, ο γκαφατζής (*½)

Πολυτεχνίτης και ερμηνεύτης

Rampage: Το απόλυτο χάος (*)

Κινγκ Κονγκ χωρίς την Ξανθιά

Ο ήλιος του μεσονυχτίου (*½)

Νεανικό lovestory στο σκοτάδι

Συνωμοσία (*)

Τρομοκρατία και αστειότητες

«Κυρία Χάιντ»

«Ο ήλιος του μεσονυχτίου»

«Rampage: Το απόλυτο χάος»

Ο ήλιος του μεσονυχτίου

(MIDNIGHTSUN) *½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σκοτ Σπιρ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μπέλα Θορν, Πάτρικ Σβαρτσενέγκερ, Κουίν Σλέπαρντ, Ροντ Ριγκλ

Η 17χρονη Κέιτι πάσχει από μια σπάνια ασθένεια που την κρατά μακριά από την έκθεση στο φως του ήλιου. Έτσι αναγκάζεται να περνά τις μέρες μέσα στο σπίτι της, που είναι ενισχυμένο από ειδικά τζάμια τα οποία εμποδίζουν τις ηλιακές ακτίνες να εισχωρήσουν στο εσωτερικό του και βγαίνει έξω μόνο τη νύχτα. Η καθημερινότητά της κυλάει με την αναμενόμενη τήρηση του αυστηρού προγράμματος και χωρίς καμιά έκπληξη, ώσπου μια βραδιά γνωρίζει το νεαρό γείτονά της με τον οποίο είναι κρυφά ερωτευμένη από παλιά.

Φιλότιμο νεανικό lovestory που παλεύει να γίνει ενδιαφέρον, αλλά η κοινοτυπία και το προβλέψιμο σενάριο δεν του επιτρέπουν την υπέρβαση. Αυτό δεν σημαίνει ότι το εφηβικό κοινό δεν θα το απολαύσει, σε αντίθεση με το πιο ενήλικο που θα πρέπει να αφήσει έξω από την αίθουσα τον κυνισμό και τις αγκυλώσεις του προκειμένου να το παρακολουθήσει με άνεση. Όλη η ιδέα και η συνθήκη του «καταραμένου» έρωτα χτίζεται γύρω από το μοτίβο της αδυναμίας συνάντησης των δύο νέων, που θα πρέπει να θυσιάσουν κομμάτια της προσωπικότητας και της ζωής τους προκειμένου να συνυπάρξουν. Ο σκηνοθέτης τα δένει όλα αυτά με μια πιασάρικη αντίληψη η οποία ξεκάθαρα στοχεύει στο χαίδεμα του κοινού του και την ανάλογη χειραγώγησή του. Στο ρόλο του αμόρε της ηρωίδας ο γιος του Άρνολντ Σβαρτσενέγκερ, Πάτρικ.

Κυρία Χάιντ (MRSHYDE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σερζ Μποζόν

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ιζαμπέλ Ιπέρ, Ρομέν Ντιρίς, Χοσέ Γκαρσία

Η κυρία Τζέκιλ είναι μια ντροπαλή δασκάλα η οποία περνάει δύσκολα εξαιτίας των συναδέλφων και των μαθητών της, που δεν τη σέβονται. Μια νύχτα τη χτυπάει ένας κεραυνός και πέφτει αναίσθητη. Όταν συνέρχεται είναι πλέον διαφορετική και με νέα συμπεριφορά στις μεθόδους διδασκαλίας της.

Ψωμοτούρι για την Ιζαμπέλ Ιπέρ (που συνεργάζεται ξανά με τον σκηνοθέτη στο «Tir Tor» ύστερα από τέσσερα χρόνια) οι εκκεντρικοί χαρακτήρες. Με τις δύο αντικρουόμενες προσωπικότητες που υποδύεται η κορυφαία γαλλίδα ηθοποιός (τονίζοντας ιδιαίτερα την κωμική διάσταση της συμπεριφοράς τόσο της δειλής Τζέκιλ όσο και της στυγνής Χάιντ), καταφέρνει να κερδίσει το βραβείο ερμηνείας στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο. Η εκμοντερνισμένη, χιουμοριστική εκδοχή του κλασικού «Δόκτωρ Τζέκιλ και Κύριος Χάιντ» έχει γούστο, ρυθμό και χρήσιμα συμπεράσματα γύρω από τη σημασία και το νόημα της εκπαίδευσης, αλλά ποτέ δεν αποκτά τη βαρύτητα εκείνη που θα επιτρέψει στο δημιουργό του φιλμ να σκιαγραφήσει το υπαρξιακό —και ηλεκτρισμένο!— πορτρέτο του σύγχρονου ατόμου που πάσχει από μοναξιά και έλλειψη ουσιαστικής επικοινωνίας (προσέξτε τους διαλόγους της ηρωίδας με το σύζυγό της) παρά την εξάισια παράσταση της πρωταγωνίστριάς του.

Rampage: Το απόλυτο χάος

(RAMPAGE) *

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μπραντ Πέιτον

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντουέιν Τζόνσον, Ναόμι Χάρις, Μαλίν Άκερμαν

Ένας ζωολόγος που έχει μεγαλώσει από μωρό έναν πανέξυπνο γορίλα βλέπει τις ανεξέλεγκτες συνέπειες ενός πειράματος να οδηγούν το ζωάκι του σε διαστάσεις... Κινγκ Κονγκ, όπως κι έναν επιθετικό λύκο. Τα δύο τέρατα σαρώνουν ανθρώπους και πόλεις στο πέρασμά τους και ο αμερικανικός στρατός αδυνατεί να τα σταματήσει.

Η ταινία επιχειρεί να ανακατέψει την περιπέτεια καταστροφής, τον οικολογικό ακτιβισμό και τους κινηματογραφικούς μύθους σε ένα σύνολο. Όμως η έμφαση του σκηνοθέτη στο κομμάτι της δράσης και τα ειδικά ψηφιακά εφέ που δεν αφήνουν περιθώριο ανάπτυξης σε κάτι άλλο (η σκιαγράφηση των χαρακτήρων και το σχόλιο για την ανθρωπινή επέμβαση πάνω στη φύση) ακυρώνουν κάθε φιλότιμη προσπάθεια. Ο Ντουέιν Τζόνσον φέρνει ενέργεια και μυες σε έναν ρόλο που όχι απλώς του ταιριάζει, αλλά πλέον θεωρείται ειδικός για σεμινάρια με θέμα «πώς να πείθεις ότι το χτίσιμο του σώματος βοηθά και στη νοτική υπεροχή!» Τυπική ταινία για pop κορν με κάποιες καλοφτιαγμένες σκηνές στα σημεία όπου τα τέρατα αποδεικνύουν την ανθρωπινή αδυναμία στο να τα αντιμετωπίσουν.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Μεγάλες υποσχέσεις, μικρές επιδόσεις

Patti

Όταν διαλέγεις να ξεκινήσεις το βιβλίο σου με τη φράση «Δεν είναι εύκολο να γράφεις για το τίποτα», δεν μπορεί παρά να είναι –με κάποιον τρόπο– δηλωτικό του περιεχομένου και των προθέσεών σου. Μπορεί να είναι μια φράση που λέει ένας καουμπόης σε ένα από τα πολλά όνειρά της, που η Πάτι Σμιθ περιγράφει σε αυτό το βιβλίο, αλλά είναι και μια δήλωση που την καταλαβαίνεις όταν αρχίσεις να διαβάζεις και καθώς το βιβλίο κυλάει.

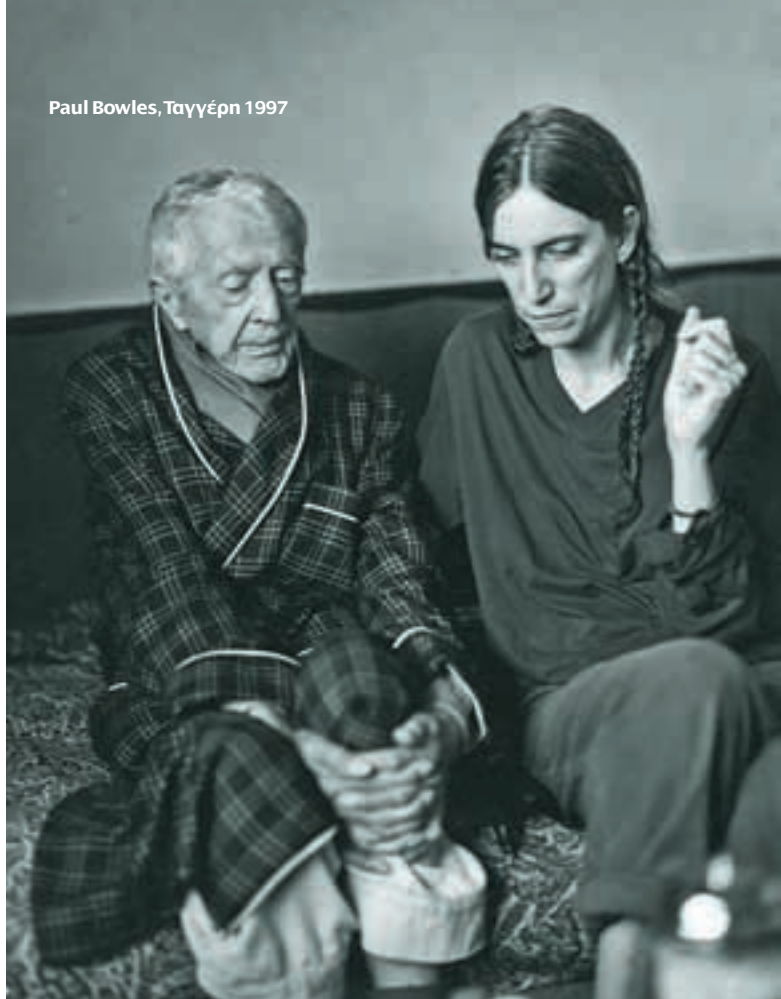
Αν το «*Just Kids*» ήταν μια ρυθμική και πυρετώδης περιγραφή της ζωής στη Νέα Υόρκη όταν ξεκινούσε, το «*M Train*» (εκδ. Κέδρος) είναι το πώς κατέληξε. Περιγράφει στιγμές της καθημερινότητάς της που ρίχνουν φως στο πώς σκέφτεται, τι της αρέσει, με τι ασχολείται, τι την απασχολεί και πώς κυλάει μία ήρεμη καθημερινότητα σημαδεμένη από την απώλεια του άντρα της, του σπουδαίου μουσικού Fred «Sonic» Smith, που ήταν βασικό μέλος του θρυλικού ροκ συγκροτήματος των MC5, αλλά και του αδελφού της λίγο αργότερα.

Κι αν στο πρώτο βιβλίο υπήρχε «συμπρωταγωνιστής» ο τρομερός φωτογράφος Robert Mapplethorpe, εδώ κυριαρχεί η μοναχικότητα, μια γωνιά στο καφέ Ivo, οι αναμνήσεις, το κόλλημα με τις αστυνομικές σειρές στην τηλεόραση, οι γάτες, οι πένες και τα μελανοδοχεία και πολλά, πάρα πολλά βιβλία, ενώ η μουσική είναι –σχεδόν– απούσα.

Οι αναφορές της σε βιβλία είναι δεκάδες, μπορεί και εκατοντάδες, και είναι φανερό πως το διάβασμα είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής της. Από τον Βιτγκενστάιν ως τον Ρεμπό και από τον Μουρακάμι ως τον Μπουλγκάκοφ, περνάνε από το «*M Train*» οι περισσότεροι από τους συγγραφείς και τα βιβλία που «πρέπει να έχεις διαβάσει», αν είσαι φίλος του βιβλίου, της λογοτεχνίας και της ποίησης. Η σχέση της με τους λογοτέχνες είναι τέτοια που φτάνει ως τους τάφους του Ζενέ, του Ρεμπό, της Σίλβια Πλαθ, για να αφήσει κάτι. Φωτογραφίζει διαρκώς, γράφει, διαβάζει, ταξιδεύει, βλέπει όνειρα, συ-

Paul Bowles, Ταγγέρη 1997

Στον τάφο του Burroughs, Μάιος 2013

χνά με τον άντρα της, που είναι φανερό πως είναι ακόμη ολοζώντανος μέσα της και πίνει καφέδες. Όμως όλα αυτά δεν κρύβουν κάτι μποέμικο και περιπετειώδες, αλλά την ήσυχη, στοχαστική ζωή που καθορίζεται από μνήμες, από όνειρα, από «κολλημάτα», από ένα πλαίσιο που τους κανόνες τους βάζει η ηλικία. Κι ενώ τα συμμερίζομαι όλα αυτά, καθώς είμαι πιο κοντά στην ηλικία της Πάτι Σμιθ απ' ό,τι μακριά της, ως αναγνώστης (και θαυμαστής της) δεν μπορώ να πω πως βρήκα το βιβλίο ένα συναρπαστικό ανάγνωσμα, απ' αυτά που σε απορροφούν και δυσκολεύονται να τα αφήσεις από τα χέρια σου, κάτι που μου συνέβη με το προηγούμενο βιβλίο της.

Παρ' όλα αυτά εδώ η γραφή είναι πιο δουλεμένη και «λογοτεχνικά» είναι καλύτερο από το «Just Kids», αλλά η «κούραση της μέσης ηλικίας» περνάει υποδόρια μέσα στο «M Train» και το χρωματίζει. Όπως γράφει και η ίδια: «Όταν ήμουν παιδί νόμιζα πως δεν θα μεγάλωνα ποτέ, πως θα μπορούσα να το επιβάλω με τη θέλησή μου. Έπειτα, πολύ πρόσφατα, συνειδητοποίησα ότι είχα περάσει κάποια διαχωριστική γραμμή, καλυμμένη ασυνείδητα από την αλήθεια του χρονοδιαγράμματός μου. "Πώς στην ευχή μεγαλώσαμε έτσι;" λέω στις αρθρώσεις μου και στα μαλλιά, που έχουν την απόχρωση του σιδήρου. Τώρα είμαι μεγαλύτερη από την αγάπη μου, από τους εκλιπόντες φίλους μου. Ίσως ζήσω τόσο πολύ που η Δημοτική Βιβλιοθήκη της Νέας Υόρκης θα υποχρεωθεί να μου δώσει το μπαστούνι της Βιρτζίνια Γουλφ. Θα το αγαπούσα και θα το νοιαζόμουν για λογαριασμό της, όπως και τις πέτρες στην τσέπη της. Όμως, επίσης, θα συνέχιζα να ζω, και θα αρνιόμουν να παραδώσω την πένα μου».

Όπως πάντα οι μουσικές αλλά και ευρύτερες γνώσεις του Αλέξη Καλοφωλιά για την pop κουλτούρα κάνουν τη μετάφρασή του εύστοχη και τις σημειώσεις του πολύτιμες για την κατανόηση του περιεχομένου.

Το «M Train» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Κέδρος (όπως άλλωστε και το «Just Kids»). **A**

Fred «Sonic» Smith

M Train

Smith

Όταν το τρένο της ζωής δεν πάει πουθενά
Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

BIBΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

ΣΤΑΛΙΝ ΣΤΙΣ ΟΘΟΝΕΣ, ΣΤΑΛΙΝ ΚΑΙ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Μια ταινία κι ένα βιβλίο ανατροφοδοτούν το ζήτημα

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Ενώ η ταινία «Ο θάνατος του Στάλιν» του σκοτσέζου, ιταλικής καταγωγής σκηνοθέτη και σεναριογράφου Αρμάντο Ιανούτσι παίζεται ακόμα στο σινεμά, οι εκδόσεις Μεταίχμιο κυκλοφόρησαν το βιβλίο της αυστραλέζας ιστορικού Τζιν Φιτζπάτρικ «Οι σύμβουλοι του Στάλιν» (οριζόντιος τίτλος «Για την ομάδα του Στάλιν - Τα χρόνια του ζην επικινδύνως στη σοβιετική πολιτική»), σε εξαιρετική μετάφραση του Γιώργου Βαρουζή.

Η έρευνα της Φιτζπάτρικ είναι μια εντελώς πρωτότυπη δουλειά «μυρμηγκιού». Αρχίζει από πολύ νωρίς, απ' ό-ταν ακόμα ο Λένιν ζούσε (είχε πάθει το πρώτο εγκεφαλικό τον Μάη του 1922 και σταδιακά αποσυρόταν από τα κοινά, ώσπου πέθανε τον Γενάρη του 1924) και αναδύονταν λίγο λίγο οι «πόλοι» που θα «έπαιζαν» για τη διαδοχή. Κι επειδή υπήρχε ήδη δικτατορία των μπολσεβίκων, οι «πόλοι» ταυτίζονταν με πρόσωπα που συμμετείχαν όλα στο ίδιο κόμμα: Στάλιν, Τρότσκι, Μπουχάριν, Κάμενεφ - Ζινόβιεφ. Η ομάδα που άρχισε να μορφοποιείται γύρω από τον Στάλιν είχε ποντάρει στο σωστό «άλογο». Στα 30 χρόνια που μεσολάβησαν από το θάνατο του Λένιν μέχρι το θάνατο του ίδιου του Στάλιν (Μάρτης 1953, επίσης από εγκεφαλικό, στα 74 του), η ομάδα:

- Ανέδειξε και τυπικά τον Στάλιν σαν ηγέτη της, αλλά το Πολιτικό Γραφείο συνέχισε να συνεδριάζει, και όχι πάντα τυπικά (γιατί υπήρχαν κατά καιρούς άνθρωποι που εκφράζανε τη δική τους γνώμη)
- Έχασε λίγα μέλη από θανάτους ή απομακρύνσεις (Καλίνιν, Κίροφ ±δολοφονήθηκε±, Ζντάνοφ, Αντρέγεφ)
- Διευρύνθηκε με αρκετά καινούργια μέλη
- Αντιμετώπισε και συνέτριψε τους εσωκομματικούς της αντιπάλους (τους προαναφερθέντες επίδοξους ηγέτες και πολλούς άλλους)
- Κυβέρνησε τη Σοβιετική Ένωση σε κρίσιμους περιστασίες: εξάλειψη των κουλάκων, «δίκες της Μόσχας» και περίοδος «Μεγάλου Τρόμου», αντιμετώπιση της ναζιστικής εισβολής και νίκη στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, «πολιορκία» του Δυτικού Βερολίνου, Ψυχρός Πόλεμος με τη Δύση, πόλεμος της Κορέας κ.λπ.
- Κάλυψε σε γενικές γραμμές τον αρχηγό της σε όλες τις εξωφρενικές αποφάσεις του: ίδρυση και λειτουργία ενός εκτεταμένου δικτύου από φυλακές βασανιστηρίων και γκουλάγκ (στρατόπεδα συγκέντρωσης / εργασίας και τελικά θανάτου σε ψηλά ποσοστά, εξολόθρευση ενός μεγάλου μέρους της «παλιάς φρουράς» των μπολσεβίκων, εξολόθρευση του σώματος των αξιωματικών λίγο πριν τον πόλεμο, δολοφονίες χιλιάδων Πολωνών στο Κατύν, αντιεβραϊκές (παρόλο που αρκετοί ήταν Εβραίοι και η γυναίκα ειδικά του Μολότοφ είχε εξοριστεί) και αντιιατρικές εκστρατείες κ.λπ.
- Όταν πέθανε ο δικτάτορας περιλάμβανε πρό-

σωπα όπως οι Μόλοτοφ, Καγκανόβιτς, Μαλενκόφ, Μπουλγκάιν, Μπέρια, Χρουστσίοφ, Βοροσίλοφ, Μικογιάν κ.λπ. (πάντα και μόνο άντρες, όπως σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας της)

● Συνέχισε να κυβερνάει και μετά το θάνατο του Στάλιν (αρχικά με την τριανδρία Μολότοφ, Καγκανόβιτς, Μαλενκόφ κι αργότερα υπό τον Χρουστσίοφ, τον οποίο οι περισσότεροι στήριξαν στην «αποσταλινοποίηση» του 1956)

● Διαλύθηκε με την πτώση του Χρουστσίοφ (1964)

Το βιβλίο, έχοντας στηριχτεί σε εξονυχιστική μελέτη των σοβιετικών αρχείων (πλούσια για όλους, πλην του Μπέρια, που τα εξαφάνισε ο ίδιος, ως επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών) και των στοιχείων που έγραψαν ή είπαν τα παιδιά των

κομμουνιστών ηγετών (συμπεριλαμβανομένων της κόρης και του γιου του Στάλιν):

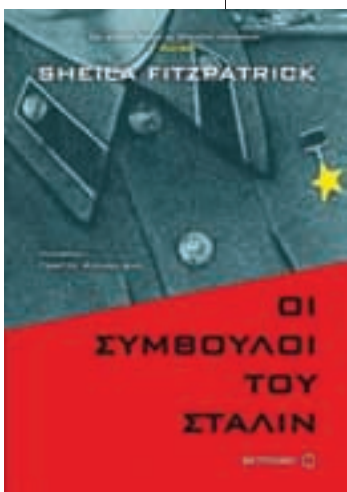
- Προσφέρει εξαιρετικά πορτρέτα όλης της ομάδας, από την εξωτερική εμφάνιση μέχρι τη μόρφωση και τις ικανότητες του καθενός
- Καταγράφει λεπτομερέστατα την εξέλιξη των μεταξύ τους σχέσεων: φιλίες, ίντριγκες, συμμαχίες, υπονομεύσεις, σχεδιασμοί, μίνι πραξικοπήματα, προσπάθειες επηρεασμού του δικτάτορα προς την επιθυμητή κατεύθυνση
- Αποκαλύπτει πώς ο καθένας υποστήριζε τα συμφέροντα του τομέα της παραγωγής ή της διοίκησης στον οποίο ήταν επικεφαλής
- Δείχνει, ακόμα, πώς διαμορφώνονταν οι φιλίες και οι εχθρότητες, πώς γίνονταν μεταξύ τους επιγαμίες, πού και πώς ζούσαν, πώς έπαιζαν τα παιδιά τους, τι ερωτικές σχέσεις ανάπτυυσαν, πώς γλεντούσαν κλπ
- Περιλαμβάνει πολύ καλά ευρετήρια, που βοηθάνε τον αναγνώστη.

Η ταινία «Ο θάνατος του Στάλιν», από την άλλη μεριά, βασισμένη στο ομώνυμο graphic novel των Φαμπιάν Νουρί - Τιερί Ρομπέν του 2014 (μετάφραση Κατερίνα Φράγκου, εκδόσεις «Οξύ», 2018) είναι μια πικρή σάτιρα (κάθε άλλο όχι κωμωδία), που στιγμές στιγμές αποκτά μεγάλη δραματική ένταση. Οι ηθοποιοί ενσαρκώνουν τους ρόλους τους με μεγάλη επιτυχία (η βασική σύγκρουση δίνεται, σεναριακά, μεταξύ Μπέρια και Χρουστσίοφ-τον τελευταία τον παίζει υπέροχα ο Σαμ Μπουσέμι). Υπάρχει κι ένα ωραίο σεναριακό εύρημα: ότι ο Στάλιν, την τελευταία του νύχτα, θέλησε σε δίσκο ένα κονσέρτο που παίχτηκε ζωντανά σε μια αίθουσα συναυλιών, οπότε οι συντελεστές του αναγκάστηκαν να το ξαναπαίξουν όπως όπως για να ηχογραφηθεί και να σταλεί στον «Πατερούλη».

Ακόμα, το φιλμ δείχνει ανάγλυφα τον «Μεγάλο Τρόμο», απεικονίζοντας νυχτερινές συλλήψεις ανθρώπων και βασανιστήρια, αλλά και αυτολογοκρισία και φόβο έκφρασης. Γενικότερα, ο Ιανούτσι μένει σε γενικές γραμμές πιστός στην Ιστορία: βλέπουμε τα γλέντια του Στάλιν στη ντάτσα του με αμερικάνικες ταινίες μέχρι πρωίας, το ότι οι υποτακτικοί του φοβήθηκαν να τον πλησιάσουν όσο ψυχορραγούσε κι ότι άργησαν να τον βοηθήσουν ιατρικά, την αστραπιαία δράση του Μπέρια μόλις ο δικτάτορας ξεψύχησε, τα κωμικοτραγικά γεγονότα της κηδείας, την υστερική κόρη και το μέθυσο γιο του Στάλιν, τη δολοφονία του Μπέρια από στρατιώτες πιστούς στο δημοφιλή στρατάρχη Ζούκοφ (που είχε επαναφερθεί από μια δυσμενή μετάθεση και είχε γίνει σύμμαχος του Χρουστσίοφ κ.λπ.), την επικράτηση του στρατού πάνω στις δυνάμεις Ασφαλείας, τις πρώτες αποφυλακίσεις κ.λπ. Αυτό που δείχνει επίσης πολύ καλά η ταινία είναι ότι ο Στάλιν, όπως οι περισσότεροι δικτάτορες, θεωρούν εαυτόν αιώνιο. Κι όταν τελικά επέρχεται το μοιραίο και στον ηγέτη, ακολουθούν όχι εκλογές ή άλλη παρόμοια διέξοδος, κάτι που θα έκανε κάθε αστικό κράτος, αλλά μεγάλη εσωκομματική κρίση, σφαγή (κυριολεκτικά) για τη διαδοχή, διακύβευση της κοινωνικής ειρήνης ή αδιέξοδο στο καθεστώς.

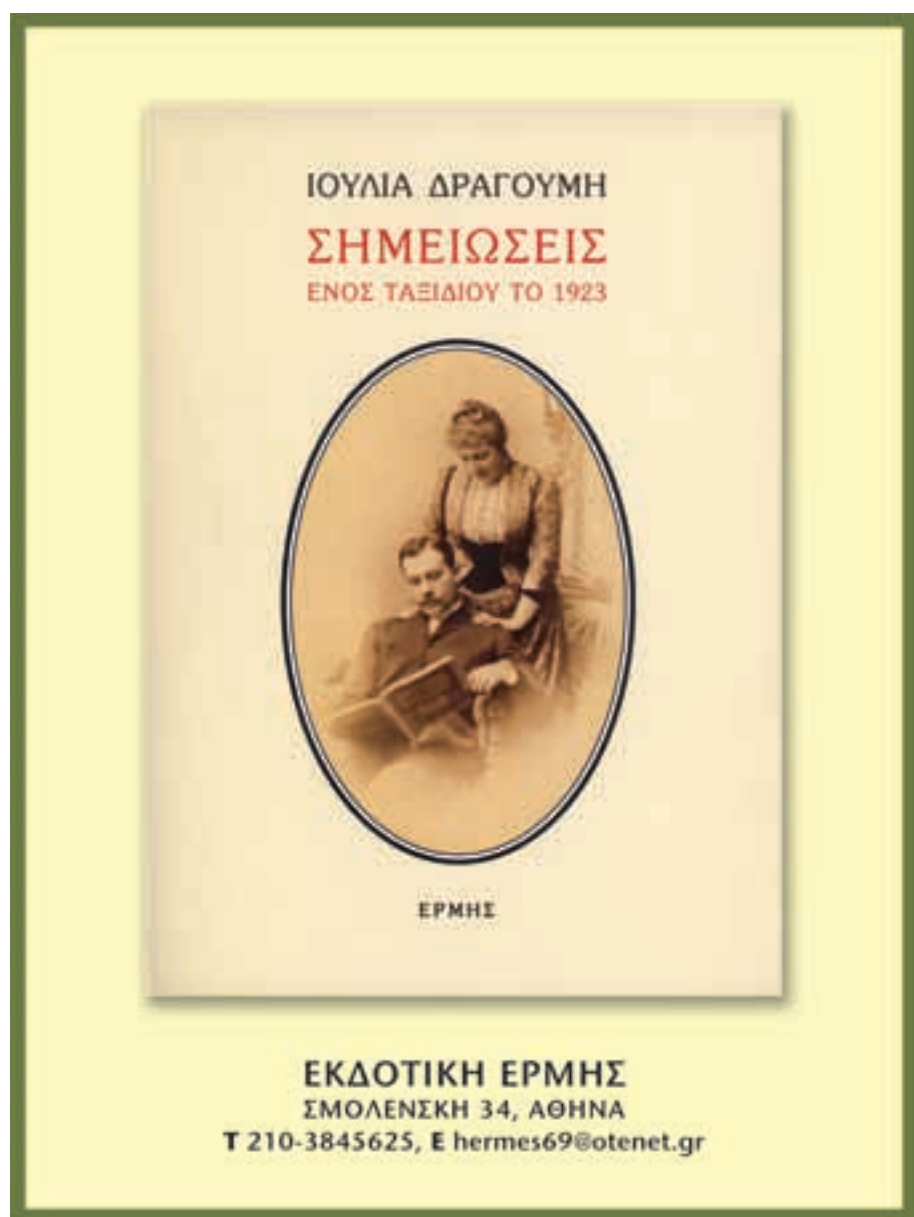
Κυρίως, όμως, δείχνει τι ανθρωπάκια είχε κρατήσει γύρω του ο «Πατερούλης», που ±όπως όλοι οι όμοιοί του± φοβόταν τα εσωκομματικά πτώσηλα χτυπήματα, γιατί είχε συνείδηση του μίσους που γεννούσε στις μάζες η αιματηρή δράση του (παρόλο που τον κλάψανε ειλικρινά ακόμα και πολλά από τα θύματά του), των λαθών του και των ανεπαρκειών του. Πόσοι θυμούνται σήμερα ότι με την εισβολή των Γερμανών στη Σοβιετική Ένωση, τον Ιούνιο του 1941, ο Στάλιν κρύφτηκε για πολλές μέρες, με κανονική ψυχολογική απώθηση του θέματος, αρνούμενος να πιστέψει ότι ο σύμμαχός του Χίτλερ τον είχε προδώσει; **A**

→ d.fyssas@gmail.com

ΠΟΣΟΙ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΤΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ, ΤΟ 1941, Ο ΣΤΑΛΙΝ ΚΡΥΦΤΗΚΕ ΠΟΛΛΕΣ ΜΕΡΕΣ ΑΡΝΟΥΜΕΝΟΣ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ Ο ΣΥΜΜΑΧΟΣ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ ΤΟΝ ΕΙΧΕ ΠΡΟΔΩΣΕΙ;

Το Σάββατο με ακουμπούσε σα να χάιδευε βελούδο. Τα σώματά μας κινήθηκαν διερευνητικά, σε μια αυτοσχέδια χορογραφία. Ρυθμικά, συγχρονισμένα. Για ώρα — δεν κράτησα πόση. Έξω από τους δείκτες του ρολογιού του τοίχου. Μετά, έβγαλε κάτι να φάμε, με πήρε αγκαλιά στον καναπέ. Αποκοιμήθηκε λίγο επάνω μου, όταν τελείωσε η ταινία. Τον ξύπνησα να φύγω, με γύρισε ξημερώματα στο πατρικό μου. Κρατώντας μου το χέρι, ενώ οδηγούσε σε όλη τη διδρομή. Πήγαινε έλα για αυτόν δυο ώρες δρόμος, δεν ήμουν έτοιμη να κοιμηθώ σε αυτόν (πάρε όσο χρόνο θες, μου είπε). Την προπροηγούμενη μέρα σε εστιατόριο ακριβό, πάνω στη θάλασσα, κάτω από το φεγγάρι, είχα βυθιστεί στα μάτια του — γαλαζοπράσινα. Μπορείς να κάνεις έρωτα μόνο με τις ματιές κι ένα άγγιγμα χεριών; Αυτό. Και μετά, μηνύματα. Πώς είσαι, πώς νιώθεις, πώς περνάς, κάνε μια βόλτα κάτω από αυτόν τον υπέροχο ήλιο. Το σώμα μου σε έναν συνεχή συναγερμό, η άνοιξη. Φεύγω πλιοχτυπημένη, έχω ξεμάθει από τόσο φως. Αύριο, στο υδάτινο νησί μου, θα 'μαι πάλι με την πανοπλία μου στη μάχη, all guns ablaze. Αλλά το μέσα μου, υγρό. Θα ξανάρθω σε ένα μήνα. Θα τον ξαναδώ, θα τον ξαναβρώ; Έντονα άνοιξε αυτή η άνοιξη, Μυρτένια μου.

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Ναι, είμαι σίγουρη ότι θα τον ξαναδείτε και θα τον ξαναβρείτε και θα ζήσετε κι άλλες βουτιές στα μάτια του κι άλλα αγγίγματα κάτω από το φεγγάρι κι άλλα λουσίματα στο φως. Η απόσταση βοηθάει την επιθυμία και τη φαντασία. Δεν ξέρω τι άλλο να πω και πώς να αντιμετωπίσω αυτή την ξαφνική λιακάδα, ένα τόσο πλιοχτυπημένο γράμμα από ένα τόσο πλιοχτυπημένο κορίτσι - χώρια αυτό το «Μυρτένια μου», που μόλις το διάβασα έγινα νερό σαν την Αμελί.

Μυρτώ μου, ένα θα σου πω: το ψέμα είναι για να το ζεις, η μουσική είναι για να την ακολουθείς, οι πόρτες για να τις ανοίγεις. Ας με πάει όπου θέλει. Στον γκρεμό; Στον γκρεμό. Θα είμαι πάντα ευγνώμων που αυτή τη στιγμή μου χαρίζει όλα αυτά που αισθάνομαι. Με έβγαλε από τη λήθη μου, από τη χειμερία νάρκη μου. Αγάπη ολούθε. Girl loves girl.

Τι να πω... 'Η που θα στέλνετε γράμματα απόλυτης καταστροφής, κίνητρα πλήρους απαξίωσης του έρωτα, αφορμές απόσυρσης εκ των προτέρων από μια —χαμένη στη μετάφραση— μάχη, ή που θα εκτοξεύετε μαζικά πυραύλους ανείπωτης μέθης. Υγιαίνετε.

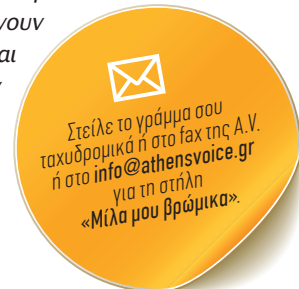
Μυρτώ, όταν γίνεις βασίλισσα του κόσμου, όπως μας γράφεις κατά καιρούς, θυμήσου να τσουβαλιάσουμε όλους τους τύπους της φάσης «είσαι φανταστική κοπέλα, δεν σου αξίζω» μαζί με όλους τους «δεν φταις εσύ, εγώ δεν ξέρω τι θέλω, πρέπει να βρω τον εαυτό μου» και να τους μαντρώσουμε να προσφέρουν εθελοντική εργασία σε όλες εμάς που τους ανεχτήκαμε με όλη τους τη βλακεία, που τους περιμέναμε να αποφασίσουν αν θέλουν να βγουν ή να μείνουν μέσα να κοιτάνε τα ταβάνια, αν ψήνονται για σινεμά ή για ταινία και μαγείρεμα ή για βόλτα ή για καφέ ή για ποτό ή για σκατό. Που τους υπομείναμε όταν μας δήλωσαν τις παραπάνω μαλακίες και εξαφανίστηκαν για να γυρίσουν μετανιωμένοι, όταν τσέκαραν τι παίζει γύρω-γύρω και μπούχτισαν τη μιζέρια τους. Που μας ξαναπαράτησαν σχεδόν στα καπάκια και αφού βρήκαν αμέσως άλλη, συνεχίζουν μέχρι τώρα να στέλνουν κλαψιάρικα sms ότι «ήσουν το πιο ξεχωριστό που μου συνέβη, δεν είμαι καλά χωρίς εσένα» και έχουν το θράσος να κάνουν και σκηνές στέλνοντας χειριστικά μηνύματα του στιλ «τόσο γρήγορα με ξεπέρασες λοιπόν;» αν υποψιαστούν πως έχεις προχωρήσει κι εσύ τη ζωή σου — την οποία δεν έχεις προχωρήσει γιατί κάθε καινούργια γνωριμία που δείχνει φυσιολογική σκοντάφτει πάνω στη σύγκριση με τον εν λόγω αυτιστικό και δυστυχώς νικάει πάντα αυτός.

Φυσικά και νικάει ο αυτιστικός. Και θα συνεχίσει να νικάει όσο συνεχίζετε να τον συγκρίνετε με φυσιολογικούς ανθρώπους. Μέχρι τη στιγμή που θα βρείτε κάποιον πιο αυτιστικό, και θα νικήσει τον άλλο και θα πουχάσετε.

Υ.Γ. Το ενδεχόμενο να είσατε εντελώς του γιατρού το έχετε εξετάσει; Αν ναι, συγγνώμη που σας διέκοψα, συνεχίστε ό,τι κάνετε και καλά κρασά εύχομαι. Αν όχι, συγγνώμη που σας ταραζώ, συνεχίστε ό,τι κάνετε και σημειώστε κάπου «να θυμηθώ να αναρωτηθώ γιατί με συναρπάζουν οι κακοποιητικοί πληγωτές και γιατί τους αφήνω να μου κάνουν τη ζωή και την ψυχή μπουρδέλο ακόμα και τώρα που με παράτησαν; Και γιατί ταυτίζω τους φυσιολογικούς ανθρώπους με την πλήξη; Και ποιον ορίζω μέσα μου ως φυσιολογικό άνθρωπο;»

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ, 37χρονη όμορφη επιχειρηματίας, πτυχιούχος, οικονομικά ευκατάστατη, εμφανίσιμη, μελαχρινή, ψηλή και καλλίγραμμη, €2.000 μηνιαίως, βίλα σε νησί και μονοκατοικία στα Β. Προάστια, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 2103620147, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Διάφορες συμβάσεις και η πίεση που σου προξενούν

Η ρουτίνα των ημερών και οι αρκετές συναναστροφές απαιτούν από σένα περισσότερη διπλωματία και προσοχή στα λεγόμενά σου από ό,τι συνήθως. Αν διαχειριστείς με επιτυχία την προσωπική πίεση που σου δημιουργεί αυτό, θα δεις άμεσα τα οφέλη στην κοινωνική κι επαγγελματική σου ζωή. Παράλληλα, μετά τις καταχρήσεις των εορτών, είναι καλή περίοδος για να αναθεωρήσεις το πρόγραμμα άσκησης, διατροφής και γενικά το πώς διαχειρίζεσαι τον χρόνο σου, προς το υγιενότερο. Προς το τέλος της εβδομάδας προσπάθησε να αποφύγεις τις ηθελημένες ανακρίβειες και συγκαλύψεις στη σχέση σου με τον σύντροφό σου ή τους συνεργάτες σου, ακόμη κι αν υπάρχει δόλωμα οικονομικής ή συναισθηματικής αμοιβής. Όσον αφορά την τσέπη σου, η περίοδος φέρνει στο προσκήνιο προς αναδιαπραγμάτευση συμβόλαια, διακανονισμούς, διατροφές ή και το κοινό πορτοφόλι. Έχε στο νου σου ότι θα χρειαστεί να βάλεις αρκετό νερό στο κρασί σου για να καταλήξεις σε συμφωνία. Τέλος, ο Ερμής ορθόδρομος από τις 15, σε βοηθά να βγάλεις νόημα με όσα συμβαίνουν στη δουλειά, στην υγεία και στη σχέση με τα αδέρφια σου.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Βρες ισορροπία ανάμεσα σε κοινωνικοποίηση και ξεκούραση

Αν έχεις τη δυνατότητα, αξιοποίησε την περίοδο των εορτών για να κάνεις κούρα ξεκούρασης και χαλάρωσης. Δεν χρειάζεται να είναι κάτι συγκλονιστικό ή δαπανηρό, καθότι τα οικονομικά σου σε προβληματίζουν ακόμη. Άδραξε ό,τι ευκαιρία σου δοθεί να βρεθείς στο ύπαιθρο ή να κάνεις μία εκδρομή, καθώς και να περάσεις χρόνο με τους συγγενείς σου. Καλύτερα να μην απομονωθείς στο σπίτι, για να μη θαφτείς κάτω από τα πολλά ζητήματα προς επίλυση, κι αν έρθουν στο προσκήνιο παράμεινε το κατά δύναμη ανοιχτός σε αυτά που ακούς, ειδικά από σύντροφο και παιδιά, η τάση είναι για πολύ δράμα. Απόφυγε την ξέφρενη διασκέδαση και την υπερκατανάλωση αλκοόλ και φαγητού και δώσε έμφαση σε μέρη κι ανθρώπους όπου η προσποίηση είναι περιττή. Προς το τέλος της εβδομάδας ειδικά, ο πειρασμός να κλειστείς στο καβούκι σου και στη σχέση σου μπορεί να σου δίνει μία αίσθηση δύναμης κι ελέγχου, ωστόσο σου κοστίζει σαφώς σε ειλικρίνεια και ποιότητα συντροφικότητας.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Περνάς φιλίες, χόμπι και σχέδια από ψιλό κόσκινο, αναγκαστικά

Η περίοδος των εορτών κάνει καλό στην κοινωνική σου ατζέντα, αν και φέρνει τη σχέση με την οικογένεια στο προσκήνιο, δημιουργώντας κάποιες δεύτερες σκέψεις για τα σχέδιά σου και τις φιλίες σου. Η ερωτική σου ζωή, αν και μάλλον έντονη αυτό τον καιρό, δεν είναι ακριβώς ειδυλλιακή, αφού γίνεται η αφορμή για αρκετή εσωτερική τριβή και συναισθηματικά σκαμπανεβάσματα. Αυτό που μπορείς να αποφύγεις είναι το να σκεπάσεις τη ζήλεια ή τον φόβο σου με αδιαφορία. Προς το τέλος της εβδομάδας είναι μία πολύ καλή περίοδος για να ασχοληθείς με το τι ακριβώς συμβαίνει στην πραγματικότητα των προσωπικών κι επαγγελματικών σου σχέσεων, από το κρεβάτι μέχρι τον τραπεζικό σου λογαριασμό. Η επιστροφή του κυβερνήτη σου Ερμή σε ευθεία πορεία την Κυριακή θα αποκαταστήσει τις εσωτερικές σου ισορροπίες και την αρμονία στο σπίτι σου, ανοίγοντάς σου το πεδίο για να ασχοληθείς περισσότερο και με θετικό πρόσημο με τις φιλίες, τα χόμπι και ό,τι σχεδιάζεις για το μέλλον.

38 Α.Υ. 12 - 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Οι συνθήκες σε οδηγούν σε ωριμότερη και πιο αποτελεσματική συμπεριφορά

Συνέχισε να δείχνεις ιδιαίτερη φροντίδα για το τι λες σε επαγγελματικό και κοινωνικό πλαίσιο, ειδικά μέχρι την Κυριακή, οπότε ορθοδρομεί ο Ερμής. Βρίσκεσαι στη δυσάρεστη θέση να πρέπει να αθετήσεις υποσχέσεις ή να κάνεις δύο βήματα πίσω στην προσέγγισή σου, φρόντισε να αναλάβεις την ευθύνη σου. Οι προκλήσεις αυτές φαίνεται να ευνοούν τελικά τις συνεργασίες και τις προσωπικές σου σχέσεις, αφού ενθαρρύνουν πιο στοχευμένη κι ώριμη δράση. Κοινώς, παρά το αρχικό ζόρι, τελικά σου δίνεται η ευκαιρία να ικανοποιήσεις την ανάγκη σου για ελεύθερο χρόνο και πιο χαλαρές ασχολίες, καθώς και να βάλεις πέντε πράγματα στη σειρά με τον σύντροφό σου. Φρόντισε μόνο να μη γίνεις επιθετικός λεκτικά, ακόμη κι αν αυτή την περίοδο δεν περνάς όσο καλά ξέρεις ότι μπορείς στα ερωτικά σου και δεν είσαι όσο δημιουργικός θα ήθελες στις συνεργασίες σου. Ξεπερνάς κακές συνήθειες και νοοτροπίες σε πολλά επίπεδα, ακόμη κι αν το αποτέλεσμα δεν είναι αυτή τη στιγμή ορατό.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Ανανεωτική αλλαγή ρουτίνας, όμως το τρέξιμο παραμένει

Η ρουτίνα σου αλλάζει αυτές τις ημέρες, αφού αντί να τρέχεις για μαθήματα αρχίζεις να τρέχεις για εκδρομές και εξόδους. Σταθερή αξία παραμένει η πολύ γεμάτη καθημερινότητα και οι έξτρα συγγενικές υποχρεώσεις. Η ποιοτική αυτή αλλαγή καλύπτει πολλές κοινωνικές υποχρεώσεις που σχετίζονται με τον γάμο και τη δουλειά σου και τελικά μεταφράζεται σε καινούργιες προτάσεις και υλικό και δημοσιοσχετικό κέρδος. Παρ' όλα αυτά, το πιο ανάλαφρο κομμάτι της ερωτικής σου ζωής φαίνεται να έχει φρενάρει κάπως προς στιγμήν, είτε λόγω θεμάτων που σχετίζονται με τα παιδιά σου, είτε γιατί οι οικογενειακές υποχρεώσεις επιβαρύνουν ιδιαίτερα την καθημερινότητά σου, είτε γιατί σου έχουν πέσει πολλές συνειδητοποιήσεις μαζί. Πάντως η επιστροφή του Ερμή σε ευθεία πορεία την Κυριακή αποκαθιστά την αισιοδοξία σου σε ό,τι αφορά την τσέπη και το μέλλον σου κι έτσι σταματάς να περνάς από τόσο φιλό κόσκινο, φιλίες, σχέδια και τις ασχολίες του ελεύθερου χρόνου σου. Η πιο χαλαρή αυτή στάση σε ανοίγει σε νέες παρέες και οικονομικές προτάσεις.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Εορταστικό άγχος που όμως δεν σε πτοεί

Οι αποφάσεις που έχεις να πάρεις και οι σκέψεις που κάνεις σχετικά με την καριέρα και τον γάμο σου αποτελούν παράγοντα στρες, κυρίως γιατί διστάζεις να δεις τα πράγματα από διαφορετική οπτική γωνία. Φαίνεται ότι για να κατευνάσεις τον εαυτό σου και να επιβεβαιώσεις την αξία σου, το ρίχνεις στο σεξ/φλερτ και στη διασκέδαση, σαν να μην υπάρχει αύριο. Τελικά ή αλλαγή παραστάσεων που φέρνουν οι γιορτές σε βοηθάει να κάνεις το βήμα που χρειάζεσαι και να δεις τα πράγματα διαφορετικά. Δεν είναι ότι σου φεύγει διά μαγείας τον άγχος, όμως με την επιστροφή του κυβερνήτη σου, Ερμή, σε ευθεία πορεία την Κυριακή, καταφέρνεις να βάλεις σε σειρά το μυαλό σου και να δεις τι είναι τι. Η τακτοποίηση αυτή βοηθά να διευθετήσεις θέματα οικονομικών συνεργασιών και το τι οφείλεις σε δημόσιο και τράπεζες. Παράλληλα είσαι διατεθειμένος να βάλεις νερό στο κρασί σου στη σχέση με τα παιδιά, τους γονείς και τα αδέρφια σου, πράγμα που ευνοεί το οικογενειακό κλίμα.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Η οικογένεια και οι υποχρεώσεις τείνουν να αναστείλουν το πρόγραμμά σου

Αναμμένα τα αίματα και αυτή την εβδομάδα, αφού ακόμη και η λίμπιντό σου και η επιθυμία σου να είσαι με τον σύντροφό σου και να αφιερώσεις χρόνο στην ερωτική σου ζωή τείνει να καταπιέζεται λόγω συμβατικών και οικογενειακών υποχρεώσεων. Παράλληλα, οι μέρες σε βάζουν σε διάθεση να ολισθήσεις σε συμπεριφορές και νοοτροπίες που έχεις ξεπεράσει, είτε γιατί θυμάσαι τα παράπονά σου, είτε γιατί στα θυμίζουν οι συγγενείς σου. Η αναδιαπραγμάτευση συμφωνιών για χρήματα καθώς και ζητημάτων που σχετίζονται με τα αδέρφια σου, προς το τέλος της εβδομάδας, δεν σε αφήνει ιδιαίτερα ικανοποιημένο, αν και βοηθά να εκτονωθεί ένα μέρος της έντασής σου. Η επιστροφή του Ερμή σε ευθεία πορεία στις 15 δημιουργεί κατάλληλες συνθήκες για να συζητήσεις με νέα επιχειρήματα όσα σε απασχολούν και προβληματίζουν σε σχέση με τους συνεργάτες και τον σύντροφό σου. Η απόφασή σου να το κάνεις, σε βοηθάει να αποδεδειμυτείς μία και καλή από παλιότερα προβλήματα και ουτοπικές προσδοκίες.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Βρίσκεις ευχαρίστηση ακόμη και στο πιο απαιτητικό πρόγραμμα

Η δουλειά και οι αγγαρείες ρουτίνας δεν λένε να σε αφήσουν σε πouxια λεπτό, όμως καταφέρνεις και αντλεις ευχαρίστηση από τις σχετικές επαφές και μετακινήσεις. Αναφέρονται στο προσκήνιο καινούργιες επαγγελματικές συνεργασίες, αν και στην πράξη ακόμη είναι θολές οι οικονομικές λεπτομέρειες και το ακριβές σχέδιο. Πάντως τα πράγματα οδεύουν στη σωστή κατεύθυνση. Παρομοίως και στα ερωτικά σου, που επωφελούνται πολύ ουσιαστικά από το ξέσκασμα των γιορτών. Οι μέρες φέρνουν κάποια αναστάτωση στις εξωεπαγγελματικές σου ασχολίες, τις φιλίες και τον προϋπολογισμό σου κι αυτό σου προξενεί λίγο άγχος. Ωστόσο η επιλογή σου να λειτουργήσεις με (κάπως) μεγαλύτερη σύνεση βοηθάει τελικά και την τσέπη σου, αλλά και τη συνεννόηση σε όλα τα επίπεδα. Με την επιστροφή του Ερμή σε ευθεία πορεία την Κυριακή, επανέρχονται σε μία νέα κανονικότητα τα χόμπι και οι φιλίες σου και, επί του πρακτικότερου, το πώς διευθετείς τις οικονομικές σου συνεργασίες και τις σχετικές υποχρεώσεις απέναντι σε δημόσιο και τράπεζες.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Οι έξωθεν διαφορετικές απόψεις σου χαλάνε το γιορτινό γλυκό

Τείνεις να κατηγορήσεις το αφεντικό σου, τον σύντροφό σου, τους συνεργάτες σου, γιατί δεν σ' αφήνουν να εκφραστείς όπως θέλεις, είτε πρόκειται για ερωτική εξομολόγηση, είτε για κάποιο πρότζεκτ με το οποίο ασχολείσαι. Καλό θα ήταν ωστόσο να μην ξεσπάσεις στον τραπεζικό σου λογαριασμό για να «περάσεις καλά» ό,τι και να γίνει. Χρειάζεται ένα μέτρο, γιατί σε γενικές γραμμές τα έξοδά σου είναι στα πάνω τους. Επιπλέον, προς το τέλος της εβδομάδας μπαίνεις σε διαδικασία να περάσεις από κόσκινο ό,τι έκανες, ό,τι σκέφτηκες και είπες. Ενώ παράλληλα υπάρχει περίπτωση να βρεθείς αντιμέτωπος και με εκκρεμούσες οικονομικές σου υποχρεώσεις. Όσο πιο λογικά φέρεσαι, λοιπόν, τόσο το καλύτερο κι ως το βρίσκεις ίσως κάπως ξενέρωτο. Από την Κυριακή, οπότε και επιστρέφει σε ευθεία πορεία ο Ερμής, καταφέρνεις να βρεις καλύτερο κώδικα στον γάμο και στις συνεργασίες σου και να δεις αυτούς που ήταν απέναντι να βρίσκονται στο πλάι σου, πράγμα το οποίο ενισχύει περαιτέρω τη δημιουργικότητά σου, την καλή σου διάθεση, τον έρωτά σου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Ενεργοποιείσαι με το ζόρι και με ευχάριστα αποτελέσματα σε δουλειά κι έρωτα

Κάτι κάνεις σωστά στην αρχή της εβδομάδας και βλέπεις την ερωτική σου ζωή και ό,τι δημιουργικό πρότζεκτ σε απασχολεί αυτό τον καιρό να παίρνουν τα πάνω τους. Φαίνεται ότι η δυσκολία συνεννόησης με τους συγγενείς σου και ό,τι προβλήματα αντιμετώπισες με τα μαθήματα και τις υποχρεώσεις σου μετατράπηκαν σε αποφασιστικότητα, έστω και με αρκετή γκρίνια και σπρωξιμο από τους δικούς σου. Το ζήτημα είναι ότι πήρες μπρος και οδεύεις προς τη σωστή κατεύθυνση. Χρειάζεται να επιδείξεις λίγο μεγαλύτερη φροντίδα για την υγεία σου, με την έννοια του να μην επιστρέψεις σε επιβλαβείς συνήθειες ή να μην κάνεις αυτά που ξέρεις ότι σε ενοχλούν, γιατί η αντίδραση του σώματός σου θα είναι άμεση. Επιβάλλεται επίσης να διοχετεύσεις αυτό το περιεργο μείγμα ενεργητικότητας και εξάντλησης που αισθάνεσαι. Οτιδήποτε σε βοηθά να εκφραστείς ενδείκνυται, από το να γράψεις, να τραγουδήσεις, να φτιάξεις ένα γλυκό, μέχρι το να ντυθείς πιο ευφάνταστα.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Η ερωτική και συναισθηματική σου ζωή προς στιγμήν σε μπερδεύουν

Η ερωτική και συναισθηματική σου ζωή εν γένει είναι ένας παράγοντας μπερδέματος, ασυνεννοσίας και γκάφας αυτές τις μέρες, τα οποία επεκτείνονται φυσικά πολύ πέρα από τον σύντροφό σου. Όσο εκτιμάς το κωμικό της κατάστασης και δεν έχεις ιδιαίτερες προσδοκίες και απαιτήσεις συνέπειας και ακρίβειας από τις επαφές και τις μετακινήσεις σου, είσαι εντάξει. Έτσι, με το χιούμορ, θα αποφύγεις να πέσεις και να πάρεις προσωπικά το κομφουζίο που σου συμβαίνει, γιατί ευκαιρίες θα έχεις σίγουρα. Μάλλον οι μέρες σε βάζουν σε βαθύ υπαρξιακό προβληματισμό και φέρνουν στην επιφάνεια ό,τι ανησυχίες έχεις για την καριέρα και τον γάμο σου και παράλληλα για το πώς ταυριάζουν (ή δεν ταυριάζουν) οι φιλίες, οι εξωεπαγγελματικές σου ασχολίες και τελικά τα σχέδιά σου στην επαγγελματική και κοινωνική σου ατζέντα. Η επιστροφή του Ερμή σε ευθεία πορεία την Κυριακή σου δίνει τη νοητική και λεκτική καθαρότητα που χρειάζεσαι για να εκτιμήσεις τι ακριβώς σου συμβαίνει σε ερωτικό και συναισθηματικό γενικότερα επίπεδο.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Εξελιξείς που εκ πρώτης όψεως φαίνονται αρνητικές, όμως σε βοηθούν τελικά

Οι υποχρεώσεις που σχετίζονται με το σπίτι, την οικογένεια και τον γάμο σου, επιβαρύνουν σημαντικά τον προϋπολογισμό σου αυτές τις ημέρες και διαταράσσουν την ηρεμία σου, τουλάχιστον ως την Κυριακή. Με την ορθοδρόμηση του Ερμή, εκτός από το να πληρώνεις, προχωράνε συμφωνίες και κουβέντες που υπόσχονται κέρδη. Η εστίασή σου στο να βελτιώσεις τη ροή των οικονομικών σου, καθώς και το να φροντίσεις καλύτερα το σώμα σου, δημιουργεί αρκετή αναστάτωση στα σχέδια, τις φιλίες, τις εξωεπαγγελματικές σου ασχολίες, τελικά όμως σε φέρνει ενώπιον των σωστών ανθρώπων. Σε επίπεδο παρεών, μαθημάτων και ταξιδιών, διευρύνεται η γκάμα σου, αν και δεν μπορείς να επωφεληθείς άμεσα. Χρειάζεται πρώτα να κάνεις ορισμένες αλλαγές που αναβάλλεις σε επίπεδο γάμου, καριέρας και κοινωνικού κύκλου, για να μπορέσεις να επωφεληθείς πλήρως από τις ευκαιρίες που σου δίνονται. Τέλος, καλό είναι να προσπαθήσεις να κρατήσεις ένα μέτρο σε αλκοόλ και φαγητό, αν και οι περιστάσεις θα σε σπρώχνουν στην αντίθετη κατεύθυνση. **Α**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*

Η φωνή της Αθήνας
To soundtrack της πόλης

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

Η COSMOTE πιστεύει ότι κάθε παιδί πρέπει
να μεγαλώνει στον κόσμο του Internet με ασφάλεια.

Νέες λύσεις **COSMOTE Family**

Οι λύσεις **COSMOTE Family** προσφέρουν όλα όσα χρειάζεται
ένας γονιός σήμερα, για να είναι σίγουρος πως το παιδί του
αξιοποιεί τις απεριόριστες δυνατότητες του Internet με ασφάλεια.

- Εξελιγμένη εφαρμογή γονικού ελέγχου
COSMOTE Family Safety για ασφαλή πλοήγηση
των παιδιών στο Internet και τα social media.
- Νέα οικογενειακά προγράμματα **COSMOTE Mobile Family**
με όρια χρήσης στα mobile data, για να εκπαιδεύουν
οι γονείς τα παιδιά στη σωστή χρήση του Internet.

#kalyteroskosmos

cosmote.gr/family

COSMOTE

Ένας κόσμος, καλύτερος για όλους.